

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
DRUGA SEDNICA
DRUGOG REDOVNOG ZASEDANJA
Treći dan rada
18. oktobar 2018. godine

(Sednica je počela u 10.10 časova. Predsedava Vladimir Marinković, potpredsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PREDSEDAVAJUĆI: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad Druge sednice Drugog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2018. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuje 86 narodnih poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da su u sali prisutna 94 narodna poslanika, odnosno da je prisutno najmanje 84 narodnih poslanika i da postoje uslovi za rad Narodne skupštine.

Da li neko od predsednika, odnosno ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa želi da zatraži obaveštenje ili objašnjenje u skladu sa članom 287. Poslovnika?

Reč ima narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

Izvolite, kolega.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem.

Imam pitanje za predsednika Vlade, ili predsednicu Vlade gospođu Anu Brnabić a, takođe, i za predsednika države Aleksandra Vučića, iako je za ovu problematiku bar formalno nadležna, ili bi trebalo da bude nadležna gospođa Brnabić. Ali, znamo da se ona uglavnom ne bavi svojim poslom, a pogotovo ne može da utiče na ponašanje ministara i odnose u Vladi koju nije ona birala.

U svakom slučaju, formalno gledano, premijer, predsednik ove vlade Ana Brnabić je dužna i ja molim i zahtevam da odgovori na pitanje o odnosu

svojih ministara, o polemici koju njeni ministri vode javno, i to ne oko nekih efemernih pitanja kao što su, ne znam, mada nisu ni to efemerna pitanja, kao što su rijaliti-programi, već oko najvažnijih državnih i spoljnopolitičkih tema. Mislim, ali ne samo na ovaj poslednji incident sa Zoranom Mihajlović i ministrom Vulinom, nego se to opet kao neki svojevrsni politički rijaliti provlači i ponavlja iz nedelje u nedelju, iz meseca u mesec.

Moje pitanje glasi – da li je reč o sukobu, ozbiljnom koncepcijskom sukobu kao što deluje, i onda bi tu predsednik Vlade bio dužan da razreši taj sukob smenivši jednog, drugog ili oba ministra, ili je pak reč o fingiranom, nameštenom sukobu, da bi se opet javnost zamajavala, a da je sve, zapravo, koordinirano iz jednog centra, odnosno od strane Aleksandra Vučića?

Šta god da je u pitanju, to stvara lošu sliku, sliku konfuzije, neorganizovanosti, nepostojanja jedinstvene spoljne politike. To je, dakle, pitanje o ovom incidentu i odnosima u Vladi. Da li su odnosi zaista tako loši kao što se stiče utisak u javnosti i kao što to ministri svojim polemikama svakodnevno demonstriraju, ili je, kažem, reč o svojevrsnoj igri, što je opet, kako bih rekao, uvreda i za ovu vladu i za ovu skupštinu koja je tu Vladu birala?

Moje drugo pitanje, mada je povezano sa prvim, ide na adresu Ministarstva spoljnih poslova, a takođe i predsednice Vlade i predsednika države. Tiče se jučerašnje, dakle, današnje još uvek, i tekuće posete austrijskog predsednika Fan der Belena, kojem su se domaćini i Aleksandar Vučić i predsednica Vlade Ana Brnabić zahvaljivali višestruko za podršku koju pruža evrointegracijama, za to što temu proširenja EU drži visoko na agendi, podsećalo se na svetle trenutke iz zajedničke prošlosti, a trudilo se da se minimalizuju oni manje svetli i oni tragični iz, recimo, 1914. godine.

Šta je moje konkretno pitanje – da li predsednik Vlade i predsednik države ne znaju, da li nisu upoznati sa slučajem od pre svega par dana, kada je u istom Beču, tj. u Austriji, delegacija spoljnopolitičkog odbora Skupštine Srbije, ovog našeg doma, morala da napusti skup o spoljnoj bezbednosnoj politici EU, zajedno sa španskom delegacijom, zato što su domaćini, ti isti, dakle ti isti Austrijanci kojima se zahvaljuju predsednik Vlade i predsednik države, postavili ne samo znak Kosova bez one zvezdice, nego je stajala i zastava tzv. Kosova ravnopravno sa svim drugim zastavama zemalja učesnica?

Dakle, pre samo nekoliko dana imamo taj incident, a sa druge strane niko o tome nije čuo, malo ko je napisao o tome bilo koju reč. Ni mi kao poslanici ne znamo dovoljno o tom incidentu koji je samo jedan u nizu kako se ponašaju prijatelji, sa ili bez navodnika, Ane Brnabić i Aleksandra Vučića, a oni dakle njemu zahvaljuju ovde javno i tope se pred visokim gostom ne pomenuvši... Ako nisu hteli predsednik ili predsednica Vlade to da pomenu, moglo je bar Ministarstvo spoljnih poslova i zato moje pitanje prvenstveno ide na njihovu adresu.

Dakle, zašto se naše Ministarstvo nije oglasilo usmeno ili i pismeno notom Austriji, koja je, dakle, po ko zna koji put prekršila čak i one standarde, po nas ne previše povoljne standarde EU, kako se predstavlja Kosovo, odnosno tzv. Kosovo međunarodnim organizacijama?

Dakle, to su dva vrlo konkretna pitanja na koja očekujem odgovor, mada ga verovatno, i plašim se, na kraju neće biti. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić.

Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Poštovane kolegice i kolege narodni poslanici, pozivam tužilaštvo da hitno reaguje na crtanje mete novinarki Tatjani Vojtehovski od strane direktora „Namenske“, koji zloupotrebljava sindikate i radnike u pokušaju novinarke da radi svoj posao i obaveštava javnost Srbije o bezbednosti radnika koji rade u Srbiji. Pravo svih nas građana Srbije, a naravno i poslanica i poslanika jeste da budu pravovremeno i na pravi način informisani o istini. I način i napad na nju je nešto što je, pre svega, napad na sve građane Srbije i njihovo je pravo da znaju istinu. Da li ima većeg interesa svih nas od toga da radnici rade u pristojnim uslovima, u bezbednim uslovima? Njen pokušaj da sačuva mnoge živote radnika u budućnosti je nešto što pokušava da se spreči na ovakav način.

Pitanje za ministra energetike i ministra za zaštitu životne sredine. Videli smo u javnosti neka pisanja koja govore o najavi ekoloških katastrofa na najlepšim predelima u Srbiji – Zavojsko jezero, Vlasinsko jezero, Uvac, po 20 metara opadanje vodostaja u tim jezerima. Pitanja su upućena i ministru energetike i ministru za životnu sredinu upravo iz sledećih razloga.

Korišćenje voda je propisano na način da je to opšte dobro koje se koristi u interesu svih građana Srbije, a ne u interesu Elektroprivrede Srbije. Pošto znamo da je elektrana na Zavojskom jezeru vršna elektrana i da je potrebno po svim proračunima i kapacitetu vode u toj akumulaciji da radi oko dva meseca godišnje da bi nadoknadila nedostatak struje u određenom periodu, a to je uobičajeno letnji period, očigledno je da je ta eksploatacija viša nego što je propisano pravilima i očigledno je da je na takav način ugrožen i životinjski svet u tom jezeru.

Inače, ovde ima poslanika iz tog kraja i znaju da je to akumulacija sa najkvalitetnijom pijaćom vodom, a znamo i ovde da neki hrabri ljudi sa Stare planine uspevaju da odolevaju pritisku kapitala koji želi da izgradi seriju mini-hidroelektrana na rekama Stare planine i taj zahvat je nešto što svakako treba sačuvati. Pozivam ministra energetike da sedne sa ministrom za ekologiju i da se dogovore o tome šta su pravi interesi u Republici Srbiji.

Inače, sličnu situaciju smo videli i na jezeru Uvac. Sličnu situaciju imamo, i možete da se raspitate, kada se radi o Vlasinskom jezeru, a pored ovih

kapaciteta i važnih akumulacija pijaće vode, turističkih kapaciteta i onoga što znači za mogući razvoj turizma i u Zlatiborskom okrugu i na Vlasinskom jezeru i u Pirotskom okrugu, na rekama Stare planine je nešto što se nepovratno uništava.

Mislim da ljudi imaju pravo na tu informaciju. Zbog toga pozivam da hitno dobijemo odgovore na ta pitanja dok ne bude apsolutno kasno, jer očigledno da se na ovakav način uništava pravo ljudi da žive na tim prostorima.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Ćiriću.

Reč ima narodni poslanik Milorad Mirčić.

Izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Pitanje je – po kom osnovu Dragica Nikolić i njen muž, bivši predsednik Republike, već dve godine koriste državnu vilu i koliki su troškovi koje izmiruje država na ime korišćenja vile od 800 kvadrata, imajući u vidu da stvaralaštvo kojim se bavi Dragica Nikolić ne zahteva toliku kvadraturu, a naučni rad kome se posvetio Tomislav Nikolić i te kako ne podrazumeva toliko veliku kvadraturu? Pitanje je upućeno Vladi Srbije.

Drugo pitanje upućeno je Tužilaštvu. Šta će Tužilaštvo, odnosno javni tužilac da uradi, a i organi Vlade Srbije na javno iznesenu tvrdnju generala Nebojše Pavkovića da je general Aleksandar Dimitrijević, koji je bio na čelu vojnoobaveštajne službe, sve vreme dok je bio na toj čelnoj funkciji radio za strane obaveštajne službe i još dodatno sarađivao sa Haškim tribunalom tako što je falsifikovao činjenice, izmišljao događaje koji su dodatno opterećivali Srbe koji su zatočeni u Hagu? To isto je radio i Aleksandar Vasiljević. Šta će Tužilaštvo da uradi i da li će da pokrene bilo kakvu inicijativu kako bi se sprečilo dalje negativno delovanje ovih generala izdajnika?

Pri tome, da li će nešto da preduzme Ministarstvo odbrane kako bi za primer budućim generacijama pokazalo da čin generala treba da nose časni i čestiti ljudi, a ne protuve kao što je to Aleksandar Dimitrijević, po rečima generala Nebojše Pavkovića, načelnika Generalštaba Vojske Jugoslavije?

Treće pitanje je upućeno Vladi Srbije ispred Srpske radikalne stranke. Pitam Vladu Srbije, Ministarstvo finansija i Ministarstvo pravde – koliko je novca iz sredstava budžeta isplaćeno na ime štete koju su sudski ostvarila lica koja su protivzakonito, protiv svih pravila privedena i maltretirana u akciji „Sablja“ 2003. godine?

Vi znate, gospodo, da je 2003. godine, pod okriljem demokratije i borbe protiv kriminala u Srbiji bilo privedeno blizu 12.000 ljudi. Samo je Pinoče priveo više ljudi u jednom danu ili u nekoliko dana. Imajući u vidu da su otkrivene ubice Zorana Đinđića za nepunih 48 sati, to je apsurd još veći u činjenici da je 12.000 ljudi privedeno pod sumnjom da su učestvovali ili bili povezani sa ubistvom Zorana Đinđića. Nemali broj od ovih maltretiranih ljudi

nije imao nikakve veze ni sa kriminalom, a pogotovo sa ubistvom Zorana Đinđića.

Privođeni su ljudi koji su politički neistomišljenici tadašnje aktuelne vlasti, privođeni su čak i švaleri supruga članova aktuelne vlasti, privođeni su svi koji su bili u sukobu sa pojedincima iz tadašnje aktuelne vlasti. Oni su zakonskim putem ostvarili svoja prava i do danas javnost Srbije ne zna koliko je sredstava iz budžeta Republike Srbije isplaćeno na ime realne štete koju su pretrpeli građani Srbije.

Da se ne bismo zamajavali više time kolika je to bila demokratija, kakva je to bila borba protiv kriminala, ja vas samo podsećam da su za nepunih 48 sati objavljena imena i fotografije učesnika u atentatu na Zorana Đinđića. U svetu još nije zabeleženo da se tako brzo otkrilo ko je ubio predsednika Vlade, a pri tome do dana današnjeg ne znamo pravu istinu, nego ti ljudi koji su bili u sastavu specijalnih jedinica, po nalogu obaveštajne službe Engleske, trebalo je da budu krivci kako bi se kompletna specijalna jedinica rasformirala. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Mirčiću.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Đurić.

Izvolite.

VLADIMIR ĐURIĆ: Hvala, predsedavajući.

Prvo pitanje ispred Poslaničke grupe Slobodnih poslanika i Pokreta Centar upućujemo državnom sekretaru u Ministarstvu kulture i informisanja, gospodinu Aleksandru Gajoviću.

Naime, u prošloj sezoni emisije „Život priča“ novinarke Tatjane Vojtehovski emitovane su dve epizode o smrtnom stradanju radnika „Namenske industrije“ u Lučanima. U ovoj sezoni emitovana je još jedna. Nakon toga je usledio protest sindikata te fabrike, što je vrlo čudno, jer bi sindikate trebalo da zanima pitanje uslova rada radnika i pogotovo incidenti koji su imali smrtnu ishodu.

Ministarstvo odbrane je podržalo taj protest i izdalo saopštenje u kome podržava aktivnost sindikata iz „Namenske industrije“ Lučani u njihovim nastojanjima i da „apeluju na novinare da zanemare ovakva pitanja“. Sindikat je čak tražio i hapšenje novinarke Tatjane Vojtehovski, a Ministarstvo je svojim saopštenjem tu vrstu protesta podržalo. Dakle, Ministarstvo odbrane, praktično, odnosno država naziva javni poziv za hapšenje jedne novinarke „apelom na medije“.

Državni sekretar Gajović je izjavio da nije dužnost Ministarstva informisanja da osudi svaki napad na novinare. Svojevremeno, u vezi sa napadom na novinare televizije N1 izjavio je da bi želeo da čuje i drugu stranu, pa pitamo državnog sekretara – kako bira novinare kod kojih, u vezi sa napadima na njih, želi da čuje drugu stranu nasuprot novinarima kod kojih ne želi da čuje drugu stranu? Pitamo ga – da li je dužnost Ministarstva da osudi

samo neki napad, barem neki napad? Koliko napada sme da osudi, koliko ne sme? Da li je možda dužan da ne osudi nijedan napad, odnosno da li sme ili uopšte ne sme osuditi napade na novinare, odnosno da li misli da je pitanje bezbednosti novinara u nadležnosti Ministarstva?

Pitanje upućujemo i ministru kulture i informisanja – da li će zbog ovakvog selektivnog pristupa bezbednosti novinara razrešiti dužnosti državnog sekretara u njegovom ministarstvu, gospodina Aleksandra Gajovića?

Sledeće pitanje upućujemo ministru unutrašnjih poslova i republičkom javnom tužiocu – kakvi su efekti Sporazuma o saradnji i merama za podizanje nivoa bezbednosti novinara? Taj sporazum je potpisan 26. decembra 2016. godine između Republičkog javnog tužilaštva, Ministarstva unutrašnjih poslova i novinarskih udruženja. Po Sporazumu je Republičko javno tužilaštvo trebalo da formira poseban registar krivičnih dela izvršenih na štetu novinara, pa nas interesuje – koliko je krivičnih dela evidentirano, procesuirano i okončano osuđujućom pravosnažnom presudom na štetu onih koji su sprovodili nasilje nad novinarima?

Četvrto pitanje upućujemo ministru finansija. Za 30. oktobar je najavljen protest sindikata vojnih penzionera i udruženja sindikata penzionera Srbije povodom lošeg materijalnog stanja u kom se penzionerska populacija kao jedna velika i veoma ugrožena društvena grupa u Srbiji nalazi.

Pitanje se tiče izrade budžeta za 2019. godinu i interesuje nas – da li Ministarstvo u budžetu za 2019. godinu planira da budžetira sredstva za vraćanje neisplaćenih razlika penzija za koje su penzioneri bili uskraćeni tokom četiri godine važenja Zakona o privremenom uređivanju načina isplate penzija?

Pojasniću potpitanjem šta konkretno tražimo. Tražimo da nam se kaže da li se budžetom predviđa da iznos tih umanjenja, za koja procenjujemo da je oko 90 milijardi, bude isplaćen kroz izdatke budžeta u 2019. godini u celosti ili možda na rate. Ako na rate, kolike su te rate, sa kojom učestalošću će ići i koliko će ih biti i koliko dugo će isplata tog novca penzionerima trajati?

Dakle, naša poslanička grupa misli da je iznos takav da ne može biti isplaćen penzionerima jednokratno, jer bi to bio veliki fiskalni udar na budžet, ali pitamo – da li je prihvatljivo da se, ne više od 90 milijardi koliko procenjujemo da je u pitanju, isplati penzionerima kroz, recimo, emitovanje državnih obveznica sa 10 šestomesečnih rata u trajanju od pet godina, tako što će se to utvrditi kao javni dug na koji će biti obračunata pripadajuća kamata i na te obveznice u trajanju od pet godina biti unapred obračunata neka kamata, kako bi penzionerima ono što im tokom privremenog zakona nije isplaćeno bilo potpuno i adekvatno vraćeno i oni bili potpuno obeštećeni za žrtvu državi koju su silom slova privremenog zakona morali podneti a da ih niko nije pitao da li to zaista žele i da li to uopšte mogu?

Ujedno bismo voleli da nam objasni kakvi su tačno javni interesi, koji su konkretno projekti finansirani iz budžeta sredstvima koja su po osnovu neisplaćivanja dela penzija penzionerima bila uskraćena. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Đuriću.

Reč ima narodni poslanik Milija Miletić.

Izvolite.

MILIJA MILETIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Kao i dosada, postaviću određena pitanja iz delokruga rada naših poljoprivrednih proizvođača. Ova pitanja su konkretno vezana za naše proizvođače mleka, za naše stočare koji se bave proizvodnjom mleka, a tiče se budućnosti i opstanka Niške mlekare, odnosno Niške mlekare sa pogonom u Svrljigu, koja je kupljena od strane Imleka 2016. godine.

Pre toga, davne 1995. godine, Svrljiška mlekara je prestala da radi. Godine 2013. ponovo je krenula da radi, gde je kroz program pomoći Vlade Srbije i SIEPA dobila blizu 450.000 evra. Od tih sredstava je zaposleno pedesetak radnika a Svrljiška mlekara je imala dnevnu preradu mleka 25.000 litara. To je nešto što je baš bilo potrebno maloj opštini kao što je opština iz koje dolazim.

Inače, i Niška mlekara je kupljena od strane Imleka. Ona je proizvodila do tog perioda blizu 120.000 litara mleka dnevno. Imala je blizu 300 radnika. Posle privatizacije, odnosno kupovine od strane Imleka ta količina mleka je drastično pala. U Svrljigu mlekara sada uopšte ne proizvodi mleko, ne radi i ne proizvodi nikakve sireve. Ima nekoliko radnika koji rade u Zaječaru, a u Nišu Niška mlekara sada ima tridesetak radnika i prerađuje ja mislim dvadesetak hiljada litara mleka dnevno, što znači da je to sve pod znakom pitanja.

Inače, moje pitanje je usmereno Ministarstvu privrede, odnosno Ministarstvu poljoprivrede.

U Imleku se desila loša situacija. Bio je veliki požar u septembru ove godine, gde je u Padinskoj Skeli uništen kompletni objekat za preradu mleka gde se prerađivalo blizu 500.000 litara mleka dnevno. Razumemo da je sada teška situacija i postavio bih pitanje – kakva je sudbina Svrljiške mlekare, odnosno Niške mlekare koju je kupio Imlek? Da li će imati mogućnosti Imlek, pošto su mu sada kapaciteti zaustavljeni, ne rade u Padinskoj Skeli, da li će imati mogućnosti da se stavi u funkciju Svrljiška mlekara da radi preradu mleka, jer je u Nišu povećan kapacitet mleka sada na 80.000 litara mleka, s tim što 25 radnika dolazi iz Beograda u Niš da radi, da pomažu pri toj preradi?

Znači, mislim da bi bilo dobro da se sada Imleku pomogne i da mi svi kao društveno odgovorni ljudi pomognemo Imleku. To država i radi zato što se Imlek pokazao kao socijalno odgovoran. Sada nijedan proizvođač mleka nije ostao bez toga da mu Imlek ne uzima mleko već Imlek nastavlja i dalje, tako da

mislim da je stvarno potrebno da Imlek stavi u funkciju mlekaru u Svrljigu, da pojača kapacitete u Nišu, jer je vrlo bitno da Imlek nastavi da radi u Srbiji.

S druge strane, voleo bih da Imlek pomogne našim stočarima koji su mali proizvođači, kao što su proizvođači u Svrljigu, koji imaju mali broj grla stoke, koji nemaju mogućnost da stave akcenat na higijenu vimena i zato postoji veći broj tih somatskih ćelija nego što je preporučeno, a sa podrškom Imleka da se obezbede laktofrizi za te male proizvođače da za nekoliko gazdinstava ima jedan laktofriz, kada se uzme mleko da se odmah stavi u laktofriz, da se stavi na četiri stepena da bi moglo da opstane i da sutra nema problema sa bakterijama i somatskim ćelijama. Mislim da je to vrlo potrebno i mislim da bi Imlek trebalo to da odradi.

Očekujem da ćemo u narednom periodu imati mogućnost da ponovo stavimo u funkciju Svrljišku mlekaru jer od opstanka Svrljiške mlekare zavisi i nekoliko hiljada naših govedara koji se bave govedarstvom, koji imaju određeni broj grla stoke od dve, tri, pa i više hiljada, ali problem su mali proizvođači koji stvarno nemaju mogućnosti a obezbede uslove higijene koji treba da budu, koje Imlek traži. Možemo svi zajedno da im damo podršku kroz subvencije tim našim malim proizvođačima, da im pomognemo da obezbede laktofrize i da kvalitet muže krava bude na većem nivou.

Mislim da je svima nama koji živimo u malim područjima kao što su Svrljig, Bela Palanka, Gadžin Han, Babušnica i te male opštine, neophodno da otkupljivači mleka, Imlek i ostali, mnogo više pažnje obraćaju na te male proizvođače, jer bez tih malih, verujte mi, nema ni razvoja poljoprivrede. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Miletiću.

Reč ima narodna poslanica Marinika Tepić.

Izvolite.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem, potpredsedniče.

Pitanja imam za predsednicu Vlade Anu Brnabić i ministra državne uprave i lokalne samouprave Branka Ružića – kakva saznanja imaju o tome da zaposleni u Gradskoj upravi Pančevo, javnim preduzećima u Pančevu danima nisu na radnom mestu i to zato što se u isto vreme nalaze u Lučanima, u terenskoj kampanji za izbore koji u tom mestu, u toj opštini treba da se održe u decembru?

Desetine radnika iz pančevačkih javnih preduzeća i Gradske uprave, dobro informisani građani Pančeva tvrde da su smešteni u hotelu „Park“ u Ivanjici, gde kažu da se posle napornog terenskog rada tamo odmaraju u hotelu sa pet zvezdica i bazenom, a da će paralelno za to dobiti redovnu svoju platu za radno mesto na kojem se ne nalaze danima unazad, a očigledno i do održavanja tih izbora. Naravno, jedno od pitanja jeste – ko će platiti te njihove troškove i iz kog će budžeta sada da se izvuku sredstva za plaćanje ovog tako vrednog tretmana aktivista iz vojvođanskih opština za izbore u Lučanima?

Posebno je pitanje za gospođu Brnabić – da li je to njen model decentralizacije, pošto je na krilima decentralizacije pokušala da se promovise dok je bila ministarska državne uprave i lokalne samouprave?

Takođe moje pitanje je – šta znaju o tome i kako je uopšte moguće, pošto su Pančevci i u to sigurni, da zaposlenima u javnoj upravi, u Gradskoj upravi Pančevo, u javnim preduzećima tamo na terenu upravlja komesar Srpske napredne stranke i potpredsednik izvršnog odbora ove stranke Branko Malović i otkada je on to postao poslodavac zaposlenima u javnoj upravi i lokalnim samoupravama širom Srbije, jer činjenice to dokazuju?

Na tragu istog mesta događaja, a to je opština Lučani, imam i sledeći niz pitanja, takođe za predsednicu Vlade Anu Brnabić, ali i za ministra za rad Zorana Đorđevića – zašto ćute povodom protesta zaposlenih u „MB Namenskoj“ od pre dva dana u Lučanima koji je najdirektniji pritisak i predstavlja njihov zahtev da se novinarka Tatjana Vojtehovski uhapsi zbog toga što se u svojoj emisiji „Život priča“ bavila temama pogibije radnika u ovoj fabrici?

Da li je moguće da su, dok traje ova neverovatna propaganda protiv novinarke Vojtehovski, državni organi, i ne samo oni, u zaveri ćutanja i da li je to zato što paralelne strukture SNS-a, kao što sam već rekla, ne samo da vode propagandu protiv ove žene, već vode i svoju lokalnu kampanju u Lučanima? Da li je to zbog toga što je novinarka Vojtehovski u svojoj emisiji među sagovornicima imala čak i lica koja su, po sopstvenom priznanju, članovi i vrlo posvećeni aktivisti SNS-a, ali da uprkos tome nikada neće dozvoliti da ljudi u „Namenskoj“ Lučani na miru ginu? Hoće li te proteste i dalje dizati, kakve su moje informacije, već pomenuti Branko Malović i nastaviti da organizuje radnike u štrajk protiv ove novinarke? Dokle će to ići i kako će sve to izgledati u koncepciji SNS-a?

Jedini odgovor, nažalost vrlo nemuš, vrlo neartikulisan i loš naposljetku, dao je državni sekretar u Ministarstvu kulture i informisanja Aleksandar Gajović, koji je Tatjani Vojtehovski direktno predložio, kako se izrazio, medijaciju sa drugom stranom, pa ja pitam resornog ministra Vukosavljevića i predsednicu Brnabić – kakve su to nove metode u Ministarstvu informisanja i u Vladi Republike Srbije, da novi novinari treba da učestvuju „u medijaciji“ sa onima koji pozivaju na njihovo hapšenje? Da se dogovore sa njima kako da ih država hapsi, grublje ili nežnije, sa kamerom ili bez, dok se ne pripremi neka nova konferencija Aleksandra Vučića za novinare, pa da se puštaju ti snimci. Šta znači to uopšte?

Naravno, koristim priliku da u poslednjim sekundama još jednom apelujem na ključno usko grlo, na Republičko javno tužilaštvo, odnosno republičku javnu tužiteljku Zagorku Dolovac da konačno izađe iz svog komfora

i da počne da radi svoj posao i zaštititi novinare kojima se crtaju mete na čelu već godinama unazad.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Tepić.

Reč ima kolega Marko Đurišić.

Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Postavio bih pitanje predsednici Vlade s obzirom na to da je juče bio Svetski dan borbe protiv siromaštva i tada su ponovo u medijima malo našle prostora poražavajuće brojke o stanju siromaštva u Srbiji, kao i činjenica da Srbija nema strategiju za borbu protiv siromaštva od 2015. godine, kada je prethodna strategija istekla. Moje pitanje je upućeno predsednici Vlade – kada će biti usvojena nova strategija?

Zašto su ti brojevi poražavajući i zašto oni govore o tome da je politika koja se vodi u Srbiji poslednjih nekoliko godina loša i da sa ovom politikom Srbija nikako ne može da krene napred? Danas u Srbiji pola miliona ljudi živi u apsolutnom siromaštvu. To znači da nema dovoljno za osnovne dnevne potrebe, da mesečno imaju na raspolaganju manje od 12.000 dinara. Najugroženija populacija siromaštvom, a to je četvrtina građana Srbije, jesu deca zato što žive u porodicama koje mesečno zarađuju manje od 30.000 dinara, i zato što roditelji i ako rade ili ako ne rade, ne dobijaju dovoljnu socijalnu pomoć, ne mogu da obezbede osnovne potrebe. Deca koja idu danas u starije razrede osnovne ili srednje škole godišnje plaćaju za kompletne udžbenika od 15.000 do 20.000 dinara, dakle, od 15.000 do 20.000 dinara treba da plati porodica koja mesečno ima 30.000 dinara.

Pored mladih, najugroženiji su i stariji, koji ne mogu, više od trećine njih ne može da obezbedi svoje osnovne životne potrebe. Nejednakost u Srbiji je najveća u Evropi. Odnos najbogatije četvrtine i najsiromašnije je jedan prema deset. Jedan prema deset. U Evropi je taj odnos jedan prema četiri, i ti brojevi i ti procenti se, nažalost, iz godine u godinu povećavaju. Na to Vlada Srbije apsolutno nema nikakav odgovor, nema čak ni tu strategiju da makar kaže – evo, imamo strategiju, jer kada bi imala strategiju, po toj strategiji bi nešto morala i da radi. Nekada bi se možda neki od zakona koji se bave ovom temom raspravljali u Parlamentu. Ali to, nažalost, nije slučaj, ili je slučaj da, kada raspravljamo u Parlamentu o Zakonu o finansijskoj podršci porodici sa decom, taj zakon bude loš za one kojima treba da pomogne. Loš je za buduće majke, loš je za porodice sa decom zato što ne proširuje krug korisnika dečijeg dodatka i ne omogućava onim korisnicima koji primaju dečiji dodatak da svojoj deci omoguće elementarne, neophodne stvari.

Juče je bio taj dan. Niko iz Vlade se tim povodom nije oglasio, ni nadležni ministar, ni premijerka, nije se oglasio ni predsednik Republike. To je

poražavajuća činjenica i govori o tome da Vlada nema nameru, znanje, ni ideju kako da se izbori sa ovim problemom. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Đurišiću.

Reč ima Branislav Mihajlović.

Izvolite.

BRANISLAV MIHAJLOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Prvo pitanje je za predsednika Aleksandra Vučića. Prošlo je više od šest godina od potpisivanja Briselskog sporazuma. Srbija je ispunila sve tačke sporazuma i povukla državu Srbiju sa severa Kosova i Metohije. Nasuprot tome, Priština nije ispunila nijednu svoju obavezu. O čemu dalje razgovaramo sa nekim ko ne ispunjava ništa od dogovorenog?

Poslanička grupa Dosta je bilo je uputila predlog da Srbija zamrzne dalje razgovore sa Prištinom dok Priština ne oformi zajednicu srpskih opština na koju se obavezala pre šest godina. Zašto ne podržite taj predlog koji je u interesu Srbije? To je razumljiv i razuman predlog na koji niko neće moći staviti zamerku.

Predložili smo i da, ukoliko Priština ne oformi zajednicu srpskih opština u roku od tri meseca, Vlada proglasi Briselski sporazum ništavim zbog neispunjenja obaveza Prištine. Srbija mora da vuče i razumne poteze i da štiti svoje interese. Zašto to ne činite?

Pitanje za predsednicu Vlade Anu Brnabić – da li ćete uzeti učešće u raspravi o Nacrtu zakona o Kosovu i Metohiji? Podsetiću vas da je DJB ponudio rešenje problema Kosova i Metohije Predlogom zakona o Kosovu i Metohiji po uzoru na odnos Danske i Farskih Ostrva. Takvo rešenje štiti interese Srbije, u skladu je i sa Ustavom Republike Srbije i sa Rezolucijom 1244.

Kako bismo pronašli najbolje rešenje, uputili smo pozive Vladi Republike Srbije, predsedniku Srbije, predsednici Narodne skupštine, svim relevantnim političkim strankama, Srpskoj akademiji nauka i umetnosti, Srpskoj pravoslavnoj crkvi i drugim relevantnim organizacijama i pojedincima u društvu da uzmu učešće u Nacrtu zakona o Kosovu i Metohiji i da svojim sugestijama doprinesu izradi konačnog predloga zakona pre nego što ga Poslanička grupa DJB uputi u skupštinsku proceduru. Da li ste pročitali nacrt ovog zakona? Još jednom vas pozivam da uzmete učešće. Nadam se da ćemo se složiti da kada se radi o ovako važnom pitanju, sujeta ne sme da postoji.

Pitanje broj tri postavljam ministru zaštite životne sredine gospodinu Goranu Trivanu, kao i ministru unutrašnjih poslova gospodinu Nebojši Stefanoviću.

Reč je, naime, o ugovorima o uslužnoj preradi koje je RTB Bor zaključio u periodu od 2015. do 2018. godine sa firmom „Red metal“, u kojima se ograničenja vezana za pojedine elemente sadržane u bakarnim koncentratima baziraju na propisima koji važe za uvoz bakarnih koncentrata, zamislite, u Kinu.

Tako su ovim ugovorima predviđene isporuke bakarnih koncentrata sa najavljenim sadržajem žive do 100 ppm, kadmijuma do 500 ppm i arsena do neverovatnih 5.000 ppm.

Ovde posebno treba istaći i tako ponovo ukazati na neregularnost čitavog posla između RTB Bor i firme „Red metal“, da smo naspram ovako visokih sadržaja štetnih elemenata prihvaćenih ugovorima sa „Red metalom“ na drugoj strani imali stroge i konačno negativne odgovore RTB Bor drugim kompanijama. Uprkos savršenoj kontroli od strane „Red metala“ svih radnji vezanih za ugovore o uslužnoj preradi bakarnih koncentrata, bilo je izveštaja IRM Bor koji su ukazivali da je u pojedinim bakarnim koncentratima sadržaj arsena 5.000 ppm, kao i sadržaj žive 51,5 ppm. U prilog ovome treba pomenuti da je po ispitivanju kvaliteta vazduha u Boru za 2016. godinu srednja godišnja vrednost arsena bila 105,8 nanograma po metru kubnom, dok je propisana dozvoljena srednja godišnja vrednost šest nanograma po metru kubnom. Izveštaj je pokazao da je izmerena vrednost arsena u vazduhu u 2006. godini bila 17,6 puta veća od dozvoljene. Za 2017. godinu je čak 27,8 puta veća od dozvoljene.

U smislu napred navedenog, postavljam pitanje ministru za zaštitu životne sredine gospodinu Goranu Trivanu – da li se u RTB Bor preko ugovora sa firmom „Red metal“ prerađuju koncentрати sa opasnim i štetnim materijama nedozvoljenih sadržaja, odnosno sadržaja koji nisu u skladu sa koncentracijama propisanim studijom o proceni uticaja na životnu sredinu za rekonstrukciju topionice i izgradnju fabrike sumporne kiseline, i da li je to razlog povećanog sadržaja arsena u vazduhu u opštini Bor? Ukoliko je tako, po kom osnovu i ko daje sebi za pravo da decu, radnike i građane Bora izlaže ozbiljnim zdravstvenim rizicima?

I na kraju, po istoj osnovi postavljam pitanje ministru unutrašnjih poslova gospodinu Nebojši Stefanoviću – ko je i kako mogao da potpiše ovako katastrofalne ugovore o uslužnoj preradi bakarnih koncentrata sa firmom „Red metal“ i time ugrozi život i zdravlje dece, radnika i svih ostalih građana Bora i da li će odgovarati za to? Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala vama.

Reč ima Srđan Nogo.

Izvolite.

SRĐAN NOGO: Prvo pitanje za ministra unutrašnjih poslova gospodina Nebojšu Stefanovića. Tražim da se uradi bezbednosna procena ugroženosti lica u odnosu na narodne poslanike Srđana Noga i Boška Obradovića, a vezano za događaje koji su kulminirali 15. oktobra 2018. godine.

Naime, u postupku pred Prvim osnovnim sudom u Beogradu dobili smo potvrdu svih navoda koje iznosimo evo, već skoro dve godine. Nenad Kovač je priznao da je sa Savom Terzićem imao faktičko vlasništvo u firmi „Lanus“, što

je inače teško dokazivo, a u papirima, APR-u se nikada nisu vodili kao vlasnici ove firme. Takođe, priznao je svoj kontakt sa Zoranom Čopićem, pravosnažno osuđenim u Srbiji i u Bosni i Hercegovini za pranje novca od trgovine narkoticima, kao i kumovske veze sa javnim tužiocem Prvog osnovnog javnog tužilaštva Ljubivojem Đorđevićem. Nepunih sat i po od održanog ročišta, gle čuda, određuje se pritvor svedoku koga smo mi predložili u ovom postupku, na osnovu činjenica da smo u brojnim sudskim postupcima, krivičnim i parničnim, čuvali podatke koji se tiču upravo našeg parničnog postupka.

Znači, određuje se pritvor, i to na osnovu krivičnog dela koje je dekriminalizovano. Da li neko želi da ubije u pritvoru Dejana Dragojlovića, kao što je već pokušavano više puta, a poslednji put 2011. i 2012. godine, kada je Dragojlović 501 dan dokazano držan u nezakonitom pritvoru i o čemu postoje zabeleške i u sudskim spisima i u okružnom zatvoru? Da li smo sledeći na spisku kao smetnja ovim moćnicima i nezgodni svedoci Boško Obradović i ja? Detalje o ovom slučaju i zapisnik sa ročišta dostaviću vam u pismu lično, danas.

Pitanje za predsednika Prvog osnovnog suda u Beogradu, predsednika Vrhovnog kasacionog suda, Visoki savet sudstva i ministarku pravde – kako je moguće da sudija Prvog osnovnog suda u Beogradu Marija Janković Debeljak vodi suđenje u krivičnom postupku K25011/10, protiv okrivljenih po optužnici za krivično delo zloupotreba ovlašćenja u privredi, koje je 1. marta 2018. godine brisano iz Krivičnog zakonika, kao i dva krivična dela za koje je nastupila apsolutna zastarelost krivičnog gonjenja. Kako je moguće da veće Prvog osnovnog suda u Beogradu donese rešenje kojim se određuje pritvor okrivljenom prema kome se vrši postupak zbog ovih krivičnih dela, znači dekriminalizovanih i zastarelih, i kako je moguće da se u ovom krivičnom postupku okrivljenom postavlja branilac po službenoj dužnosti iako isti ima izabranog i opunomoćenog branica u predmetu?

Pitanje za predsednika Prvog osnovnog suda u Beogradu, predsednika Višeg suda u Beogradu, predsednika Vrhovnog kasacionog suda, Visoki savet sudstva i ministarku pravde – kako je moguće da se odbija zahtev za izuzeće sudije Marije Janković Debeljak u postupku K25011/10, iako je i ona stranka u parničnom postupku, tužena od strane okrivljenog u ovome predmetu, kao i podnosilac krivične prijave protiv okrivljenog iz njenog predmeta, upravo zbog činjenice da je protiv nje on podneo parničnu tužbu?

Znači, u istom sudu se sve dešava. Da li je moguće i da li je dozvoljeno po zakonu podnositi parnične ili druge tužbe i prijave protiv sudija, ili je to možda krivično delo i kažnjivo, jer su sudije izvan i iznad zakona?

Takođe, kako je moguće da predsednik Višeg suda odlučuje nezakonito o izuzeću sudije Osnovnog suda?

Pitanje za javnog tužioca Prvog osnovnog javnog tužilaštva u Beogradu Ljubivoja Đorđevića, javnog tužioca Višeg javnog tužilaštva u Beogradu

Natašu Krivokapić, javnog tužioca Apelacionog javnog tužilaštva u Beogradu Tomislava Kilibardu, Republičkog javnog tužioca Zagorku Dolovac, ministarku pravde i Državno veće tužilaca – kako je moguće da Prvo osnovno javno tužilaštvo u Beogradu, zamenik Sofija Radak, krivično goni lice zbog krivičnog dela zloupotreba ovlašćenja u privredi, koje je dekriminalizovano, pa i predlaže određivanje pritvora prema okrivljenom? Kako je moguće da isti zamenik javnog tužioca pisano priznaje da je bez ičije dozvole vršio oduzimanje delova sudskih spisa u istom predmetu, a da joj nadređeni javni tužilac Ljubivoje Đorđević pruža podršku i zaštitu? Da li neke veze sa tim ima činjenica da je kum Ljubivoja Đorđevića Nenad Kovač, lice koje je povezano sa navodno oštećenim Savom Terzićem i ima direktni finansijski interes, jer stoji iza otimanja preduzeća „Certus“ od okrivljenog Dejana Dragojlovića, koji se goni zbog krivičnog dela koje je dekriminalizovano i određuje mu se pritvor? Pri svemu tome, Dragojlović je podneo prijavu protiv Sofije Radak za uvredu, a protiv nje se vodi i disciplinski postupak zato što je odnela i držala kod kuće 350 predmeta, od kojih je veliki broj zastareo.

O ovim navodima obratiću se svim institucijama, udruženjima, ambasadama i međunarodnim organizacijama, a insistiraću i da nadležna udruženja tužioca, sudija i advokata daju svoju reč.

Pitanje za ministarku pravde i upravnika Okružnog zatvora – da li možete da garantujete bezbednost i sigurnost Dejanu Dragojloviću, kome je određen pritvor na osnovu dekriminalizovanog dela unutar Okružnog zatvora, jer je već 2011. i 2012. godine više puta na njega u pritvoru pokušan atentat, o čemu postoje zabeleške i u sudskim spisima i evidencija u Okružnom zatvoru? Vi ćete snositi odgovornost ako se Dragojloviću nešto desi u pritvoru.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Danica Bukvić.

Izvolite.

DANICA BUKVIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, poštovane kolege poslanici, danas bih postavila pitanje ministru prosvete gospodinu Šarčeviću.

Naime, problem gojaznosti dece predškolskog a naročito školskog uzrasta je sve veći u Srbiji. Iako se medicinski, a i medijski promovišu zdravi stilovi života, pre svega redovna i zdrava ishrana, deca školskog uzrasta i u osnovnim i u srednjim školama sve više koriste brzu hranu iz pekara, pomfrite, krekerne, čipseve i druge nezdrave grickalice.

Nepravilna i neredovna ishrana, pogotovo brza hrana, kao prevlađujući deo ishrane školske dece, za ishod imaju gojaznost, ali i druge ozbiljne zdravstvene probleme. Ako se tome doda i veoma slaba fizička aktivnost, onda je jasno da nam deca nezdravo rastu. Gojaznost uzrokuje druge zdravstvene probleme i različite metaboličke poremećaje, pre svega dijabetes.

Jedan od razloga za ovo je sve manji broj školskih kuhinja u kojima se služe zdravi obroci sa tačno utvrđenim energetskeim svojstvima. Nažalost, mnoga deca pa i njihovi roditelji izbegavaju školske kuhinje jer im je lakše da na kioscima i u pekarama kupuju razna peciva i to sa aditivima i u krugu mnogih škola otvorene su pekare kako deca ne bi izlazila iz kruga škole da kupuju užinu, tako da se na taj način deci nudi brza hrana.

Poznato nam je da Ministarstvo već preduzima određene mere za osposobljavanje postojećih školskih kuhinja, što posebno pozdravljamo i pohvaljujemo, i u vezi sa tim želim da pitam gospodina ministra – da li će se i u skorijem periodu osposobiti ove školske kuhinje? Koliki broj školskih kuhinja se može osposobiti i da li će se u narednoj budžetskoj godini obezbediti sredstva za ove namene? Sigurno su neophodna ulaganja u ove objekte sa stanovišta zdravstvene ispravnosti i bezbednosti pripreme hrane za decu.

Smatramo da bi ponovno vraćanje obaveznih školskih kuhinja sa zdravom, kalorijski kontrolisanom hranom doprinelo stvaranju zdravih navika u ishrani naše dece i preveniralo brojne negativne posledice nezdrave ishrane kod dece. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Da li još neko od ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa želi reč?

Molim vas, prijavite se.

Reč ima Jadranka Jovanović.

Izvolite.

JADRANKA JOVANOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Moje izlaganje upućujem premijerki Brnabić i ono se odnosi na ozbiljan problem kada je u pitanju Balet Narodnog pozorišta, zapravo kada su u pitanju baletski igrači u celini. Iako baletski umetnici imaju beneficirani radni staž, njihov odlazak u penziju je u potpunoj disharmoniji sa zahtevima baletske profesije.

Dakle, zna se da baletski umetnici počinju veoma rano svoje umetničke karijere ali, nažalost, one i kratko traju, tako da već negde oko četrdesete godine života, praktično, njihovo telo, kao i kod sportista, jednostavno nije u mogućnosti da odgovori visokim zahtevima ove teške i lepe profesije. I onda dolazimo do jednog začaranog kruga da novi baletski igrači ne mogu da budu primljeni, a jedan deo postojećih baletskih igrača ne može da učestvuje u predstavama. Samim tim se stvara jedna ozbiljna teškoća u izvođenju repertoara, u organizaciji, a da ne govorim o tome da se time prosto zaustavlja napredovanje našeg baleta, a samim tim i ove ozbiljne grane naše kulture.

Ja sam pre izvesnog vremena po ovom pitanju bila i na razgovoru kod ministra za kulturu i informisanje i moram da kažem, istina me obavezuje da kažem da sam bila i prijatno iznenađena, mada bi trebalo da je to sastavni deo rada svakog ministarstva, ali zaista Ministarstvo kulture je za dve godine učinilo

ozbiljan pomak u zaštiti interesa baletskih igrača, pre svega kada je u pitanju nagrađivanje, jer su, verujem, uz mnogo teškoća i mnogo prepreka morali da savladaju jednu zakonsku činjenicu kada je u pitanju nagrađivanje, a to je da baletski igrači ne mogu da imaju visoku stručnu spremu, odnosno ne postoji fakultet za baletske igrače.

Takođe sam tada shvatila i da problem o kome sada govorim prevazilazi jedno ministarstvo. Zato se obraćam premijerki Brnabić sa molbom da što je pre moguće, evo predlažem da primi u najkraćem mogućem roku direktora Baleta, on je dugo direktor i mislim da iz prakse može da da mnogo dobrih ideja, da zajedno sa ministarstvima, svakako u ovo mora biti uključeno i Ministarstvo finansija i Ministarstvo za rad, a rekla bih i Ministarstvo prosvete, ne bih sada da objašnjavam zašto jer nemamo vremena, dakle molim da se u najkraćem mogućem roku ovaj problem u okviru zakona reši.

To je dug problem, dugo traje, da ne kažem višedecenijski problem. Njega nije rešila ni prethodna vlast, a rekla bih da nije ni pokušavala da ga reši iako su mnogi koji su došli na vlast posle 2000. godine i te kako činili sve da se prikažu kao jedini i ekskluzivni nosioci svega što je dobro, pametno i kreativno u kulturi. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Obaveštavam vas da su sprečeni da sednici prisustvuju sledeći narodni poslanici: Duško Tarbuk, dr Aleksandra Jerkov i mr Ivan Kostić.

Prelazimo na tačke 1–10 dnevnog reda (nastavak zajedničkog načelnog i jedinstvenog pretresa):

- PREDLOG ZAKONA O GRAĐEVINSKIM PROIZVODIMA,
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PLANIRANJU I IZGRADNJI,
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OZAKONJENJU OBJEKATA,
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O VAZDUŠNOM SAOBRAĆAJU,
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O TRANSPORTU OPASNE ROBE,
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ISTRAŽIVANJU NESREĆA U VAZDUŠNOM, ŽELEZNIČKOM I VODNOM SAOBRAĆAJU,
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PREVOZU PUTNIKA U DRUMSKOM SAOBRAĆAJU,
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOJ PRIPADNOSTI I UPISU PLOVILA,
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POMORSKOJ PLOVIDBI,

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU OKVIRNOG SPORAZUMA O EKONOMSKOJ I TEHNIČKOJ SARADNJI IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE MAĐARSKE U OBLASTI INFRASTRUKTURNIH PROJEKATA.

Nastavljamo zajednički načelni i jedinstveni pretres o predlozima zakona iz tačaka od 1. do 10. dnevnog reda po redosledu prijava za reč.

Reč ima narodna poslanica Olivera Pešić.

Izvolite.

OLIVERA PEŠIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvažena potpredsednice Vlade sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, poštovani građani Srbije, govoriću o zakonu o građevinskim proizvodima.

Smatram da će ovaj zakon bitno uticati na razvoj građevinarstva u Srbiji kao jedne od najznačajnijih privrednih grana. Srbija usvaja jedan potpuno nov zakon koji će na jedan sveobuhvatan način urediti ovu oblast i ono što je možda bitno da se kaže zarad građana Srbije, jeste da sve zemlje u okruženju imaju već usvojen ovakav zakon, a da se u Evropskoj uniji on primenjuje još od 1989. godine. Usvajanjem ovog predloga zakona će se pre svega podići nivo kvaliteta materijala koji se koristi u gradnji puteva, mostova, zgrada i drugih objekata što će za rezultat imati da objekti koji se grade u Srbiji budu bezbedniji i sigurniji po zdravlje i život građana Srbije. Takođe, podizanjem nivoa kvaliteta materijala domaći proizvođači u građevinarstvu će postati konkurentniji na tržištu Evropske unije.

Dosada zakonskim predlozima nije bilo uređeno da inovativni proizvodi koji se u Srbiji plasiraju na tržištu građevinskih materijala mogu da budu plasirani i to se sada definiše ovim zakonom, tako da će se i na taj način omogućiti našim proizvođačima koji proizvode za domaće tržište, ali i za tržište Evropske unije da budu konkurentniji, a samim tim se i otvara dodatni prostor za razvoj građevinarstva u Srbiji.

Neusaglašeno domaće zakonodavstvo sa zakonodavstvom Evropske unije takođe negativno utiče na naše privredne subjekte koji posluju i proizvode za tržište u Srbiji ali istovremeno i za tržište Evropske unije, jer oni imaju duple procedure i duple troškove s obzirom na to da moraju svoje poslovanje da usaglase prema zakonima koji važe u Srbiji, ali i zakonima koji važe u EU, tako da će se usvajanjem ovog predloga zakona i taj problem rešiti.

Problemi koji će se takođe rešiti usvajanjem zakona o građevinskim proizvodima jesu ti da će on bitno uticati na opšti razvoj Srbije u smislu većeg iskorišćavanja sredstava iz pretpristupnih fondova Evropske unije koji su Srbiji na raspolaganju, jer sada se prilikom realizacije projekata koji se finansiraju sredstvima EU javljaju veliki problemi upravo iz tog razloga što EU zahteva da

proizvodi, odnosno materijal koji se ugrađuje u oblasti građevinarstva bude visokog kvaliteta, odnosno da bude prema određenim standardima.

S obzirom na to da mi nemamo akreditovano domaće telo za ocenu usaglašenosti, što će se tek sad postiće ovim zakonom, iako smo u prethodnom periodu usvojili skoro sve harmonizovane standarde da bismo realizovali projekte, mi moramo da angažujemo tela iz Evropske unije koja će vršiti ocenu kvaliteta građevinskih proizvoda i verovatno je jedan od razloga što Srbija nedovoljno koristi sredstva iz pretpristupnih fondova Evropske unije upravo taj što se javljaju poteškoće prilikom realizacije projekata sa ugradnjom materijala po evropskim standardima. Takođe, domaći proizvođači građevinskih proizvoda koji se bave izvozom mogu da primene harmonizovane standarde samo ako angažuju telo iz Evropske unije i to su neki od problema koji će se rešiti usvajanjem ovog predloga zakona, koji će bitno uticati na razvoj građevinarstva u Srbiji.

Na kraju samo kratko želim da se osvrnem na opaske koje su narodni poslanici Demokratske stranke juče imali tokom diskusije u nedostatku argumenata, vezano za rad vašeg ministarstva, vezano za boju šlema koju nosite na gradilištu. Želim da pohvalim vašu prisutnost na terenu, odnosno na gradilištima. Želim da pohvalim rezultate rada vašeg ministarstva, da vam poručim da nastavite da gradite mostove, pruge, kilometre auto-puteva koji nam dovode nove investitore, a novi investitori dovode nova radna mesta i dokle god vaše ministarstvo ima rezultate rada kakve je imalo dosada, imate podršku narodnih poslanika Srpske napredne stranke da nosite šlem u boji koja vam najbolje pristaje. Zahvaljujem na pažnji.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Ivana Nikolić.

Izvolite.

IVANA NIKOLIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovana potpredsednice Vlade sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, kada je reč o Predlogu zakona o građevinskim proizvodima kao najvažnije se ističe to što će primenom ovog zakona biti stvoreni uslovi da građevinski proizvodi koji se stavljaju na tržište u Republici Srbiji a koji se ugrađuju u objekte zadovoljavaju propisane zahteve u pogledu ispunjavanja osnovnih zahteva za objekte i, svakako, stvaranje ambijenta za jednu zdravu konkurenciju za domaće učesnike na tržištu.

Posebno se ističe kao važno, u vremenu kada u Srbiji imamo sve više gradilišta, kada imamo rekordni broj investicija, to što se podiže nivo kvaliteta materijala koji se koristi u gradnji puteva, mostova, zgrada i ostalih objekata. Najvažnije je da će objekti koji će se ubuduće graditi biti bezbedni i ekološki prihvatljivi i čuvaće živote i zdravlje ljudi, a to je svakako na prvom mestu.

Kada je reč o Predlogu zakona o izmenama i dopunama Zakona o planiranju i izgradnji, predložena rešenja su svakako na dnevnom redu u cilju otklanjanja određenih nedostataka uočenih u dosadašnjoj primeni važećih zakona, zatim, preciziraju se određene norme, a sve u cilju poboljšavanja i unapređenja građevinarstva u Srbiji što će doprineti daljem napredovanju na listi Svetske banke u uslovima poslovanja, odnosno Doing biznis listi i ovde bih dodala da rešenja koja se primenjuju u ovim oblastima pozicioniraju Srbiju po najnovijim izveštajima na deseto mesto u oblasti izdavanja građevinskih dozvola.

Za tri godine reformi, pored svih zalaganja i odgovornog rada predsednika Republike Srbije gospodina Aleksandra Vučića i odgovorne Vlade, Srbija ima dobar rejting i baš u ovoj oblasti u odnosu na sve zemlje u okruženju, i u odnosu na sve zemlje u okruženju Srbija danas ima najbolji i najsavremeniji sistem izdavanja građevinskih dozvola, a nadležno ministarstvo u skladu sa prioritetima Vlade Republike Srbije u delu koji se odnosi na digitalizaciju efikasno radi na daljem unapređenju softvera u cilju još bržeg i lakšeg izdavanja građevinskih dozvola i svih elektronskih dokumenata.

Kada govorimo o građevinarstvu, konkretno u delu koji se odnosi na izmene Zakona o ozakonjenju objekata, važno je istaći da je primenom ovog zakona u periodu od novembra 2015. godine do danas doneto 166.000 rešenja. Poređenja radi, napomenuću da je u prethodnih 15 godina doneto 150.000 rešenja po svim propisima koji su se odnosili na legalizaciju objekata. To govori da se sada u Srbiji radi efikasno, da se radi transparentno, da se vrši kontrola, da se redovno dostavljaju izveštaji i da se primenjuju rešenja koja su jeftinija, bolja i sigurnija za građane Republike Srbije.

Kada je reč o zakonima kojima se definiše odvijanje vazdušnog saobraćaja u Srbiji, odmah ću istaći da predsednik Republike Srbije još dok je bio premijer, a to je nastavio i danas, i ova aktuelna vlada doprinose razvoju ove oblasti. Vlada Republike Srbije se u oblasti vazdušnog saobraćaja prvenstveno bavi razvojem i unapređenjem pružanja usluga u vazdušnom saobraćaju, dalje, upravljanjem vazdušnim saobraćajem i prihvatom i otpremom vazduhoplova, putnika, robe i pošte u međunarodnom avio-saobraćaju.

O odgovornom radu govore rezultati koji se beleže u periodu od 2013. do 2017. godine, pa je tako prevoz putnika veći za čak 60%. Od 3,5 miliona putnika sada imamo 5,6 miliona putnika. Povećan je transport robe sa 8.000 tona na 22.000 tona. Broj preleta preko teritorije Republike Srbije i letova unutar teritorije Republike Srbije uvećan je za čak 26%, sa 512.000 na 643.000. Ovako dobre saobraćajnotehnoške rezultate prate odlični privredni efekti. Ukupni i direktni prihodi u sistemu vazdušnog saobraćaja uvećani su za 75% i to sa 40,54 milijardi dinara na 71,1 milijardu dinara, dok se ukupni indirektni prihodi procenjuju na iznos veći od 2,2 milijarde evra.

Poseban uticaj u svemu ovome, što je osnov za povećan obim saobraćaja i odličan privredni efekat, ima međunarodna saradnja. O zalaganju predsednika Aleksandra Vučića za ugled Republike Srbije u svetu i prepoznavanju Srbije kao dobrog partnera govori i podatak da je u poslednje četiri godine doneto, odnosno realizovano 30 sporazuma o vazdušnom saobraćaju, a opet, poređenja radi, to je tri puta više nego u periodu od 2000. do 2014. godine, kada je Srbija vođena u propast.

Iskoristila bih priliku da kažem da su predložena rešenja i sprovođenje važećih propisa doprineli da „Er Srbija“ u 2018. godini dobije priznanje u vidu najveće ocene za bezbednost, maksimalnih sedam zvezdica od strane Erlajn rejtingsa, relevantne svetske institucije koja se bavi ocenjivanjem kvaliteta usluga i nivoom bezbednosti u avio-kompanijama.

Ono što se posebno ističe kao poseban trud i rad predsednika Aleksandra Vučića jeste to da se naročito pozitivni efekti očekuju od završetka postupka koncesije ANT-a vredne 1,5 milijardu evra.

Predložena rešenja na dnevnom redu svakako idu ukorak sa pozicijama u kojima se Republika Srbija nalazi. U Republici Srbiji otkada odgovorna vlast sprovodi program SNS-a, dostignut je suficit u budžetu. Imamo preko 150.000 zaposlenih, imamo 16 milijardi evra vrednosti projekta, imamo rekordan broj gradilišta, imamo izgradnju koridora od suštinske važnosti. Svakako je važno i u ovom trenutku podsetiti se Koridora 10, Koridora 11, Auto-puta E-763, Obilaznice oko Beograda, Brzu saobraćajnicu prvog B reda Novi Sad – Ruma – Šabac – Loznica, Auto-puta E-761, Moravskog koridora, Auto-puta Beograd–Sarajevo, a uz sve to konstantno se vrši rehabilitacija i državnih i opštinskih puteva i konstantno se radi na izgradnji mostova.

Dakle, Vlada Republike Srbije intenzivno radi na stvaranju uslova koji će doprineti još boljem razvoju Republike Srbije. Otvaraju se i otvaraće se fabrike pored tih lepih i modernih saobraćajnica. Zapošljavaju se i zapošljavaće se građani Srbije u tim fabrikama i to svakako doprinosi sveobuhvatnom razvoju Republike Srbije.

S obzirom na svoj geografski položaj, Srbija zaista predstavlja raskrsnicu važnih saobraćajnih tokova koji povezuju jug i sever, istok i zapad Evrope. Transport, generalno, i infrastruktura jesu najvažnija područja industrije i predstavljaju osnov ekonomskog razvoja Republike Srbije. Cilj je stvoriti bezbedne transportne mreže koje će privući nove investicije, koje će poboljšati kvalitet života i doprineti poboljšanju odnosa sa zemljama u regionu. Svakako, u danu za glasanje Srpska napredna stranka će podržati sve predložene zakone. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Marinika Tepić.

(Nije prisutna.)

Reč ima Đorđe Komlenski.

(Nije prisutan.)

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

Izvolite, kolega.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Ja ću i ovih nekoliko minuta iskoristiti da probam od potpredsednice Vlade da dobijem odgovore na pitanja na koje nisam dobio juče, a vezani su pre svega za dosadašnje rezultate u sprovođenju Zakona o ozakonjenju objekata i za određene promene koje se sada predlažu.

Ponoviću, ministarko, vaše reči kada je ovaj zakon usvajan pre tri godine u Parlamentu, kako je vaša odgovornost da se zakon sada sprovede i kako ćemo meriti uspeh ovog zakona na osnovu rezultata njegove primene. Koji su rezultati njegove primene danas? Činjenica je da je od 2.050.000 popisanih objekata legalizovano 183.000. Za tri godine 183.000. Tom dinamikom vi ovaj posao nećete završiti za 30 godina i to onda dovodi u sumnju mogući rok od pet godina za sprovođenje ovog zakona.

Ministarko, vi ovde promenama zakona kao zmija noge pokušavate da sakrijete satelitski snimak koji je, navodno, urađen 2015. godine. Taj snimak dosada, po zakonu, kako je govorio zakon, ponoviću, mora biti dostupan na uvid građanima u elektronskom obliku na internet stranici ministarstva nadležnog za poslove građevinarstva. Tako je pisalo u zakonu i to nije bilo moguće. Kada odete na sajt Ministarstva, on vas pošalje na sajt Katastra. Na sajtu Katastra se kaže – uvid na internetu može da ostvari samo zaposleni u opštini ili u Katastru, a građanin može tako što će negde da ode kod nadležnog organa za sprovođenje ozakonjenja, i vi sada to stavljate u zakon.

Znači, smanjujete zakonsku mogućnost, koju nikad niste omogućili suštinski građanima, a vaš partijski kolega, zamenik gradonačelnika Beograda juče priča kako sada uvodite mogućnost da građani vide snimak preko interneta, što je neistina, što je potpuno suprotno onome što danas predlažete ovde u Parlamentu.

Niste mi dali odgovor na to zašto ta promena. Ako sve radite transparentno, zašto krijete taj snimak? Krijete ga zato da biste mogli da legalizujete sve ono što je izgrađeno za tri godine od donošenja ovog zakona.

Možete da vrtite glavom koliko hoćete, vi ste rekli ovde da će se donošenjem ovog zakona, pre tri godine, na divlju gradnju u Srbiji staviti tačka, da će ovaj zakon to da reši. Ovo su vaše reči – zato što je ovaj zakon primenljiv. Pa kako je primenljiv? Koliko se objekata u Beogradu i Srbiji gradi nelegalno u poslednje tri godine? Dvadeset posto objekata se gradi bez dozvole. Jedan od tih objekata je objekat u Nacionalnom parku „Kopaonik“.

Šta ste rekli za građenje po nacionalnim parkovima? Rekli ste – jedno su nacionalni parkovi, parkovi prirode prvog i drugog stepena. Ni u jednoj varijanti

nema gradnje i nema ozakonjenja ni po vašim zakonima, ni po postojećim, koji trenutno postoje, a ni po ovom za koji se nadam da će Parlament usvojiti. To ste rekli pre tri godine. I šta radi onda ona kafana na vrhu Kopaonika, famozne investitorke iz Smedereva već godinu dana? Koga vi zamajavate pričom kako ste vi uradili svoj deo posla? Svoj deo posla možete da kažete da ste uradili onog trenutka kada taj objekat bude srušen, a ne da se igrate žmurke sa ministrom Stefanovićem da li jeste ili nije bilo asistencije policije.

Ja da vam kažem, onog dana kada je trebalo da bude izvršenje rušenja tog objekta, u tom objektu se nalazilo preko 50 batinaša. To su rekli su ljudi koji su bili tamo i videli ih. Ja nisam bio. Ja nisam batinaš. Vi imate stranačke odrede batinaša, mi to nemamo. Znači, ti ljudi su bili tamo spremni da se obračunaju sa ljudima koje je trebalo vi da pošaljete da sruše nelegalno sagrađeni objekat i dobro je što nisu pristupili tome. Ja verujem da bi dobili batine jer policije nije bilo nigde. Ali ne možete vi, vi ste i potpredsednica Vlade, da kažete – ja sam svoj posao kao ministarka uradila. Vi ste potpredsednica Vlade. Zašto nije došlo Ministarstvo unutrašnjih poslova da vam asistira tom prilikom? I koliko ćete da čekate do sledeće prilike?

Niste mi odgovorili zašto se iz zakona briše da sredstva od taksi koja pripadaju opštinama i gradovima mogu da se troše samo na uređenje građevinskog zemljišta i infrastrukture. Zašto je to obrisano sada? Da biste mogli da trošite na novogodišnju rasvetu, fontane, jarbole i slične stvari. Sami ste govorili – stavili smo ovo u zakon da bi se namenski trošila sredstva. Sada to brišete. Ovaj zakon ne može da prođe Skupštinu bez da se postavi pitanje odgovornosti vašeg rada, odnosno nerada u prethodne tri godine.

Zašto nije zaustavljena divlja gradnja? Kako može taj objekat na Kopaoniku da ima predmet za legalizaciju ako je sagrađen 2017. godine? Da li je uhapšen neko zbog toga što je stavio u fasciklu taj predmet? Koliko ima tih praznih fascikli danas po opštinama i gradovima u Srbiji? Kolika je tarifa da se unutra stavi određeni predmet? Vi to znate. Znae kolika je tarifa. Naravno, tarifa je od 20 do 50 evra, ali te pare očigledno ne uzima neko ko bi trebalo i ovim zakonom hoćete da uterate te pare u vaše džepove.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

(Aleksandar Marković: Poslovnik.)

Po Poslovníku reć ima Aleksandar Marković.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Želim da reklamiram član 27, koji kaže da se predsednik Narodne skupštine stara o primeni ovog poslovníka. Mislim da ste morali da preduzmete sve moguće mere da sprećite govornika da ovde iznosi neistine, da vređa, da kleveta, ali to je ono što smo mi već navikli kada je on u pitanju, mada ja moram da priznam da sam očekivao da će prethodni govornik na početku svog izlaganja

da nam uputi ovde svima izvinjenje zbog njegovog koalicionog partnera koji je juče na najmonstruozniji način uputio jezive pretnje smrću predsednici Vlade Ani Brnabić, predsedniku Republike, Srpskoj naprednoj stranci i pozivao na ubistvo istih. Ali, s obzirom na to da je izostalo izvinjenje prethodnog govornika, ja mogu da smatram da se on slaže sa onim što je Srđan Nogo kao njegov partner, saradnik izgovorio.

Drugo gde je prekršen Poslovnik – dozvolili ste da iznosi neke neistine i neke neistinite podatke kada je reč o nelegalnoj gradnji. Nije SNS ni na koji način odgovorna za količinu i broj nelegalno izgrađenih objekata u Srbiji. Upravo je njegova stranka odgovorna za to što u Srbiji imamo stotine hiljada nelegalnih objekata. Ko je bio na vlasti tada? Ko je dozvolio nelegalnu gradnju? Pa isti taj Tadić koji je bio predsednik u dva mandata, za čije vreme se nelegalno gradilo, dok je prethodni govornik bio šef poslaničke grupe njegove stranke ovde. Tada nije galamio. Tada mu to nije smetalo. Danas je našao nešto da prigovara.

Pa za vreme njegove vlasti je nelegalno sagrađen onaj čuveni pašnjak na Vračaru, gde je upravo tadašnji ministar odbrane gospodin Šutanovac, iz njegove stranke, sagradio zgradu i ima stanove tu. On najmanje ovde ima pravo da nekom spočitava nešto.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, gospodine Markoviću.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje?

(Aleksandar Marković: Ne.)

Po Poslovniku Srbslav Filipović.

Izvolite.

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Hvala, predsedavajući. Reklamiram povredu člana 107 – dostojanstvo Narodne skupštine. Mislim da su svi, a dobro je što su građani imali priliku da vide na koji način pripadnici ove savezane, zgrčene i kakve već sve opozicije...

PREDSEDAVAJUĆI: Koji član, kolega?

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Član 107. sam rekao, dostojanstvo Narodne skupštine.

... Na koji način se oni ophode prema Vladi Republike Srbije, na koji način gledaju i građane ove države i kako oni vide politiku.

Moj kolega Marković je lepo upitao jednu stvar. Oni o svemu govore, ali skreću pažnju, zapravo, sa suštine. Ja vas molim da me ne prekidate. Molim vas. Radi se o pozivu na linč, na ubistva, na silovanja. Mi nismo čuli nijedno ne samo izvinjenje, već da se ograde predstavnici opozicije koji su u Parlamentu i da kažu – ja ne stojim uz to, nisam sa njima, ne mogu da budem sa Nogom ni sa ostalim prevarantima koji hoće da vešaju, da ubijaju, da siluju.

U Srbiji to ne može da bude praksa. Poslanici Srpske napredne stranke i svi normalni i civilizovani ljudi za to nikada u Srbiji neće glasati. Mi to nećemo

dopustiti i tražimo da takvi ljudi budu na svaki mogući način zakonski predviđeno sankcionisani. Takvima nije mesto u Parlamentu Republike Srbije.

Mi smo dobili desetine poruka samo u toku prepodneva danas gde se traži od nas da apelujemo da takvi ljudi budu priterani uza zid i da ih nateramo na politički način da podnesu ostavke i da odu iz ovog parlamenta. Em građani neće za njih da glasaju, em su ophođenjem prema građanima, pozivanjem na ubistvo legalno izabranih organa vlasti apsolutno sebi oduzeli pravo da budu predstavnici bilo koga u Skupštini Republike Srbije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Filipoviću.

Povreda Poslovnika, Ljiljana Malušić.

Izvolite.

LJILJANA MALUŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Član 107. stav 2. Na sednici Narodne skupštine nije dozvoljeno neposredno obraćanje narodnog poslanika drugom narodnom poslaniku i korišćenje uvredljivih izraza. Ovde sam čula sve i svašta. Ovde se vređa naša ministarka, kompletno Ministarstvo, a o lažima neću da govorim. U stvari, tek ću da govorim.

Kako ih nije sramota? Pa devastirali su ovu zemlju, zatvorili 590 preduzeća, ogoleli, pa tako ogoljene vratili Republici Srbiji. Ne samo to. Godine 2008. otpustili su 400.000 ljudi i sada ovde nama spočitavaju o divljoj gradnji. Sramota!

Dva miliona i 41 objekat, pa kada smo to sve stigli od 2012. do 2018. godine? Molim vas, pa dete bi se čudilo. To ste vi uradili, za vreme vaše vladavine, toliki objekti, tolika nelegalna gradnja i sramota je da to spočitavate nama. Mislim da je to prosto neumesno i da ako se ovo ponovi, ja ću reagovati drugačije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Malušić. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.) Hvala.

Povreda Poslovnika, Srđan Nogo.

Izvolite.

SRĐAN NOGO: Član 103.

Član 103. predviđa kada može da se koristi povreda Poslovnika, ali takođe član 103. kaže i šta se radi u slučajevima da je povreda Poslovnika zloupotrebljena za iznošenje političkih stavova ili za repliku. Prethodni govornici, naročito prva dva poslanika koji su se javili i ukazali na povredu Poslovnika apsolutno nisu pričali o povredi Poslovnika, već su ničim izazvani iznosili svoje političke stavove, kvalifikacije, optužbe i konkretne uvrede na moj lični račun, tako da smatram, predsedavajući, da je trebalo da reagujete i da primenite mere koje vam ovaj poslovnik pruža i da onemogućite jedno takvo postupanje.

Ja sam ovde optužen za razne stvari. Najpre, ja sam poslanik Srpskog pokreta Dveri. Nisam ničiji koalicioni partner, nisam ni u kakvom savezu ni sa jednim drugim poslanikom osim sa Poslaničkom grupom Dveri i molim vas da me druge kolege ne vređaju dovodeći moje ime u nekakve konotacije da pripadam nekakvim drugim grupama. Znači, isključivo sam poslanik Dveri.

Takođe, pozivam sve da dobro pogledaju ono što sam ja izjavio ne u novinama, nego direktno na video-snimku, pa da onda govorimo o mojim rečima. Ja iza svojih reči stojim, a ako ima nešto sporno, tu je tužilaštvo pa neka reaguje i neka me pozove ukoliko sam ja prekršio bilo koji član zakona. Niste vi ti koji treba da tumačite da li je kršen zakon, već nadležno tužilaštvo.

Molim vas, ja u svojim izlaganjima sa kolegama narodnim poslanicima, i kada se politički ne slažemo i kada imamo oštre rasprave, nikada nisam iznosio lične uvrede i lične kvalifikacije, tako da bih zamolio kolege iz vladajuće većine da zadrže taj nivo pristojnosti, bar u komunikaciji sa mnom. Ima tu i ljudi koji me poznaju mnogo duže nego što smo mi narodni poslanici, lično i pre politike, pa neka budu dovoljno pristojni, dovoljno civilizovani. Nema potrebe za ličnim uvredama i molim vas da poštujete to.

Da, možemo da pričamo o mojim političkim stavovima. Da, možemo da pričamo o onome što sam ja rekao, ali nemojte da mi implicirate bilo šta od onoga što ja nisam uradio ili da pripadam negde gde ne pripadam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Povreda Poslovnika, Aleksandar Marković.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Član 104. Poslovnika o radu. Ja sam taj koji gospodina Noga poznaje duže nego što se bavi politikom, i to je istina, ali utoliko više mi je žao što je dozvolio sebi da kaže ono što je rekao i što nije smogao snage, a imao je prilike za to, i malopre je imao priliku da se izvini, ali propustio je tu priliku i ponovio da stoji iza svojih reči, nažalost. Ja mislim da je to sramota za Narodnu skupštinu. Mislim da je to sramota za sve nas ovde, ali upravo onoga koga bi zapravo trebalo da bude sramota, a to je gospodin Nogo, očigledno nije sramota.

Ja ove želim da istaknem još jednu važnu stvar, a to je da nas ovde ne treba da interesuju unutarstranačke svađe i unutarstranačke podele u tom lažnom patriotskom savezu ili pokretu, kako oni to zovu, Dveri, pa neki od njih jesu za Savez za Srbiju, neki od njih nisu za Savez za Srbiju. Nas i građane Srbije to ne interesuje. Mi znamo da je lider tog tzv. pokreta Dveri Boško Obradović i koordinator ovde poslaničkih grupa, svih tih poslaničkih grupa zajedno, čvrsto opredeljen za saradnju sa Đilasom i za saradnju sa tim Savezom za Srbiju. Ako gospodin Nogo možda lično ne misli da je to to, ne treba da zamara Narodnu skupštinu i ne treba da nam oduzima vreme. To neka oni

rasprave na svojim partijskim organima. U svakom slučaju, pozivam još jednom prethodnog govornika da se izvini za ono što je uradio. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Markoviću. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Dobro. Nastavljamo sa radom.

Reč ima prof. dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ. Prvo, gospodine Đurišiću, ja odlično čujem.

Ako samo možemo da umirimo poslanike, pošto ne znam koji Nogo je ovde, onaj što priča da će da siluje ili ovaj što bi hteo da to potvrdi još jednom.

Dakle, gospodine Đurišiću, ja odlično čujem, nema potrebe da vičete. Kada govorite o ozakonjenju, reći ću vam ponovo ono o čemu smo pričali juče i dobili ste sve informacije od mene, ali ćemo ih ponoviti zbog javnosti Srbije.

Dakle, u periodu od 1997. godine do 2014. godine, to je 17 godina, urađeno je ukupno 150.000 rešenja o ozakonjenju ili legalizaciji. Tada se to zvalo samo legalizacija. Znači, za 17 godina 150.000 rešenja.

Kada je SNS dobila poverenje građana 2012. godine, pa 2014. godine, ono što smo mi nasledili upravo od vas i vaših političara, državnika, ministara itd. bilo je gotovo dva miliona nelegalno izgrađenih objekata na teritoriji Republike Srbije. Dakle, to ste nam ostavili u amanet, dugove i dva miliona nelegalno izgrađenih objekata.

Mi smo se potrudili i doneli Zakon o ozakonjenju objekata krajem 2014. godine. Ovaj parlament ga je izglasao i za tri godine ovim zakonom je doneto 183 pravosnažnih rešenja o ozakonjenju. Takođe, uradili smo ono što niko do nas ranije nije uradio, jer verovatno nije ni želeo da se susretne sa tim podatkom – uradili smo popis nelegalno izgrađenih objekata. Gotovo dva miliona nelegalno izgrađenih objekata, to je ono što su vlasti ostavile.

Nismo bili zadovoljni dinamikom. Videli smo u praksi šta se dodatno dešava i zato smo i juče i danas ispred poslanika, ispred svih vas sa izmenama i dopunama Zakona o ozakonjenju objekata, jer smatramo da moramo da rešavamo to pitanje. Ali ono što se provlači kroz vaše izlaganje sve vreme to je da smo mi ti koji, navodno, gradimo nelegalno – kada kažem mi, mislite mi iz vladajuće koalicije – i da mi znamo koliko nešto košta ili ne košta. To je verovatno iskustvo koje vi imate. To je verovatno neko veliko dugogodišnje iskustvo koje vi imate.

Dakle, naprotiv. Vlada Republike Srbije hoće da reši ovo pitanje. Ne može da reši sve odjednom, očito ne može brzo, zato su danas ove izmene i dopune ispred vas. Ali ono što mislim da je dodatno važno, to je, prvo, da ne bunite građane Srbije. Svi koji su gradili nelegalno nakon 27. novembra 2014. godine, neće moći da se ozakone. Popis je jasno rekao šta može da se ozakoni,

dakle, dao je prvo broj nelegalno izgrađenih objekata, zatim je dao šta može da se ozakoni, šta ne može da se ozakoni.

Druga stvar, vezano za satelitski snimak, niko satelitski snimak ne krije. On je kupljen, između ostalog, iz kredita Svetske banke koji je dat za katastar. Jedan deo smo iskoristili za satelitski snimak. Ja ne vidim šta je problem da se on lepo vidi. Znači, možete otići u Katastar, možete od građevinskog inspektora dobiti satelitski snimak i možete kod organa za ozakonjenje, takođe, dobiti svoj satelitski snimak. Je l' to nije transparentno? Ja mislim da je to vrlo transparentno.

Kada govorite o prihodima lokalnih samouprava, odnosno uopšte o prihodima od ozakonjenja, do današnjeg dana država Srbija je zajedno sa jedinicama lokalnih samouprava prihodovala 3,9 milijardi dinara samo akonto prihoda od ozakonjenja. Od toga su jedinice lokalne samouprave dobile 2,7 milijardi dinara, a 1,2 milijarde dinara je u budžetu Republike Srbije. Zašto sada to ne može da stoji u našem zakonu? To je bila sugestija Ministarstva finansija da treba da ide u Zakon o budžetu i da se svakako opredeli statutima jedinica lokalnih samouprava, da ide na infrastrukturu, baš onako kao što smo rekli.

Dakle, kod nas je sve jasno i sve se zna i postoji odgovor na svako pitanje, ali nema nigde odgovora na pitanje – a šta ste radili 10 i više godina i kako ste mogli da dozvolite dva miliona nelegalno izgrađenih objekata? Jer inače, najveći broj nelegalno izgrađenih objekata nije nastao devedesetih, nego je nastao od 2000. do 2012. godine, po podacima kojima mi raspolažemo. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Jelena Žarić Kovačević.

(Marko Đurišić dobacuje.)

Samo polako. Jelena Žarić Kovačević čeka i tražila je repliku akonto pominjanja političke partije kao ovlašćeni predstavnik. Vi ste je pomenuli. Vi ste sledeći.

Izvolite, koleginice.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Tako je. Zahvaljujem, predsedavajući.

Izgleda da najviše kritikuju ili oni koji su imali najlošije, katastrofalno loše izborne rezultate pa nisu ni uspeli da dođu na vlast, ili kritikuju oni koji sada podržavaju tajkune iz Saveza za Srbiju, koji su imali jako puno i verovatno dovoljno vremena da urade nešto i po pitanju legalizacije i po svim drugim pitanjima, a nisu uradili ništa.

Mene interesuje, recimo, sada, šta je to Tadić radio dok je u dva mandata bio predsednik, od 2004. do 2012. godine. Šta je uradila vlada Mirka Cvetkovića u kojoj je on glumio fikus, dok je Tadić vodio sve poslove? Što se on tada nije zalagao za borbu protiv nelegalne gradnje? Je l' njima smetalo da podnose krivične prijave protiv tajkuna sa kojima su zajedno, da podnose krivične

prijave za krivična dela za koja znaju da su učinjena i da su vezana za nelegalnu gradnju? Ko ih je sprečavao da sve te godine ruše nelegalne objekte i da uvedu sistem i da uvedu te nelegalne objekte u sistem ozakonjenja?

Kad nemaju argumente, oni pominju razne nebuloze, oni pominju batinaše, tajkune, laži, služe se neistinama, valjda im je blisko to vređanje, jer svi sada u Savezu za Srbiju verovatno sede i misle koga će sledećeg silovati, koga će obesiti, da li će to biti na Terazijama ili će biti možda na nekom drugom trgu. Ja ne znam da oni neće možda da krenu i po drugim gradovima u Srbiji. Zasad su samo Terazije, ali možda bude i po nekim drugim trgovima u Srbiji. Zasad su samo Terazije, ali možda krenu i po drugim gradovima. Oni su pokazali kakvu politiku su vodili i pokazali su kakvu politiku bi vodili.

To je politika nasilja, to je politika koja ovom narodu nije potrebna. I samo neka tako nastave, jer naš narod više nema kratku pamet. Građani znaju kako su ih glasali na izborima, odnosno kako ih nisu glasali, bolje rečeno, i građani će znati da sve te pretnje cene i na sledećim izborima. Jer, zamislite, ako se predsednici Vlade i predsedniku Srbije preti na takav način, vešanjem na Terazijama, šta bi onda oni radili drugim građanima koji su neposlušnici u tom smislu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Pravo na repliku ima narodni poslanik Marko Đurišić.

Izvolite, kolega.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala.

Ministarko, znači, u važećem zakonu piše – građanin ima pravo na uvid u satelitski snimak putem interneta, internet stranice ministarstva nadležnog za poslove građevine. Da li to građanin danas može da uradi? Da ili ne? Ne može. Ne može to da uradi danas građanin. Vi ga terate da ide negde da gleda taj snimak. Sada to stavljate u zakon, i to je činjenica. Svako može da ode sada da proveriti koja je procedura. Nemojte vi da obmanjete javnost.

Govorite o periodu od 17 godina, koliko je cvetala divlja gradnja. Koliko ste vi bili na vlasti u tih 17 godina? Niste nimalo bili na vlasti? Je l' vi imate neku amneziju oko nekih godina, tamo 2003, 2004, 2005, 2006. godine? Ne sećate se toga.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega, obraćajte se meni.

MARKO ĐURIŠIĆ: Dakle, 17 godina. Moja stranka je bila osam godina na vlasti i snosimo odgovornost, naravno, snosimo odgovornost, ali snosite i vi, ministarko. Rekli ste, kada je donošen ovaj zakon, prekinuće se divlja gradnja, građevinske dozvole se izdaju za nekoliko dana, ne znam gde smo, na kom mestu Duing biznis liste.

I otkud kafana na vrhu Kopaonika, ministarko? Otkud objekat od preko hiljadu kvadrata na vrhu nacionalnog parka Srbije, bez ijednog jedinog papira? Da li imate odgovor na to? Da li možete to da objasnite? Ako vi sprovodite

zakon, ako su zakoni dobri, ako ova vlada poštuje sve zakone, ako se svi funkcioneri Srpske napredne stranke drže zakona, odakle onaj objekat već godinu dana i kad će da nestane?

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik dr Aleksandar Martinović, replika.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Hteo bih da pitam gospodina Đurišića da li se on seća ko je uveo mafiju u putnu privredu Srbije posle 5. oktobra 2000. godine. Da li se seća firme „Difens roud“? Da li se seća Čumeta? Da li se seća svojih prijatelja iz Vojvodine, Borovice i njemu sličnih, koji su imali tapiju i monopol na asfaltiranje po celoj Srbiji? I silne milione evra je država Srbija dala i ti putevi nikada nisu završeni.

Vi ste uveli mafiju u sve građevinske poslove u Srbiji i kada je u pitanju niskogradnja i kada je u pitanju visokogradnja. Marijan Ristićević je juče o tome pričao. Velika, ogromna veš-mašina, mašina za pranje para trenutno se nalazi na Zlatiboru. Jedan od glavnih perača novca, prljavog novca, novca koji verovatno potiče od trgovine drogom se trenutno nalazi na Zlatiboru. To radi Milan Stamatović, jedan od lidera tog vašeg saveza za Srbiju. Onda se vi nađete da nam kažete da li radi neki portal na sajtu Ministarstva građevinarstva ili ne radi.

Vi ste, ljudi, uveli mafiju u srpsko građevinarstvo. Mi i dan-danas snosimo posledice činjenice da je od 2000. do 2012. godine klasična mafija imala monopol na sve građevinske poslove u Srbiji. S tom mafijom ste napravili pakt 5. oktobra 2000. godine. Tada su vam bili prijatelji. Tada su vam bili drugari. Tada ste išli po njihovim vilama, kupali se u njihovim bazenima, jer su vam trebali da oborite, kako ste govorili, režim Slobodana Miloševića, pa kada je đavo došao po svoje, onda ste rekli – e, ne, ne, nisu to više naši prijatelji, to su kriminalci. Bili su i ostali kriminalci.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Martinoviću.

Pravo na repliku Marko Đurišić, pa Srđan Nogo.

(Srbislav Filipović: Jesi li se okupao?)

MARKO ĐURIŠIĆ: Ja se nisam kupao niti viđao ni sa jednim kriminalcem i verujem da vi možete danas preko vaših visokih stranačkih funkcionera koji sede na odgovornim mestima u službama bezbednosti to sve da proverite. I ko je gde bio i ko je kad šta radio i sa kojim kriminalcem se viđao i ko je pare od koga uzeo.

Mi ovde već dve godine kao Socijaldemokratska stranka predlažemo zakon. Suština zakona je da se proveri imovina svakoga ko je obavljao bilo koju političku funkciju od 2000. godine. Vi dve godine odbijate da taj zakon stavite na dnevni red. Ja neću nikada da se javljam da odgovaram i da se pravdam o tome ko je šta radio dok se taj zakon ne usvoji i dok se ne ispita od strane države

ovakve kakva je vaša, kako je vi kontrolišete, sve ono što je rađeno u prethodnih 18 godina. Pa da vidimo ko šta ima, ko je kako stekao, na koji način i onda možemo da odgovaramo ko je lopov, ko nije lopov. Dotada ja na ovakve reči neću odgovarati.

(Srbislav Filipović: Ajde da vidimo.)

Samo vas molim, predsedavajući, vas ili bilo koga drugog, da poštujuete Poslovník kada se ovde govori da je neko krao, da je neko nešto uzeo, jer to bez dokaza ni o kome ne može da se kaže u ovom parlamentu. Ja trpim ovde uvrede već četiri i po godine...

(Srbislav Filipović: Trpećeš još.)

... Slušajući to da sam ja žuti lopov.

(Srbislav Filipović: Jesi.)

Žutih lopova u Srbiji danas više nema. Žuti lopovi su postali plavi, crni ili koje god vi da ste boje.

(Srbislav Filipović: Ti si pravi kriminalac.)

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Đurišiću. Ja sam sa vama ovde više od četiri godine. Nikad stvarno nisam čuo da je vas neko lično nazvao tako.

(Marko Đurišić: Sad niste čuli.)

Ne, ne, vas niko. Vas niko lično.

(Marko Đurišić: Sad mi je govorio – gde sam se kupao i to. Sad mi je rekao.)

Doktor Aleksandar Martinović, pravo na repliku.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ovde se radi o sledećoj stvari. Takozvani savez za Srbiju, koga predvode Dragan Đilas, Vuk Jeremić, Dušan Petrović itd. pokušavaju da stvore atmosferu u Srbiji kakva je bila pre 5. oktobra. Treba pronaći novog Slobodana Miloševića i oni su ga pronašli u liku Aleksandra Vučića i stvara se ista ona pogromaška atmosfera kakva je bila stvarana uoči 5. oktobra. Podsećam vas, uoči 5. oktobra, na jednom od mitinga DOS-a, toga se vi sećate kao što se sećam ja, Nenad Čanak je u Beogradu pokazivao – evo, na ovom trgu ću da obesim Slobodana Miloševića. Evo, ovde će da visi Slobodan Milošević.

Pre dva dana Srđan Nogo, koji nam svakoga dana soli pamet kako može sud da uradi ovo, kako može sud da uradi ono, kaže čovek mrtav hladan – ako je Ana Brnabić, kaže paragrafirala, valjda se kaže parafirala, Dablinski sporazum sa Evropskom unijom, onda Brisel Srbiji može isporučiti milion i 200.000 migranata i mi možemo tada da se slikamo. Biće kao da je Davinić, Dinkićeve ministar, paragrafirao ugovor u hotelskoj sobi i mi izgubili na arbitraži. Tako može da se desi i sa Anom Brnabić. Zato Ana Brnabić treba da bude obešena istog časa na Terazijama, a pored nje obešen i Aleksandar Vučić.

Dakle, stvara se ista ona atmosfera kakva je u Srbiji bila stvarana uoči 5. oktobra. Linč, vešanje, ubistva, imamo nepodobne novinare. Samo da vas podsetim, posle 5. oktobra i na dan 5. oktobra zapalili ste zgradu RTS-a. Nenad Čanak je u Novom Sadu onim svojim štapom uništavao tablu na kojoj je pisalo RTS.

(Marko Đurišić: Vreme.)

Da, da, obraćam se svima vama...

(Predsedavajući: Hvala, gospodine Martinoviću.)

Samo malo, da završim.

... Zato što ste sada svi u istom taboru. Svi ste u istom taboru, i Đilas i Vuk Jeremić i Boris Tadić i Šane Petrović. Svi ste isti.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Pravo na repliku ima Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Lepo je da ste sada pokazali i kazali građanima Srbije da vladate na isti način kao Slobodan Milošević 2000. godine, da kradete od građana penzije, da kradete socijalna davanja, da ubijate političke neistomišljenike, kao što je...

(Isključen mikrofon.)

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Đurišiću, ovo apsolutno nije govor...

(Marko Đurišić: O čemu se radi? Da li je to bila atmosfera 2000. godine?)

Da li možete da me saslušate? Da li možete da uradite i učinite minimum da ova rasprava bude dostojanstvena i na jednom civilizovanom nivou?

(Aleksandar Martinović: Ko je ubijen?)

Ja mogu da razumem i debatu, mogu da razumem i nekada malo teške reči, ali pominjati ubistva, da neka politička partija to radi, to stvarno ne mogu da vam dozvolim, upravo zbog dostojanstva Narodne skupštine. Ja vas molim upravo zbog toga da ne bih bio primoran da vas kaznim. Ne želim to da radim. Nećete mi vi to reći. Hvala.

Pravo na repliku ima Srđan Nogo.

(Marko Đurišić: Sram vas bilo! Sram te bilo!)

SRĐAN NOGO: Zahvaljujem, predsedavajući.

Gospodine predsedavajući, molim vas, ne mogu da pričam paralelno sa kolegom Đurišićem, da obezbedite uslove. Zahvaljujem.

(Predsedavajući: Izvolite, kolega Nogo.)

Zahvaljujem.

(Predsedavajući: Morate zamoliti vaše kolege iz istog reda da se malo umire i da vam dozvole da govorite. Izvolite.)

Gospodine Marinkoviću, mi smo ovde svi kolege i vi ste moj kolega i poslanici vladajuće većine su kolege...

(Predsedavajući: Mi vam dozvoljavamo da govorite. Nemamo nikakav problem.)

Nas svih 250 smo kolege, tako da bi trebalo da se obraćamo u skladu sa tim.

Ko je na vlasti? Na vlasti je Srpska napredna stranka. Ja sam ovde u ovoj skupštini otkako sam poslanik uvek pozivao da svako treba da odgovara. Pošto ste vi na vlasti, ukoliko sam ja izvršio krivično delo, kao što vi imputirate pretnju najvišim državnim funkcionerima, ja bih morao da budem pozvan na odgovornost. Šta radi tužilac? Ja pozivam tužioca da pozove Srđana Noga i da pokrene postupak. Evo, odmah sada. Ali isto tako odbijam da učestvujem u nameštenim farsama i u raspravama o svemu osim o bitnim temama.

Mi sada ovde ne razgovaramo uopšte o bitnim temama. Moje je pravo na repliku i ja vas molim da me ne prekidate. Ne razgovaramo o bitnim temama i nikad ne zovemo stvari pravim imenom. Šta ja treba da kažem? Da ako milion i 200.000 migranata dođe u Srbiju zato što je neko parafirao Dablin, mi treba da budemo srećni i da mu dignemo spomenik?

(Srbislav Filipović: Ti treba da se lečiš, kretenu. Ti nisi normalan. Idi leći se.)

Da li to treba da kažem? Koliko se ljudi u Srpskoj naprednoj stranci takođe plaši situacije da se potpiše Dablin i da nam dođe 1.200.000 ljudi? Vi dobro svi znate o čemu ja pričam.

(Aleksandar Martinović: O čemu ti pričaš?)

Vi dobro znate o čemu ja pričam.

Znači, ovde nije bilo pretnji, ovde nije bilo kršenja zakona. Ovde je bila jasna poruka da mi ne smemo da dozvolimo da nam neko potpiše Dablin...

(Aleksandar Martinović: Ko je potpisao?)

... Da nam parafira Dablin zato što radi za neku stranu službu.

Sve što kažem, kažem i van plenuma, a vi, Martinoviću, recite posle plenuma.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Polako, kolege, puna je lista.

Reč ima dr Aleksandar Martinović, pravo na repliku.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Ja da pitam Srđana Noga – ko je šta potpisao? Ko je potpisao da u Srbiju dođe 1.200.000 migranata? Zašto uporno plašite građane Srbije? Ovo je postala patologija. Vi ništa drugo ne radite sem što izmišljate najmonstruoznije laži na račun Vučića, Ane Brnabić, ministara u Vladi Srbije. Pretite nam nekim milionima migranata, pretite nam danas ovim, sutra onim.

Da li ste vi svesni, nadam se da ste zreo, odrastao čovek, šta ste rekli? Da Anu Brnabić treba obesiti na Terazijama, a zajedno sa njom i Aleksandra Vučića. Pa šta hoćete da uradite? Ono što su radili Nemci za vreme Drugog svetskog rata? Pa to vešanje na Terazijama su izmislili Nemci. I, meni je potpuno jasno zašto vi to izgovarate, vi ste po ideologiji ljotićeveci. Kao što ste

1941. godine služili Nemcima, tako biste služili nekom novom okupatoru i vi hoćete celom srpskom narodu da okačite omču na vrat. Ali ja vam kažem – to vreme je prošlo. Vreme vešanja na Terazijama je prošlo, vreme nemačke okupacije je prošlo, vreme DOS-a je prošlo, vreme kada je Nenad Čanak pretio vešanjem na Terazijama je prošlo i toga više u Srbiji neće biti.

Ako mislite da se vas neko plaši zato što vam američki ambasador obilazi gradske odbore, kao što je pre dva dana bio u Vršcu da obilazi Gradski odbor Demokratske stranke, što je skandalozno samo po sebi, to se nigde ne dešava u belom svetu, da ambasador jedne velike svetske sile obilazi gradski odbor stranke koja defakto više i ne postoji i koja je član nekog Saveza za Srbiju, i ako mislite da možete da se sakrijete iza leđa američkog ambasadora i da pretite vašim političkim neistomišljenicima i da se mi zbog toga plašimo, ne plašimo se.

A za gospodina Đurišića pitanje – je l' Aleksandar Vučić ubio Gavrilovića? Je l' Vučić ubio Buhu? Je l' Vučić ubio Batočanina? Pa to su sve ubistva koja su se desila u vreme vaše vlasti.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Martinoviću.

Povreda Poslovnika, Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, Dimitrije Ljotić... Imamo „ljutiće“ i „ljotiće“. Dimitrije Ljotić je imao...

PREDSEDAVAJUĆI: Koji član, kolega?

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Član 107.

Ubistvo novinara Pantića u Jagodini zbog privatizacije učinjeno je za vreme vladavine žutih marsovaca. Dimitrije Ljotić sa kojim su ovi žuti marsovcu rekao je – ne trebaju nam glasači, trebaju nam borci. To je ideologija Dimitrija Ljotića i očigledno je da Boško Obradović i njegovi bliski saradnici neguju i pothranjuju tu ideologiju. Ne trebaju im glasači, trebaju im borci. To su dokazali više puta. To su dokazali napadom na novinarku. To su dokazali napadom na predsednicu Skupštine. To su dokazali napadom na člana RIK-a, ženu. Znači, više puta su fizički nasrtali i na takav način negovali ideologiju Dimitrija Ljotića.

Kaže Boško Obradović ovako, pre samo par meseci – istovremeno pozivam časne oficire Vojske Srbije i MUP-a da uhapsu predsednika Srbije. To kaže sledbenik Dimitrija Ljotića. Danas pozivaju na vešanje. To je krivično delo iz člana 309. Krivičnog zakonika. Zašto im tužilac ništa neće? Pa zato što je, nažalost, naš tužilac republički bio u SAD-u, zato što je njih Skot ubacio u Parlament. Dakle, zato što se nalaze sa Brajanom Martinom, šefom političkog odeljenja. Znači, postoji sinhronizacija između toga. Možda i masoni malo utiču na to. Zato tužilac ne pokreće taj postupak, zato što su sada u savezu milionera.

Ne tražim da se o ovome glasa, ali, gospodine predsedavajući, malo povedite računa o ovim ekstremnim grupacijama. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Povreda Poslovnika, Đorđe Komlenski.

Izvolite.

ĐORĐE KOMLENSKI: Zahvaljujem, predsedavajući.

Učinili ste povredu člana 103. jer sam imao prava i prijavio sam se da ukažem na povredu Poslovnika odmah posle govora kolege Đurišića, iako možda sad to i nije toliko važno, ali unositi govor mržnje u ovaj dom, optuživati nekog za izmišljena ubistva, govoriti o režimu Slobodana Miloševića na takav način na kakav to oni čine i ponovo potpirivati strasti, verovatno je uticaj oktobra, ali ja ću vam reći da je ovde povređeno i dostojanstvo ovog doma pozivanjem na puč, pozivanjem da se sa ulice ponovo dođe na vlast.

Mogu da razumem nervozu ovog udruženja SLIP, koje je potpuno svesno da izborima ne može dobiti vlast u dogledno vreme jer je i ne zaslužuje, ali ću ih podsetiti na sledeće, a to je da su u ovo zdanje ušli kao zadnji huligani, izvršivši puč i oskrnavivši Skupštinu Republike Srbije, opljačkavši, zapalivši je tad, jer su znali da Vojislav Koštunica nije dobio 50% plus jedan glas na izborima.

Ako je gde Slobodan Milošević pogrešio, pogrešio je što nije po svaku cenu branio čast i dostojanstvo Srbije insistiranjem da drugi izborni krug, koji je morao da se održi, bude i održan. Ova vlast poštuje zakon, poštuje pravila igre i više niko nikada po bilo koju cenu sa ulice neće okupirati ovo zdanje. Ulica 5. oktobra koja vodi u Skupštinu ne postoji. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Milimir Vujadinović, povreda Poslovnika.

Izvolite.

MILIMIR VUJADINOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Članovi od 109. do 115. Naime, vi znate da se funkcija narodnog poslanika obavlja 24 časa dnevno svih 365 dana u godini. Mislim da se sa mnom slažete i vi i većina prisutnih u ovoj sali.

Vaše mogućnosti po tom pitanju o kome ću govoriti su možda sužene, ali treba razmisliti o tome da sve predviđene mere iz članova od 109. do 115. pokušate primeniti i da oduzmete reč, opomenete i zabranite uopšte učešće na sednicama Narodne skupštine poslaniku Srđanu Nogu.

Naime, ukoliko dostojanstveno obavljate funkciju za koju vas je narod izabrao, ne sme vam se desiti ono što se desilo juče poslaniku Nogu. Siguran sam tim pre u ovu svoju konstataciju što i onih 1% ili 2% glasača koji su glasali za taj njihov pokret kome on pripada, ne misli i siguran sam da se danas stidi

svega onoga što je juče izgovorio Srđan Nogo. To je onaj deo koji se tiče vaših nadležnosti i nadležnosti ovog uvaženog doma.

Drugi deo na kome lično insistiram je da svi organi MUP-a, tužilaštva i sudovi u Srbiji ozbiljno razmotre ono što se desilo jučerašnjeg dana i da pošaljemo opomenu da je to pojava koja ne sme da se dešava u našem društvu. Ovo što se juče desilo nije nimalo bezazleno. To je jedna ozbiljna društvena opasnost i mislim da vi, kao i svi naredni predsedavajući morate dobro razmisliti o ovome što sam rekao, a mi kao društvo se zamisliti nad onim što se dešava među nama. Doduše, sreća je pa su ti ljudi manjina, ali takve pojave, po meni, treba saseći u korenu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Neđo Jovanović, povreda Poslovnika.

Izvolite.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Sigurno je da građani Srbije i nas i sve one koji predstavljaju ovu državu pitanjem upozoravaju – kada će prestati destrukcija? Destrukcije je previše ovde u ovom domu i van ovog doma. Destrukcija raste i ovo nije bezazleno. Pozivanje na ubistvo predsednika i premijera države nije ništa drugo nego poziv na puč, poziv na rušenje sistema, poziv na uništavanje pravno uređene države.

Ko će za to da podnese odgovornost? Da li to znači da samo deklarativno prihvatamo da je neko ovde rekao, evo, ja sam tu da mi sude, ili zaista da se pokrenu mehanizmi koji će odgovornost da utvrde na adekvatan način da nam se ne desi ponovo 5. oktobar kada je novu vlast dovela ona klika koja je posle toga ubijala – Legija i ostali? Da li to treba da dozvolimo?

(Marko Đurišić: Koji član?)

Član 107, ali to sam mogao da kažem i na kraju.

(Marko Đurišić: Mora na početku.)

Nisam morao da kažem na početku. Apsolutno nemam obavezu za tako nešto, a ko ne zna Poslovnik, neka ga nauči.

Ono što je bitno da mi znamo, znamo da smo identifikovali konačno da se destruktivnim delovanjem pokušava nešto što niko ovde neće dozvoliti, a niko neće dozvoliti da se pojavi Temišvar, da se egzekucije vrše na ulici, da zakon ne postoji nego da vlada anarhija. To sigurno ne smemo da dozvolimo.

Zato vas molim da ubuduće bilo šta što se pojavi, naročito u ovom domu, podrazumeva nultu toleranciju, kako za vas kao predsedavajućeg, tako i za svakog drugog predsedavajućeg. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Jovanoviću. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Povreda Poslovnika, Nemanja Šarović.

Izvolite, kolega Šaroviću.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Drago mi je što su kolege iz vladajućih stranaka ovako oduševljene što sam se javio.

Gospodine Marinkoviću, javio sam se u skladu sa čl. 107. i 27. Vi ste dužni da sednice Narodne skupštine vodite u skladu sa Poslovnikom. Međutim, postoje očigledno i kada vi predsedavate, više kada predsedavaju drugi, delovi sednice u kojima Poslovnik ne važi i ja zaista ne mogu da se otmem utisku da sve ovo nije unapred režirano. Svi ovi sukobi su unapred režirani. To je zaista dimna zavesa za građane Srbije, jer ne treba smetnuti sa uma nekoliko činjenica.

Prva činjenica je da je upravo Demokratska stranka imala najvažniju ulogu u formiranju Srpske napredne stranke i da su oni ti koji su im zaštitili mandate, dali medije i izdašno ih finansirali.

Druga stvar, da ne zanemarimo ni prelivanje kadrova iz jedne u drugu stranku, odnosno, prvo je to išlo u smeru Demokratske stranke, a kada su došli naprednjaci na vlast, onda su se ti čuveni kadrovi iz Demokratske stranke, koji su nazivani najvećim lopovima, slili u Srpsku naprednu stranku.

Očigledno je da je ogromna sličnost između te dve strane. Nema tu ni ideoloških razlika, a rekao bih da ih nema ni u ljudskom i moralnom pogledu. I jedni i drugi vrše satanizaciju političkih protivnika, i to je izuzetno loše i za Narodnu skupštinu i za demokratiju u Srbiji i za sve njene građane.

Na vama je da to sprečite. Ali to se mora seći u korenu. Ako pustite jednoga da vređa iz vladajuće koalicije, onda se mora očekivati odgovor. Prema tome, secite. Ima ovde ljudi koji su došli i da rade i da govore o onome što je na dnevnom redu. Ja sam jedan od njih i to sa nestrpljenjem čekam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Šaroviću.

Slažem se sa vama da svi treba da se držimo onih pravila i procedura i da debatujemo na jedan pristojan i dostojanstven način u Narodnoj skupštini. Što se tiče režije i režisera, znate da ja nisam nikakav režiser. Trenutno sam u ulozi spikera. Tu sam da se držim procedura i Poslovnika.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje?

(Da.)

Povreda Poslovnika, Balša Božović.

Izvolite, kolega Božoviću.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine Marinkoviću.

Reklamiram član 27.

Želeo bih da vam kažem da je potpuno nepotrebno da svaki put kada dođe neki veoma važan zakon u Skupštinu, mi pričamo o svemu samo ne o tom zakonu. Pričamo o svemu, samo ne o onim problemima sa kojima se građani suočavaju svakodnevno. I taman na dnevni red dođe nešto što ih interesuje i zanima, taman na dnevni red dođe ono što ih boli, a mi onda pričamo o nekim desetim stvarima.

Dakle, hteo bih da vas zamolim da na neki način uputite i savet, iako to ne morate, ili gospođa Mihajlović ne mora da ispoštuje, ona je kao ministarka Vlade Republike Srbije u ovoj sali, došla je u ovaj dom da predloži izmene i dopune zakona, a često se dešava da se ne odgovara na pitanja ni ovlašćenih poslanika poslaničkih klubova po ovom zakonu i ovoj temi zakona, a kamoli spisku govornika, što iz vlasti, što iz opozicije.

Ja se ovde borim da, naravno, dobiju odgovor i oni koji su iz vlasti, pa žele da pitaju ili traže pojašnjenje, zato što građani nešto žele da znaju. Ali isto tako, na kritike opozicionih poslanika mi nemamo nikakav odgovor a evo, već drugi dan pokušavamo da saznamo šta se dešava na Kopaoniku, šta se dešava u raznim drugim delovima Srbije, zbog čega se u nacionalnim parkovima zida i zbog čega niko kao inspekcija republička na to ne daje nikakav odgovor.

Dakle, samo da rasprava bude, slažem se, tema dnevnog reda, ali da tu temu dnevnog reda ispoštujemo tako što će i Ministarstvo ispoštovati narodne poslanike i ovaj dom i odgovarati na postavljena pitanja. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Božoviću.

Smatram da nisam prekršio Poslovnik. Vi dobro znate da je potpredsednica Vlade Zorana Mihajlović došla ovde i nije slučajno došla sa 11 saradnika, dakle došla je ovde da odgovara na pitanja, da bude tu i da diskutuje sa narodnim poslanicima, što je pokazala ne samo juče nego i uvek kada je dolazila u Narodnu skupštinu.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje?
(Ne.)

Povreda Poslovnika, dr Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Član 107, gospodine Marinkoviću.

Ja želim da ukažem na jedno ogromno licemerje, bezgranično licemerje koje dolazi iz redova Demokratske stranke.

Vi se svi sećate, dame i gospodo narodni poslanici, koliko buke su podigli oko toga što je neko navodno na nekom papiru koji je stajao ispred Aleksandre Jerkov napisao neke reči. Podneli su kao dopunu dnevnog reda da se razreši potpredsednica Narodne skupštine Vjerica Radeta zbog nečega što je objavila na Tviteru. I to je veliki greh.

Ali kada Srđan Nogo, član koalicije Saveza za Srbiju, javno pozove, pazite, javno pozove, ne preko Tvitera, da se obese na Terazijama Ana Brnabić i Aleksandar Vučić, onda se javljaju ove velike demokrate i kažu – pa dobro, nemojte sada o tome, postoje važnije teme, hajde da pričamo o ozakonjenju, hajde da pričamo o zakonima.

Čekajte, je l' vama bitan ljudski život ili vam nije bitan ljudski život? Je l' vi imate isti vrednosni sistem kada su politički protivnici u pitanju i kada ste vi u pitanju? Nemoguće da samo vi imate članove porodice. Nemoguće da samo vas boli kada vas neko dirne u to. Evo, današnji NIN kaže – u Srbiji nema

slobode medija, sve je pod Vučićevom kontrolom. Evo vam poternica za ocem Nebojše Stefanovića, to vam je današnji NIN. Svaki NIN, svako „Vreme“, svaki „Danas“ izlazi sa nekom novom poternicom. Na jednoj poternici je Vučić, na drugoj poternici je Ana Brnabić, na trećoj poternici je Nebojša Stefanović, na četvrtoj poternici je Zorana Mihajlović, pitaj boga više ko itd.

(Predsedavajući: Hvala.)

Dakle, gospodine Marinkoviću, ja vas molim, pošto se obraćam vama, javio sam se za povredu Poslovnika, da kažete ovoj gospodi iz Demokratske stranke da nećemo prestati da govorimo o njihovim pozivima na ubistvo, na silovanje Ane Brnabić, na ubistvo Aleksandra Vučića i da sa tom praksom, sa takvim fašističkim rečnikom u Srbiji jedanput mora da se prekine. U Srbiji je završen period fašističke okupacije. Srbija je slobodna, suverena i demokratska država. Svako može da iskaže svoje političko mišljenje, ali da poziva na ubistvo predsednice Vlade i predsednika Republike, da poziva na vešanje, to mora da se osudi i sa tim rečnikom mora da se prestane.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Slažem se, kolega Martinoviću, da to nije zaslužila ni Narodna skupština, niti je zaslužila Republika Srbija, niti građani Republike Srbije.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.) Hvala.

Pravo na repliku sada ima Marko Đurišić.

Izvolite, kolega.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Ja sam tražio repliku kada sam bio prozvan ovde od predsednika Poslaničke grupe SNS da govorim o tome ko je odgovoran za ubistva koja su se izdešavala 2001, 2002. godine, ne znam koje sve, i onda smo ušli u seriju ovih replika na način da su se kolege poslanici javili po povredi Poslovnika. Ja nisam hteo u toj zloupotrebi procedure da učestvujem. Čekao sam vreme da dam odgovor na to.

Moram da kažem sada, nažalost, da ja ne znam ko je odgovoran, kao što, nažalost, ne znaju ni građani Srbije ko je ubio gospodina Gavrilovića i za razna druga ubistva. Sumnjam da su to ljudi koji su, nažalost, ubili i Zorana Đinđića 2003. godine. Ali ono što želim da kažem, odgovor prvi, i dobro je možda što je prošlo malo vremena da pitam ko je bio kada su neki drugi ubijani na vlasti i da nastavim sa tom vrstom besmislenih diskusija. Ali ono što hoću da kažem je da 5. oktobra nikakva rulja, nikakvi kriminalci nisu bili ovde u Beogradu.

Građani Srbije koji su branili pravo na glas, građani Srbije koji su u uslovima, nemogućim uslovima maltene, glasali protiv Slobodana Miloševića, većinom, oterali ga u političku penziju 24. septembra, a onda su 5. oktobra morali ovde da dođu da se izbore za to svoje pravo. I, to je istorija i vi to ne možete da promenite, hiljadu puta, sto hiljada puta to ponavljali, organizovali

razne besmislene izložbe, kao što je bilo pre nekoliko dana ovde u Skupštini. Na to ću uvek da reagujem.

Nikakvi huligani, nikakva banda nije bila 5. oktobra. Bile su stotine hiljada građana koji su došli da brane svoje pravo na slobodan glas i ja verujem da će građani uvek braniti to pravo, a pozivam današnju vlast da ih ne iskušava u tome, da ne pokušava da proveri da li su građani spremni da brane svoj glas.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Đurišiću.

Reč ima dr Aleksandar Martinović, pravo na repliku.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Da li ste vi čuli za onog, kako se beše zvao, onaj, Maki Arsenijević? On se javno hvalio da je sa Molotovljevim koktelom došao ovde u Narodnu skupštinu i zapalio zgradu Narodne skupštine. Pa vi ste ga doveli.

Pričate o nekim spontano okupljenim građanima. Pa to su građani koji su bili tovareni u autobuse, u kamione, bagere, u putničke automobile, dovoženi ovde ispred zgrade Narodne skupštine da biste zapalili zgradu Narodne skupštine, da biste zapalili zgradu RTS-a. Vas 40 je linčovalo Dragoljuba Milanovića, direktora RTS-a, i vi se time hvalite. Kažete, neke besmislene izložbe. Pa vi ste se hvalili, vaši, te vođe 5. oktobra su se hvalile koliko su umetničkih slika, koliko su fotelja izneli odavde iz Narodne skupštine.

Na kraju krajeva, ono što ne umete da odgovorite ni posle 18 godina – ako ste zaista pobedili na izborima, zašto ste zapalili kompletan izborni materijal Savezne izborne komisije? Pa koji to pobednik na izborima pali dokaz svoje pobede? To se nigde u svetu nije desilo. To se desilo u Srbiji 5. oktobra 2000. godine. Zašto? Zato što ni sami niste bili sigurni da li ste pobedili ili niste pobedili.

Zašto ne kažete da je postojao sukob između Zorana Đinđića i Vojislava Koštunice i da je Đinđić bio za to da se ide u drugi izborni krug jer je znao da Vojislav Koštunica nije pobedio u prvom izbornom krugu, ali je Vojislav Koštunica tada insistirao da se ne ide u drugi izborni krug jer je znao da će u tom drugom izbornom krugu njegova pobeda biti vrlo neizvesna?

To su činjenice koje građani Srbije treba da znaju. A što se tiče straha od vas, niko se vas ne plaši. Ja vam samo kažem da je država Srbija ozbiljna država i da više neće dozvoliti nasilnu promenu vlasti.

Kada nas pobedite na izborima, kada narod na izborima bude rekao da hoće da ga u bolju budućnost vode Boris Tadić, Vuk Jeremić, Boško Obradović, Dilas, Šane Petrović itd., mi ćemo skinuti kapu i reći – super, neka nas takvi vode u budućnost. Ali dok se to ne desi, nema više Makija Arsenijevića, nema više Džoa Bageriste, nema više paljenja Skupštine, nema više paljenja Televizije, nema vešanja na Terazijama.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Martinoviću.

Đorđe Komlenski, povreda Poslovnika.

Izvolite.

DORĐE KOMLENSKI: Poštovani predsedavajući, vi ste ponovo dozvolili povredu člana 103. jer mi niste dali reč po Poslovniku odmah čim sam se javio, a učinjena je povreda člana 107. jer nije poštovano dostojanstvo Narodne skupštine. Gospodin Đurišić je u svom govoru pokušao da izvitoperi ono o čemu se govori ovde. Ovde niko nije rekao da su građani Srbije huligani, kriminalci, lopovi ili bilo šta slično tome. Građani Srbije 5. oktobra su sebi dozvolili jednu grešku, a to je da za šakom huligana, kriminalaca, bandita i lopova krenu na Narodnu skupštinu, krenu na Radio-televiziju Srbije i to je greška za koju znaju i građani Republike Srbije da su je napravili, i ja sam siguran da ih više nikada takva družina niti može, niti hoće uspeti dovesti do takvog stadijuma histerije.

Prema tome, vrlo jasno razgraničenje u svakom od govora koji su korišćeni ovde. Stoji razlika i između građana Srbije čije je možda i opravdano nezadovoljstvo materijalnim statusom 2000. godine zloupotrebila šaka kriminalaca. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Komlenski. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Sada, u skladu sa članom 112, određujem pauzu od tri minuta.

Kolega Nogo, nemojte, molim vas, da mi dobacujete.

(Srđan Nogo: Na šta ovo liči? Sram te bilo!)

Meni uopšte nije jasno kako ste vi došli danas ovde posle onakvih reči juče, ali sada pauza od tri minuta. Nastavljamo nakon toga sa daljim radom.

(Posle pauze.)

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Nastavljamo sa sednicom.

Kolegi Srđanu Nogu izričem opomenu zbog uvrede predsednika Poslaničke grupe Srpske napredne stranke Aleksandra Martinović. Upravo mu je rekao da je bitanga i ne želim da dozvolim takav govor, takvu nekorektnost, a pogotovo govor mržnje koji možemo od vas da čujemo.

(Srđan Nogo: A da li ste čuli šta je on meni rekao?)

Idemo dalje.

Reč ima Srbislav Filipović.

Izvolite.

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Imali smo priliku, evo, celo jutro da slušamo uvredu do uvrede, laž do laži, pokušaj da se građani Srbije ponovo obmanu kao pre 18 godina, da im se servira onako na tacni gomila, deponija laži, da im se podmetnu lažne informacije, da im se podmetnu uvrede na račun predsednika države, na račun njegove porodice, ministara, poslanika, svih onih koji u Srbiji žele da se živi bolje i pristojnije.

Nismo čuli nijednu konkretnu argumentovanu kritiku o temi dnevnog reda, na set zakona o kome raspravljamo danas i o kom ćemo raspravljati narednih dana u amandmanima. Zašto nismo čuli? Zašto tolika histerija iz sednice u sednicu nastupa? To je jako važno da građani Srbije znaju. Zato što iz zakona u zakon koji dolaze na dnevni red sistemski rešavamo probleme u državi Srbiji. Sistemski se borimo protiv loših stvari i građanima Srbije omogućavamo uslove za bolji život.

Zašto toliki napadi na zakone o kojima danas govorimo, na Zakon o ozakonjenju? Zašto toliki stepen nervoze kod pripadnika zgrčene i savezane opozicije kad se govori o nelegalnim objektima? Upravo zbog toga što je većina tih i takvih objekata, takvog načina rada, zapravo i začeta nakon 5. oktobra 2000. godine. Upravo tada kreće ta vrsta sunovrata u Srbiji da svako može da pravi šta god hoće, gde god hoće, ali svako ko je pripadnik te vladajuće većine, drugi ne. Tada kreće sistemska korupcija. Tada ne možete da dođete do dozvole za gradnju bilo čega ako niste u bliskim, izuzetno bliskim odnosima sa pripadnicima tadašnje vlasti. Tada, od 2000. pa do 2012. godine milioni objekata su sažidani u Srbiji bez ikakve dozvole.

Govorili smo i o pašnjaku jutros, govorili smo o mnogim primerima, očiglednim primerima gde nešto nije bilo baš normalno u to vreme i zato kreće napad, evo, kad govorimo o ovim zakonima, na ministarku Mihajlović. Iz svih oružja napadi na ministarku Mihajlović, na SNS, Aleksandra Vučića, na Vladu Republike Srbije ne bi li se diskreditovalo sve ono što radimo.

Ali građani Srbije vide i znaju da se danas dozvole za gradnju dobijaju brže, da danas ne moraju sa kovčgom da dođu kod državnog sekretara, kod ministra, jer će da ih izbace napolje. Onaj ko pokuša tako nešto da uradi, biće izbačen napolje, procesuiran i uhapšen, a tako nešto nije moglo od 2000. godine. Bilo je poželjno da se zna koji je procenat za dozvolu, da se zna koji je procenat za puteve, zna se koji je procenat za stambenu zgradu, zna se koji je procenat za hotel, za kafić. Za sve se znao procenat. Sve se svodilo na kombinaciju i na procenat. Danas se sve svodi na to da znamo tačno koja su rešenja zakonom propisana da bi se dobila dozvola i da bi moglo da se radi i da se radi i gradi u interesu građana Srbije.

Zbog čega napadi toliki na puteve? Više puteva je napravljeno ovih godina kako je SNS na vlasti, Vlada koju je vodio tada premijer Aleksandar Vučić danas predsednik Srbije Aleksandar Vučić, više je napravljeno puteva za to vreme nego prethodnih 30-40 godina. Ti putevi su doneli u Srbiju nove fabrike. Ti putevi su doneli 180.000 novih radnih mesta. Sva ta infrastrukturna rešenja su značajna za život građana Srbije, ali nisu značajna za tajkune.

Jedinu štetu od svega onoga što danas u Srbiji radi trpi neko – trpe tajkuni i pripadnici bivšeg režima i, naravno, pošto su svesni da kako god se oni savezali, kako god se zgrčili, kakvim god vešanjima pretili, kakvim god

silovanjima pretili, kakve god besmislene, idiotske tvitove pisali po ceo dan po Tviteru i Balšone i ostali ovi, Nogo i ostali kojima će građani dati nogu iz Parlamenta na sledećim izborima, šta god oni napisali i uradili, građani Srbije kad uđu u automobil i krenu putevima, vide put, vide tunele, vide mostove, to postoji.

Da li znate kako se nekad radilo? Kad hoće nešto da urade, okreće jedan zid u bolnici i otvaraju taj zid. Kažu – evo, počelo renoviranje, a KC u Beogradu nikada završen, u Nišu ruiniran skroz, u Kragujevcu ništa, u Novom Sadu ništa.

Danas imate najavu da će u naredne tri godine samo u zdravstvo, nije tema danas, ali samo u zdravstvo biti uloženo preko milijardu evra. I, to je ono što građani Srbije vide. Imate gama nož, pa iks nož. Sve to jeste posledica, ona pozitivna posledica rada Vlade Republike Srbije koju danas vodi Ana Brnabić, ranije Aleksandar Vučić, pozitivna posledica rada predsednika Srbije Aleksandra Vučića i Vlade koju vodi SNS i koju podržavaju moje kolege poslanici danas u Skupštini Srbije.

Zato ih pozivam da se manu ćorava posla, pretnji. Neće da zaplaše ni da uplaše ni nas, niti ministarku Mihajlović, niti predsednika Vučića, niti ministra Stefanovića. Evo danas nove zaplene droge, oružja. Svakog dana ćemo da hapsimo kriminalce. Svakog dana će policija u Srbiji da uhapsi onoga ko se drznuo deci da prodaje drogu, onog ko se drznuo da daje mito, onog koji traži mito. Svakog dana će takvi da budu hapšeni i procesuirani. Nikad nećemo da prestanemo to da radimo, a puteve ćemo da nastavimo da izgrađujemo i fabrike da otvaramo. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Poštovani narodni poslanici, saglasno članu 27. i članu 87. st. 2. i 3. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da će Narodna skupština danas raditi i posle 18.00 časova zbog potrebe da Narodna skupština što pre donese akte iz dnevnog reda ove sednice.

Nastavljamo dalje sa radom.

Reč ima narodni poslanik Branislav Mihajlović.

Izvolite.

BRANISLAV MIHAJLOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

U toku jučerašnje rasprave u načelu naveo sam neke od razloga zašto će Poslanička grupa Dosta je bilo glasati protiv ovog seta zakona, pa da ponovim ono što sam juče rekao i što je ključno.

Pre svega, ne smete da stručnom delu poput Inženjerske komore ukinete mogućnost izdavanja licenci i da ga tako stavljate na nivo administrativnog organa. Drugo, takođe vrlo značajno, nije dobro da donesete zakone koji će štititi samo jednu kategoriju građana a ne sve. Ovakvim predlogom zakona o drumskom prevozu putnika ste zapravo pokazali da suštinski ne razumete šta

znače uvođenje reda, konkurencija, efikasnost i tržišna privreda. Treće, nedopustivo je da građane lišavate pravne zaštite, da ukidate pravosnažnost i da dozvolite da se rušenje objekata vrši na osnovu konačnih rešenja. Niko ne sme da se igra sa imovinom i životima građana. Ovakav zakon o ozakonjenju objekata nikako ne bi smeo da bude izglasan.

Takođe, ne mogu da se ne osvrnem na odgovor ministarke na moje jučerašnje izlaganje i da zatražim pojašnjenja.

Prvo, poštovana ministarko, juče ste napomenuli da se inženjerske komore ukidaju zato što Ministarstvo nije bilo zadovoljno njihovim radom, pa u vezi sa tim moram da vas pitam – zašto to nije navedeno u obrazloženju Predloga zakona, nego ste nas o tome usmeno obavestili ovde na raspravi? Zbog čega Ministarstvo nije bilo zadovoljno? Protiv koliko lica ste pokrenuli disciplinski i drugi postupak ukoliko je neko uradio nešto loše?

Drugo, na moju primedbu iznetu juče u vezi Predloga zakona o ozakonjenju objekata da postoji velika opasnost i po građane i po državu ukoliko se objekti budu rušili na osnovu konačnih, a ne pravosnažnih rešenja, podsetiću da ste rekli da ste procenili da je veća šteta po državu od nezakonitih objekata nego da neki objekat bude srušen pa da mu država nadoknadi štetu. Objasnite nam, s obzirom na to da ništa od ovoga nije navedeno u obrazloženju Predloga zakona, kako ste procenjivali od čega je veća šteta i zašto niste priložili studiju koju ste sprovedi kada ste procenjivali efekte ovakvog rešenja. Molim vas, budite ljubazni i navedite ime i prezime osobe koja je smislila ovako nešto, jer mislim da je potrebno da građani Srbije znaju ko je ta osoba koja misli da ima pravo da im ruše kuće bez toga da su se obratili sudu za zaštitu.

Takođe, s obzirom na to da u Predlogu zakona niste naveli kako ćete meriti uspešnost ovog zakona, moram da vas pitam koliko objekata očekujete da će biti legalizovano u prvoj, koliko u drugoj godini itd. Valjda imate neki plan. Da li smete da preduzmete odgovornost na sebe ukoliko ne budu ostvareni ciljni rezultati u prvoj godini? To bi naše građane jako interesovalo.

Na moju primedbu da zakon dozvoljava da se ozakone nelegalni objekti koji su izgrađeni u zaštitnoj zoni javnih objekata, vi ste se poneli kao da je to nešto najnormalnije na svetu.

S obzirom na to da zakon o ozakonjenju objekata ima još mnogo nedostataka, navešću još samo neke od njih, što juče nisam. Pod jedan, ukinuta je prekršajna odgovornost građanskih inspektora čime se otvaraju vrata korupciji. Drugo, ukidaju se privremeni priključci za struju, vodu i kanalizaciju zbog čega mnoge porodice mogu pretrpeti nezamislivu štetu, a pogotovo one porodice sa decom, starima i bolesnima. Treće, način utvrđivanja korisne površine nije usklađen sa Zakonom o porezu na imovinu građana, zbog čega mogu nastati problemi u praksi.

I treće, u vezi zakona o prevozu putnika, na moju konstataciju da je trebalo da u izradu Predloga zakona uključite sve relevantne činioce, tj. i predstavnike IT sektora zato što je u najboljem interesu građana da imaju što kvalitetniji prevoz i što jeftiniju uslugu, odgovorili ste da je predstavnicima IT sektora bilo omogućeno da uzmu učešće u izradi ovog predloga pa mi, molim vas, odgovorite na ovo.

Ukoliko je to tačno i ukoliko je ovaj predlog zakona dobar, zašto se onda osam najvećih IT organizacija u Srbiji obratilo narodnim poslanicima i pozvalo nas da glasamo protiv usvajanja ovog zakona i pri tome su izričito napomenuli da i pored otvoreno ponuđene pomoći, formalno nisu učestvovali u oblikovanju ovog predloga zakona. Unapred zahvaljujem na vašim odgovorima. Molim vas da mi odgovorite ko ovde ne govori istinu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Mihajloviću.

Reč ima narodni poslanik Nemanja Šarović.

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, Ustav Republike Srbije u svojoj preambuli kaže – polazeći od toga da je Pokrajina Kosovo i Metohija sastavni deo teritorije Srbije, da ima položaj suštinske autonomije u okviru suverene države Srbije i da iz takvog položaja Pokrajine Kosovo i Metohija slede ustavne obaveze svih državnih organa da zastupaju i štite državne interese Srbije na Kosovu i Metohiji u svim unutrašnjim i spoljnim političkim odnosima, građani Srbije donose Ustav Republike Srbije. Ovo je svakako najvažniji deo Ustava Republike Srbije.

Zorana Mihajlović, koja je danas u ime Vlade u Narodnoj skupštini Republike Srbije, čak četiri puta birana za ministra u Vladi Republike Srbije i za potpredsednika Vlade Republike Srbije je izabrana, svaki put kada je birana, položila je i zakletvu. Tekst zakletve glasi: „Zaklinjem se na odanost Republici Srbiji i svojom čašću obavezujem da ću poštovati Ustav i zakon, da ću dužnost člana Vlade vršiti savesno, odgovorno i predano i biti posvećen očuvanju Kosova i Metohije unutar Republike Srbije“.

Činjenica da je važnost Kosova i Metohije naglašena u preambuli i u zakletvi koju polaže svaki ministar, u zakletvi koju polaže predsednik Republike, govori o tome da su građani Srbije donošenjem Ustava utvrdili da nema apsolutno važnijeg zadatka od očuvanja Kosova i Metohije i očuvanja teritorijalnog suvereniteta i integriteta Republike Srbije.

Dajući zakletvu, čovek realno zalaže sve ono što je časnom čoveku najsvetije, i čast, i obraz, i svoju reč i svoju savest. Zakletvu časni ljudi poštuju više od bilo kakvog zakona, jer onaj ko pogazi datu zakletvu, pljunuo je i na svoju reč i na svoj obraz i ostao je bez časti. Postoji kroz istoriju čitav niz srpskih velikana koje istorija veliča upravo zbog toga što im je čak i život bio manje vredan od mogućnosti da pogaze svoju zakletvu, da pogaze svoju reč, da pogaze

čast. Postoji veliki broj narodnih poslovice koje o tome govore. Jedna od njih kaže – čovek se drži za reč, a vo za rogove.

Mi smo svi bili svedoci pre dva dana da je prilikom potpisivanja nekakvog ugovora u Vladi Republike Srbije ambasador SAD-a Skot na najgori mogući način uvredio i ponizio ne samo Vladu Republike Srbije, već sve njene građane time što je rekao da za njih Kosovo i Metohija nije takozvana, da vlada nije takozvana, već da je to za njih suverena država.

Predstavnik Vlade Republike Srbije Zorana Mihajlović ćutala je kao zalivena. Ćutala je iako se obavezala da će braniti Ustav Republike Srbije, da će učiniti sve da ga sačuva i to u svakom trenutku, u svakoj prilici i na unutrašnjem i na međunarodnom planu. Usledile su nekakve kritike. Ministarka je i dalje ćutala. Međutim, ona je dan kasnije izdala nekakvo saopštenje u kome kaže: „Nisam reagovala odmah na ovu neprimerenu izjavu američkog ambasadora jer je data na događaju na kojem smo sa američkom kompanijom ugovarali izgradnju za Srbiju izuzetno važnog auto-puta, auto-puta koji će doneti nove poslove za više od 20.000 malih i srednjih preduzeća“.

To je, naravno, očigledna laž, ali ono što je bitnije, kaže ministar i potpredsednik Vlade Republike Srbije – nije reagovala zbog izuzetno važnog auto-puta u vrednosti, kaže, od 800 miliona evra. I da je bio u vrednosti od osam milijardi evra i 80 milijardi evra i 800 milijardi evra, Kosovo je važnije. Onaj ko čast ima, ko obraz ima, ko zna šta znači dati reč, njemu od reči nema ništa važnije.

Bila je dužna ministar i potpredsednik Mihajlović da reaguje odmah. Kaže: „Nisam reagovala odmah, reagovala sam posle, sutradan“. Mi smo imali skoro sličnu situaciju da predsednik Vlade Ana Brnabić u govoru pred Savetom bezbednosti, odnosno Ujedinjenim nacijama ne pomene Rezoluciju 1244, pa kaže: „Nije tačno da nisam pomenula. Jesam, ali prethodni dan“.

Dakle, neki Kosovo i Metohiju brane dan ranije, neki brane juče, neki brane sutra, a niko ne brani onda kada treba. Da je rekla Zorana Mihajlović – nisam se snašla, da je rekla – uplašila sam se, da je rekla – nisam znala šta da kažem, da je rekla bilo šta drugo, to bi možda i bilo neko opravdanje, ali reći – nisam rekla ništa zbog ugovora koji sam potpisivala, to znači da je svesno to uradila, da se svesno osramotila, da je svesno osramotila i Vladu Republike Srbije i sve njene građane.

Šta je svetije od Kosova i Metohije i kako će braniti Kosovo i Metohiju oni koji biraju trenutak pa kažu – pričali smo o ugovoru? Kakav ugovor? Sram vas bilo! Vi, gospođo Mihajlović...

(Isključen mikrofon.)

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Šaroviću...

(Nemanja Šarović: Mene je sramota što ste vi potpredsednik Vlade i ministar u Vladi Republike Srbije. Kosovo i Metohija...)

Kolega Šaroviću, čujete se, ali sam vam isključio mikrofona. Samo sam hteo da vas zamolim da prilagodite svoj rečnik ovoj debati koju imamo. Ja sam to već napomenuo svim narodnim poslanicima. Nema smisla da se tako ophodite prema potpredsednici Vlade. Molim vas da se ophodite sa uvažavanjem. Izvolite, nastavite dalje.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Marinkoviću, ja iza svake svoje reči stojim. Kao što vidite, pažljivo sam ih birao. Ja ničim nikoga nisam uvredio. Izneo sam svoj stav, svoj vrednosni sud, svoj politički stav da je to što je uradila Zorana Mihajlović sramota. To su uradili i drugi, čak i iz vaše vladajuće koalicije, ali u tome je problem. Znaite, predsednik Republike kaže – uh, što ja nisam bio! Brnabićka kaže – u pravu je Vulin, koji kritikuje Zoranu.

Zašto Vlada Republike Srbije nije donela odluku da Skota proglasi personom non grata, da ga protera iz Republike Srbije? Jeste li to uradili? Pa da vidi neko da zaista stojite iza svojih reči. Ne stojite. I ovi koji su je kritikovali, uradili su to da bi dobili političke poene na unutrašnjem planu, na političkoj sceni Srbije, gde se predstavljaju kao zaštitnici državnih interesa, a pred stranim ambasadorima drhte.

To nije čak ni nivo ni za predsednika Vlade, ni za predsednika Republike. Pa ni u jednoj državi predsednik Vlade ili Republike nije nivo ambasadora. On nikad ne bi smeo da se sastane sa nekim ko je iznad nivoa pomoćnika ministra inostranih poslova. To je nivo u diplomatiji, za one koji nešto znaju o diplomatiji. Vi, očigledno, ne znate.

Da li je upućena zvanična protestna nota? Pa naravno da nije. Ne smete, drhtite. Zašto ne proterate Skota? To je čovek koji je ostatak Klintonove administracije.

Juče je ministar i potpredsednik Vlade Mihajlović pričala o tome da su padale bombe. Jeste. I Skot je predstavnik te politike, fašističke politike onih koji su učinili zločin nad zločinima, zločin protiv mira, koji su bombardovali Republiku Srbiju, suverenu državu, suprotno Povelji Ujedinjenih nacija, bez objave rata, koji su ubijali njene građane danima, i nedeljama i mesecima. Zašto ne proterate tog čoveka? Može li gori doći? Ne može, a i da dođe, pa vi ste pokazali taj stav. Pokazali ste da ste ozbiljni. Pokazali ste da ste odlučni u odbrani interesa Republike Srbije.

E sad, kako nakon ovoga, nakon ovakvog skandala može Zorana Mihajlović da brani i predstavlja bilo koji zakon u Narodnoj skupštini Republike Srbije? Da bi neko to uradio, mora da ima moralni kredibilitet, mora imati čast i mora imati obraza. To ne može biti osoba koja gazi zakletvu. Hajde, recite – gde je to opravdano pogaziti reč i pogaziti zakletvu? Jesu li to moralne norme koje vi propagirate? Je li to ono što želite da nametnete srpskom narodu?

Što se Srpske radikalne stranke tiče, i ponavljam, sramota je svakog građanina što je Zorana Mihajlović potpredsednik Vlade i ministar. Sram vas

bilo, Zorana Mihajlović! Podnesite ostavku ako imate imalo časti i morala, imalo! Niste ni trepnuli, niste ni pokušali da zaštitite ono što je građanima Srbije najsvetije, ono što je u skladu sa vašom zakletvom i Ustavom Republike Srbije najsvetije, a to je Kosovo i Metohija, srpsko Kosovo i Metohija. Sram vas bilo! Podnesite ostavku!

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima prof. dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Gospodine Šaroviću, to što ćete mene da vređate i da govorite sve te stvari koje govorite, to neće da povрати, odnosno neće da dovede do toga da imate veće poverenje građana, da predete cenzus, džaba. Znači, možete koliko hoćete, ali to ide malo teže.

Neću da govorim o tome da li imate vaspitanje ili ne. Dakle, to što ste meni rekli, možete da kažete članovima svoje porodice, ali, molim vas, ne meni. Mislim da nije u redu. Mi se nalazimo u Parlamentu Srbije. Ovo je zaista jedno posebno zdanje i zaslužuje posebno poštovanje prema ovoj instituciji.

Druga stvar, ja sam juče sa vašim predsednikom stranke više od sat vremena raspravljala upravo o događaju, pre svega, o sporazumu vezanom za izgradnju važnog auto-puta. Žao mi je što niste bili prisutni, što niste to slušali, tako da ne bih da vam ponavljam, jer nisam sigurna da biste to razumeli uopšte.

Dalje, takođe mislim da, i biću vrlo kratka, dakle, ne bih volela da nas vi ikada branite i ne bih volela nikada, odnosno ikada, da nam radikali brane Kosovo. Verujem da će predsednik naše zemlje imati pravi program i da ćemo mi svakako pričati o budućnosti, a ne o prošlosti.

Što se tiče časti, ako samo mogu da kažem, što se tiče časti, zaista je ispod časti razgovarati o časti sa vama radikalima.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Aleksandar Martinović.

Izvolite.

(Nemanja Šarović: Po Poslovniku!)

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Javio sam se...

(Narodni poslanici Srpske radikalne stranke dobacuju.)

PREDSEDAVAJUĆI: Molim vas, kolega Martinoviću, u skladu sa članom 112, određujem pauzu od tri minuta. Nemoguće je nastaviti sednicu.

(Narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović dobacuje.)

Ne mogu da nastavim u ovim uslovima sednicu. Moram da odredim pauzu. Ovo nema smisla.

(Nataša Sp. Jovanović: Lopove! Izdajniče!)

Pozivam sve narodne poslanike i poslanice da se umire i da ne vređaju jedni druge. Pauza.

(Posle pauze.)

PRESEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Nastavljamo sa radom. Koleginice Jovanović, moram da vam izrekнем opomenu za ove uvrede. (Nataša Sp. Jovanović: Ma nemoj!)

Reč ima dr Aleksandar Martinović.

Po Poslovníku Nemanja Šarović sledeći, pa Vjerica Radeta.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ovo govorim zbog građana Srbije ne zbog Nemanje Šarovića. Zna Nemanja Šarović istinu vezanu za izjavu američkog ambasadora. Tu izjavu su osudili i predsednik Republike i ministar odbrane, na kraju krajeva, i predsednica Vlade i gospođa Zorana Mihajlović kao resorna ministarka.

Ja samo želim da podsetim građane Srbije da je ova vlada koju Nemanja Šarović optužuje da je izdajnička, da smo hulje, da smo bitange itd., da je ova vlada u nemogućim uslovima, u veoma teškim uslovima, ekonomskim i spoljnopolićkim, za poslednje tri godine na KiM izgradila dve škole, jedno obdanište, jedan fakultet, jednu studentsku polikliniku, jednu bolnicu, jedan dom zdravlja, da smo renovirali 16 škola, sedam obdaništa, jedan fakultet, 20 ambulanti, jednu bolnicu, da smo u potpunosti opremili svim potrebnim materijalnim i informatičkim sredstvima 75 škola, 17 obdaništa, dva fakulteta.

Ali ono što je mnogo važnije od ovih brojki, ja koliko sam razumeo, Nemanja Šarović će da sačuva KiM u sastavu Srbije, ne Aleksandar Vučić. Znači, Nemanja Šarović je taj koji brani KiM, a Aleksandar Vučić ga izdaje. Aleksandar Vučić koji ima hrabrosti da ode među srpski narod na KiM, da mu kaže i teške i bolne stvari i, na kraju krajeva, tom istom srpskom narodu koji je tom istom Aleksandru Vučiću ukazao ogromno poverenje na svim izborima koji su na KiM održavani od 2012. godine. To građani Srbije treba da znaju. I ne brani se KiM, molim vas, samo da završim, dakle ne brani se KiM ni iz Starog grada, ni iz Vračara, nego tako što se ode na KiM, tako što se pomogne tim ljudima koji žive na KiM, tako što se sa tim ljudima razgovara.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Nemanja Šarović, povreda Poslovníka.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Marinkoviću, javljam se u skladu sa čl. 27. i 107.

Prvo, što se tiče Aleksandra Martinovića, on nije trebalo da replicira meni, nego ministru Mihajlović i potpredsedniku Vlade. Ona je ta koja je rekla – ne daj bože da radikali brane Kosovo i Metohiju. Ja vas podsećam da je veliki broj i većina, praktično, ovih ljudi koji sada sede u SNS-u, pogotovo oni koji su na istaknutim pozicijama, bila u SRS-u. Aleksandar Vučić je bio ratni ministar propagande u Vladi Republike Srbije upravo u vreme bombardovanja. Prema tome, vodite o tome računa. Znate, vi ste tu u nekom unutrašnjem konfliktu kada to pričate.

Druga stvar, gospodine Marinkoviću, ono što je mnogo ozbiljnije jeste način na koji ste dozvolili da se Zorana Mihajlović obraća Narodnoj skupštini i pojedinačno poslanicima, da pominje porodice, da ona govori da li je neko nešto razumeo i da li je neko bio tu. To je skandal. Ako neko ovde nešto ne razume, ili ništa, to je Zorana Mihajlović. Da razume, znala bi kakva su pravila lepog ponašanja u Narodnoj skupštini, na koji način se sa poštovanjem obraća narodnim poslanicima i bila bi manja od makovog zrna kada dođe ovde, a ne kada je postroji ambasador Skot.

Dakle, ne može ministar na kritike, principijelne kritike, argumentovane kritike, na činjenice koje iznese poslanik da priča o tome koliki je čiji rejting. To se meri na izborima. Ona tu nije, niti je neko ko je ikada izašao sa svojim imenom i prezimenom na izbore pa da vidimo koliki je njen rejting kod građana Republike Srbije.

Prema tome, ne dozvolite, ukoliko ne želite ozbiljniji incident, da ministar, bilo koji, vređa narodne poslanike, da im pominje porodicu i da ih omalovažava. To je nedopustivo.

(Predsedavajući: Hvala.)

Vi imate na raspolaganju mere. Izrekli ste meru Nataši Jovanović, koja ničim nije nikoga uvredila, a bili ste dužni da ministru i potpredsedniku Vlade Zorani Mihajlović izreknete meru, i to najtežu meru, udaljenja sa sednice.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Vi onda, očigledno, kolega Šaroviću, niste čuli šta se dešavalo u periodu kada je određena pauza.

(Nemanja Šarović: Čuo sam Zoranu Mihajlović kako je vređala.)

U svakom slučaju, da li želite da se Narodna skupština izjasni o povredi Poslovnika?

(Nemanja Šarović: Niste dali objašnjenje, pobogu! Morate dati objašnjenje. Šta znači? Činjenice sam izneo. Kaznite Zoranu Mihajlović zbog vređanja poslanika.)

Samo mi recite da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje.

(Nemanja Šarović: Dužni ste prvo, u skladu sa Poslovnikom, da date obrazloženje, da kažete – nije uvreda ili jeste uvreda.)

Nije uvreda, naravno. Naravno, smatram da nisam povredio Poslovnik.

(Nemanja Šarović: Nije uvreda kada kažu...? Hoćete li mi da se tako ophodimo prema ministrima? Želim da se izjasnim.)

Ne želim dalje sa vama dalje da polemishem.

Reč ima dr Aleksandar Martinović, povreda Poslovnika.

Izvolite.

(Vjerica Radeta: Pre Martinovića sam se javila. Jesi rekao malopre Nemanja Šarović, pa Vjerica Radeta?)

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Član 107, gospodine Marinkoviću.

Kao predsednik Poslaničke grupe Srpske napredne stranke želim da kažem da ovde niko nikoga ne treba da vređa, ali samo želim da vas podsetim, gospodine Marinkoviću, da je i juče i danas ministarka Zorana Mihajlović bila izložena vrlo teškim uvredama. Na momente su joj se obraćali sa ti, što je krajnje nepristojno, i danas slušamo najteže moguće uvrede na njen račun, da je izdajnik, da je lopov, da je lopuža, dobacuje joj se sa mesta itd.

(Nemanja Šarović: Ko je to rekao?)

Ono što pojedini narodni poslanici, izgleda, ne razumeju i koriste neku svadbarsku terminologiju i terminologiju sa slava, pa kažu – ministar je gost u Narodnoj skupštini, ovo nije slava, i ovo nije svadba, i ovo nije rođendan. Ovo je sednica Narodne skupštine na kojoj učestvuju i narodni poslanici i ministri, i ministar nije gost u Narodnoj skupštini. Ministar je učesnik u raspravi i ima pravo da iznese politički stav Vlade Republike Srbije i o predlozima zakona koje zastupa u Narodnoj skupštini, ali i o svim aktuelnim političkim pitanjima u Republici Srbiji. Dakle, ovde nema ni domaćina ni gostiju. Ovde ima učesnika u raspravi. Učesnici u raspravi su narodni poslanici i ministri.

Ja pozivam i narodne poslanike i ministra Zoranu Mihajlović da se biranim rečima obraćamo jedni drugima i da na civilizovan i kulturnan način razmenjujemo argumente, ako hoćete i oko Kosova i Metohije i oko predloga zakona koji su u proceduri.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, dr Martinoviću. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Reč ima Vjerica Radeta, povreda Poslovnika.

VJERICA RADETA: Tačno je da u Narodnoj skupštini nema gostiju i domaćina u tom smislu svadbarskom, ali je takođe tačno da član 116. obavezuje sve da moraju da se ponašaju na isti način, da moraju da poštuju Poslovnik, pa mora da ga poštuje i Zorana Mihajlović.

Ovde je vrlo interesantno da kad god Zorana Mihajlović sedi u Narodnoj skupštini onda, kao njen staralac, Marinković vodi sednice 90% vremena i nikad ne da da se „a“ progovori što bi se neko, ne daj bože, zamerio Zorani Mihajlović.

Sve ovo što je Martinović malopre govorio, govorilo se i ministru Goranu Trivanu pre neki dan i ministru pre toga i nikome to nije smetalo, ali mislim da ćete brzo svi da se pokajete. Izgleda da niste pročitali i čuli malopredlažnju izjavu Aleksandra Vučića, ali dobro, o tom potom, ovih dana.

Dakle, Zorana Mihajlović je sebi dozvolila da vređa Narodne poslanike i nema na to pravo. Nemanja Šarović je njoj rekao – sram vas bilo! Rečenicu „sram vas bilo“, čak „sram te bilo“ iz vaših redova, gospodo iz vlasti, upućenu ovamo čujemo najmanje sedam puta dnevno svaki dan. Mi nemamo ništa protiv, nikad ne reagujemo. To je potpuno normalno. Ako mislimo da je neko uradio nešto sramotno, šta drugo da mu se kaže nego da ga sram bilo?

Potpuno ste pokušali da zamenite teze, da okrenete suštinu od onoga što, zapravo, jeste suština obraćanja Zorane Mihajlović i njen komentar – ne daj bože da radikali brane Kosovo i Metohiju.

Gospođo Mihajlović, radikali su branili KiM, Vojislav Šešelj i Aleksandar Vučić, rame uz rame. Ne puškom dole, ali na način na koji su to radili političari. Mi boga molimo da se u Aleksandru Vučiću u potpunosti probudi taj radikalizam i da ponovo na pravi način brani Kosovo i Metohiju. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Radeta.

Smatram da nisam povredio Poslovnik. Vi znate dobro da je takva vrsta obraćanja, pogotovo dami u Narodnoj skupštini, ko god da je, da li se radi o narodnom poslaniku, potpredsednici Vlade ili bilo kome drugome, za mene stvarno previše.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Da.) Hvala.

Reč ima Nemanja Šarović povreda Poslovnika.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Marinkoviću, govorim u skladu sa čl. 27, 108. i 103.

Mi smo prethodno čuli nekakve govore Aleksandra Martinovića i on je, pokušavajući na nekakav način da opravda skandalozno ponašanje Zorane Mihajlović i uvrede koje je uputila narodnim poslanicima, rekao kako je nju, navodno, neko vređao i konkretno rekao da sam ja govorio o tome, o lopovluku, o raznim drugim stvarima i iskoristio je mnoge izraze koje ja nisam.

Ja nikoga nisam uvredio. Govorio sam, kao što ste čuli, veoma staloženo. Znao sam šta govorim i stojim iza svake svoje reči. Rekao sam da je mene sramota što je Zorana Mihajlović potpredsednik Vlade i ministar, da nju treba da bude sramota kako se ponašala i da treba da podnese ostavku.

Da li je tu nešto sporno? Nije ništa. Ovo je Narodna skupština i ja na to imam pravo.

Zorana Mihajlović nema pravo da pominje moju porodicu, nema pravo da me vređa, nema pravo da na argumente... Čitao sam Ustav, čitao sam zakletvu koju je položila u Narodnoj skupštini Republike Srbije, tekst zakletve koju je pogazila i rekao šta to znači. Koje su posledice kršenja zakletve? Čovek se zaklinje čašću. Čašću se zaklela Zorana Mihajlović i prekršila zakletvu. Ima li časti posle toga? Nema. Zaklinje se čašću, obrazom, daje reč i pogazi je. Nema moralni kredibilitet da bude u Narodnoj skupštini, pa čak ni gost. I to je suština. Insistiram na tome da je kaznite za izrečene uvrede i za skandalozno ponašanje.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Šaroviću. Smatram da nisam povredio Poslovnik. Nisam definitivno čuo da je potpredsednica Vlade Zorana Mihajlović pominjala vašu porodicu. Znae i sami da uvek apelujem na narodne poslanike, mislim da su to stvarno nedozvoljene stvari i ne bi trebalo da se to

dešava u Narodnoj skupštini, ali ja to apsolutno nisam čuo i siguran sam da ona to nije uradila.

Reč ima dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Pa baš ono što sam rekla na kraju. Kad bi trebalo da pričamo o časti, onda bi trebalo da se vi časno izvinite zbog toga što ste nekoliko puta vrlo direktno rekli to što ste rekli, jer dokle god ja sedim ovde, svidelo vam se ili ne, ja sam izabrana potpredsednica Vlade i ministarka saobraćaja, građevinarstva i infrastrukture i ovde sam da predstavim zakone.

Ali upravo zbog građana onda treba, takođe, i da se kaže da su u međuvremenu sa vaših klupa došle reči, direktno – glupačo, alapačo, lopužo, gaduro, beži tamo, ćuti bre itd. To je sve ovo što je vaša koleginica rekla pravo meni. Samo da se zna. Pošto imate mikrofona da to kažete, ne znam šta je problem.

Dakle, onda kada radikali budu birali Vladu, kada budete imali više od 2%, koliko ste imali 2014. godine, biraćete i druge ministre. Do tada ja predlažem da pričamo o zakonu.

Gospodine Martinoviću, birala sam reči.

PREDSEDAVAJUĆI: Po Poslovniku Milorad Mirčić.

MILORAD MIRČIĆ: Gospodine Marinkoviću, reklamiram povredu člana 108.

Vi ste malopre izrekli kaznu opomene Nataši Jovanović. Niko ovde u ovoj sali nije čuo šta je razlog izricanja takve mere. Niko. Dobacivanje sa mesta? Pa ovde čujete svakodnevno koliko god hoćete dobacivanja.

(Aleksandar Marković: Ti najviše dobacuješ.)

Markoviću, obnovi članarinu pa onda možeš da mi dobacuješ. To uradi pa ćeš onda dobacivati.

Svakodnevno dobacuju poslanici jedni drugima, ali retke su situacije kada ministar dobacuje poslanicima. U pauzi ministar Zorana Mihajlović dobacuje poslanicima, vređa ih, Natašu Jovanović vređa. To je bilo u pauzi.

Da li ćete vi to da registrujete ili nećete, to je pitanje vašeg prava i odnosa prema radu Skupštine, ali ne zameramo. Nataša Jovanović odgovara adekvatno Zorani Mihajlović, ne na ovaj način kako izmišlja ministar Zorana Mihajlović, ona je sklona tome, nego je opominje da je ona predstavnik Vlade i da mora da uvažava poslanike.

I vi od svega toga izričite Nataši Jovanović opomenu. Kakvi su to aršini? Kakva su to merila? Šta tražite od nas radikala? Da poštujući Poslovnik, vas svakodnevno ili u svakom trenutku korigujemo? Ne pada nam na pamet. Mi smo došli ovde da raspravljamo, vodimo raspravu o predlogu ovih zakona koji su katastrofalni, a to što vladajuća koalicija nema nijedan argument i što ovde pred kamerama pokazuju brigu za Zoranu Mihajlović, da vidite šta joj i da čujete šta joj u hodniku govore, gore nego srpski radikali.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Mirčiću.

Smatram da nisam povredio Poslovnik i vi vrlo dobro znate koliko se sa uvažavanjem odnosim prema poslanicama Srpske radikalne stranke, ali sam bio primoran da izrekнем opomenu.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje?

(Da.)

Po poslovniku, Aleksandar Martinović.

Izvolite.

(Vjerica Radeta: Ko se prvi javio?)

Moramo da vodimo računa. Jedna povreda predstavniku opozicije, jedna predstavniku većine.

(Vjerica Radeta: Šta je s tobom? Trebalo je ja prva da dobijem reč.)

Doći ćete na red. Polako.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, gospodine Marinkoviću, javljam se po članu 27. i evo, imam jedan konstruktivan predlog. Dakle, ja predlažem da povučete opomenu Nataši Jovanović. Dakle, ja predlažem da povučete opomenu, da se okonča ova mučna situacija u Narodnoj skupštini koja je krajnje neprimerena.

Što se tiče Zorane Mihajlović, koja je, izgleda, omiljena tema pojedinih poslaničkih grupa, želim da kažem sledeće. Kao predsednik poslaničke grupe braniću Zoranu Mihajlović, ne zbog Zorane Mihajlović, nego zbog činjenice da je član Vlade Republike Srbije koja je podršku dobila od predsednika Republike Aleksandra Vučića i sve dok ijedan ministar iz SNS-a sedi u Vladi Republike Srbije, on je za mene ministar predsednika moje stranke, SNS-a i Aleksandra Vučića.

Poslanici SNS-a će braniti svakog ministra u Vladi Republike Srbije sve dok je ministar, sviđalo se to nekome ili ne.

Vidim da ste vrlo duhoviti...

(Milorad Mirčić: Kao Radnički bataljon na Kadinjači.)

Jeste, kao Radnički bataljon na Kadinjači itd. Vidim da dobro poznajete istoriju, gospodine Mirčiću.

Dao sam jedan konstruktivan predlog. Dakle, lako je njima da se ponašaju na način kako se ponašaju. Oni ne snose odgovornost za vođenje ove države. SNS snosi odgovornost za vođenje ove države, snosi odgovornost i za dostojanstvo Parlamenta. Zato ponavljam još jednom. Da bi se smirile strasti, da bi Narodna skupština u pravom smislu te reči mogla da funkcioniše, evo, molim vas, povucite opomenu Nataši Jovanović, da krenemo dalje po tačkama dnevnog reda, da krenemo dalje po spisku, da prestanemo sa urušavanjem dostojanstva Narodne skupštine.

Kao najmoćnija stranka u ovoj državi, kao stranka koja je dobila najviše poverenja građana Srbije, ja imam obavezu da vam taj predlog iznesem zato što

znam koliko je situacija u Srbiji teška. Lako je biti protiv svoje države. Mnogo je teže biti za svoju državu i braniti je u teškim trenucima.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, doktore Martinoviću.

Smatram da je uloga predsedavajućih u Narodnoj skupštini Republike Srbije da upravo podstiču dijalog i kada se situacija i debata usija, da utiču da ta tenzija padne. Zbog toga mislim da je u interesu Parlamenta, svih narodnih poslanika, svih nas ovde, u interesu naše države, da ne nastavljamo svađu, da nastavimo sa jednim normalnim radom, normalnom debatom. Uvažavam argumente i Srpske radikalne stranke i, naravno, argumente većine. Tu sam da presuđujem onako kako kažu procedura i Poslovnik.

Slažem se sa vama. Javno povlačim opomenu koju sam dao Nataši Jovanović, ne zbog Nataše Jovanović, ne zbog Srpske radikalne stranke, nego zbog mira u Narodnoj skupštini i nastavka našeg dijaloga.

Smatram da nisam povredio Poslovnik i sada, u skladu sa članom 112, određujem pauzu od pet minuta. Hvala.

(Posle pauze.)

PREDSEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo sa daljim radom.

Reč ima narodni poslanik Milija Miletić.

MILIJA MILETIĆ: Uvaženi predsedavajući, uvažena potpredsednice Vlade sa svojim saradnicima, kolege poslanici, građani Srbije, ja sam Milija Miletić i dolazim iz Svrljiga. To je najlepša opština u Srbiji, koja se nalazi pored grada Niša. To je najlepší grad u Srbiji. Inače, u Skupštini predstavljam Ujedinjenu seljačku stranku, a izabran sam sa liste Srpske napredne stranke.

Ja ću, kao i dosada, govoriti o konkretnim stvarima vezanim za set ovih zakona. Što se tiče Predloga zakona o ozakonjenju objekata, u kraju iz koga ja dolazim to je većim delom urađeno. Obišao sam svu imovinu, sve zgrade, sve objekte u Svrljigu, a to je urađeno i u okolnim opštinama i mislim da ćemo u okviru ovog zakona imati mogućnost sada, i ovo potenciram baš zbog toga što veliki broj objekata koji se nalazi na seoskim područjima nema mogućnost da se uradi sve ono po zakonu, zato što je to imovina koja se vodi na pra pra pra bake i deke, a zbog toga ti ljudi imaju problema sa ozakonjenjem. Očekujemo da svi zajedno nađemo mogućnost da se obezbede adekvatna sredstva kojima bi se olakšalo da ti ljudi ozakone svoje objekte.

Nešto što je vrlo bitno u zakonu o planiranju i izgradnji, za mene je isto velika stvar to što je po prvi put data mogućnost da se olakša našim poljoprivrednim proizvođačima, ljudima koji rade, koji grade na svojim imanjima, na poljoprivrednom zemljištu, svoje ekonomske objekte, staje, sve ono što je njima potrebno i tu je sada data mogućnost da tim ljudima bude olakšano i oni će imati mogućnost da to lakše urade.

Ja bih sada govorio o zakonu vezanom za istraživanja o nesrećama, vezanom za železnički saobraćaj, vodni saobraćaj i vazdušni saobraćaj, s tim što bih stavio apostrof i akcenat na železnički saobraćaj. Ja sam kod prethodnog zakona govorio o železnicama, govorio o pruzi koja ide od Niša, Svrlijiga, preko Knjaževca, Zaječara, prema Negotinu i Prahovu jedan krak, a drugi krak ide prema Boru i Majdanpeku, gde u delu te pruge, na osnovu svih onih istraživanja koja su rađena prošle godine, imamo dosta nesreća baš zbog toga što je ta pruga u veoma lošem stanju, što je ta pruga, što se kaže, vrlo nestabilna, gde je tu vožnja vozom bila planirana u jednom delu pruge od Knjaževca prema Zaječaru 95 kilometara na sat tada, sada se tu ide 50 kilometara na sat, dok je od Niša preko Svrlijiga prema Knjaževcu za tu prugu bila predviđena brzina od 65 kilometara, a sada se tu ide 10, 20, 30 kilometara na sat. Baš u tom delu pruge bilo je dosta tih nesreća, iskakanja vagona. Konkretno, 2017. godine u novembru šest vagona je iskliznulo u Negotinu.

(Predsedavajući: Privodite kraju, kolega Miletiću.)

U maju 2018. godine na delu pruge od Knjaževca prema Svrlijigu iskliznuo je vagon-cisterna. U septembru isto ove godine iskliznula je cisterna u Matejevcu, tako da su to sve situacije na kojima moramo raditi i da tu prugu što pre rekonstruišemo. Ja se nadam da ćemo rekonstruisati tu prugu, popraviti tu prugu i siguran sam da ćete vi kao...

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Miletiću.

Reč ima narodni poslanik Maja Videnović.

(Nije tu.)

Reč ima narodni poslanik Milanka Jevtović Vukojičić.

Izvolite.

MILANKA JEVTIĆ VUKOJIČIĆ: Zahvaljujem.

Uvaženi predsedavajući, poštovana ministarko sa saradnicima, kolege poslanici i poslanice, poštovani građani Srbije, Srbija je zemlja u kojoj se radi i gradi vredno, svakog dana, ponekad i danonoćno. To da se u Srbiji radi i gradi građani Srbije vide na svakom koraku, ne samo u Beogradu, koji je najveće gradilište trenutno u Srbiji, već i u svim drugim mestima.

Razvoj građevinske industrije pre svega ima veliki značaj za ukupan ekonomski razvoj svake zemlje, pa samim tim razvoj građevinske industrije ima i te kako veliki značaj za ekonomski razvoj Republike Srbije.

Građevinska industrija i razvoj građevinske industrije jedan je od osnovnih uslova zapošljavanja radnika i zahvaljujući dolasku SNS-a i preuzimanju vršenja vlasti SNS-a, zahvaljujući razvoju građevinske industrije broj nezaposlenosti se drastično smanjio sa 26%, koliki je bio 2012. godine, na ispod 12% u zadnjem kvartalu ove godine.

Takođe moram da istaknem da razvoj građevinske industrije sa sobom povlači i razvoj mnogih drugih usluga, kao što su, na primer, trgovina, turizam

itd. Razvoj putne infrastrukture, kako železničke, tako i drumske i te kako ima veliki značaj za ekonomski razvoj naše zemlje, za privlačenje stranih investicija, ali i za bolji život svakog građanina Republike Srbije.

Takođe želim da istaknem da se na sistemski nov način i prvi put uređuje predloženim zakonom o građevinskim proizvodima tržište građevinskih proizvoda i to je, naravno, za svaku pohvalu.

Sem drumskih koridora, Koridora 10, Koridora 11, sem velikog ulaganja u razvoj odnosno u obnavljanje železničke infrastrukture, ja moram da istaknem veliki napor ove vlade i konkretno ministarstva građevinarstva u razvoju i na projektima koji se tiču vodne industrije, pre svega iz razloga što su danas na dnevnom redu dva zakona koji se odnose na upis plovila i zakon o izmenama i dopunama Zakona o pomorskoj plovidbi, kojim se sem usaglašavanja sa Evropskom konvencijom pre svega o radu pomoraca koje je naša zemlja ratifikovala, i te kako u skladu sa evropskim standardima uređuje i način recikliranja i postupak recikliranja brodova.

Ono što želim da istaknem, a što se Ministarstva i kompletne Vlade tiče, to je izgradnja terminala na Luci Smederevo, zato što je u Smederevu, zahvaljujući predsedniku a tada premijeru Aleksandru Vučiću, tadašnjem predsedniku države gospodinu Nikoliću, uspostavljeno strateško partnerstvo i Železara Smederevo, za razliku od onih koji su želeli da je unište, danas zapošljava pet i po hiljada radnika i naravno da je i ovaj terminal za rasuti teret, koji će moći da primi pet miliona tona rasutog tereta, i te kako značajan za Luku Smederevo, za sam grad Smederevo, uostalom i za plovni put Dunava, jer je Dunav plovni čitavom dužinom naše teritorije, a to je 588 km.

Takođe, vezano za Smederevo, za razvoj privrede, za razvoj rečnog brodarstva i te kako je značajna i železnica, a u pitanju je pet i po kilometara nove železnice koja će voditi od Male Krsne do Luke Smederevo, odnosno do terminala za rasuti teret. To će biti jednokolosečna pruga koja bi trebalo da se završi do kraja ove godine i koja će, naravno, biti elektrificirana.

Takođe, u cilju zaštite života i zdravlja ljudi i zaštite životne sredine moram da pohvalim i projekte koji su vezani za vađenje potonulih brodova, ratnih brodova iz Drugog svetskog rata. U pitanju su 23 nemačka ratna broda, koji se nalaze u neposrednoj blizini Luke Prahovo.

Takođe moram da pohvalim sve aktivnosti Ministarstva i Vlade koje se odnose na obnavljanje, rekonstrukciju i modernizaciju lučkih kapetanija, kojih u Srbiji ima 12, pre svega Lučke kapetanije Smederevo i Lučke kapetanije Kladovo, a do kraja godine biće rekonstruisana i obnovljena Lučka kapetanija u Prahovu.

Sve ovo što preduzima Vlada, sve ovo što se odnosi na građevinu, saobraćaj i infrastrukturu jeste u cilju napretka i razvoja Republike Srbije i SNS će u danu za glasanje podržati sve predložene zakone. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Ognjen Pantović.

Izvolite, kolega Pantoviću.

OGNJEN PANTOVIĆ: Na početku svog obraćanja želim posebno da naglasim da je u oblastima kojima se bavi ministarstvo gospođe Mihajlović možda bilo najviše investicija i ulaganja u prethodnim godinama. Mislim da je to zaista dobro opredeljenje ove a i prethodne Vlade, da se kroz velike infrastrukturne projekte dovelo do toga da se veoma pozitivno uticalo na razvoj naše zemlje.

Razvijena infrastruktura dovela je do toga da danas imamo mnoge investitore, otvaraju se nova radna mesta i čak i oni delovi naše zemlje koji su ranije bili zapostavljeni, krenuli su da se razvijaju.

I ova najava izgradnje moravskog koridora govori u prilog tome. Ovaj koridor će doneti odlične rezultate imajući u vidu da na tom prostoru živi oko 500.000 stanovnika, da imamo 21.000 privrednih subjekata i poznata mesta verskog i banjskog turizma.

Takođe i mnoga merenja saobraćaja koja sam i sam imao prilike da analiziram još 2009. godine, kada sam bio student, pokazala su da je u trouglu između Beograda, Čačka i Kragujevca najveće opterećenje saobraćaja u našoj zemlji.

Kada su u pitanju predlozi zakona koji su danas pred nama, konkretno Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o prevozu putnika u drumskom saobraćaju, dobro je što se u ovom predlogu uređuje taksi prevoz na jedinstven način. Dosada smo imali jednu situaciju da je svaka lokalna samouprava propisivala veoma različite uslove za obavljanje ove usluge u pogledu vozila i vozača i da je bilo problema i situacija gde su čak i oni koji su imali propisane tablice, obavljali ovaj posao nelegalno.

Takođe, predloženim izmenama prepoznata je i usluga iznajmljivanja vozila sa vozačem, tj. limo servis, imajući u vidu da je dosada bila neprecizno definisana Zakonom o turizmu.

Ono što bi možda i bilo moje pitanje jeste ovaj deo koji se odnosi na karakteristike vozila, gde se navodi granica od pet godina starosti. Nadam se da će i svi oni koji sada žele legalno da se bave ovim poslom, jer ih zakon konačno prepoznaje, moći da obnove svoj vozni park, ako ne ispunjavaju ovaj uslov.

Kada je u pitanju Zakon o izmenama i dopunama Zakona o transportu opasne robe, jasno je da se u međunarodnim okvirima ova oblast često menja i da Srbija prati te promene. Zakon će sigurno pozitivno uticati na one firme koje se bave ovom delatnošću, na zaposlene, jer se jasno definišu njihova prava i obaveze. Takođe, vidi se da zakon iziskuje dodatna sredstva za sprovođenje, ali kolika god ona bila, ona su sigurno opravdana, jer je u pitanju bezbednost naših građana, bezbednost onih koji obavljaju taj transport i zaštita životne sredine.

Mislim da su pred nama dobra zakonska rešenja koja treba podržati. Treba nastaviti sa praćenjem i analizom efekata zakona iz domena saobraćaja na terenu i, čim se uoče neka odstupanja, reagovati, donositi nove zakone kako bismo imali što efikasniji i bezbedniji transport robe i putnika. Saobraćaj je živa oblast i ubrzano se menja u svetu i kod nas i nadam se da ćemo i mi uspeti da ispratimo te promene.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Boban Birmančević.

Izvolite, kolega Birmančeviću.

BOBAN BIRMANČEVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovane kolege narodni poslanici, poštovana potpredsednice Vlade, poštovani građani Srbije, svoje današnje izlaganje u načelnoj raspravi počecu sa nekoliko istina, a ono što je sve ove dane otkako smo započeli ovu sednicu tema, to je upravo istina. Istina koju priča predsednik Srbije Aleksandar Vučić i koju priča premijerka, Ministarstvo i upravo poslanici skupštinske većine je istina koju građani Srbije prepoznaju i na osnovu toga se na izborima i izjašnjavaju.

Ne postoje dve istine. Istina je samo jedna i svi pokušaji ostataka žutog preduzeća, Saveza za Srbiju ili bolje rečeno saveza protiv Srbije, kako sad stoje stvari, pošto u ovom trenutku u Skupštini nema niti jednog jedinog predstavnika ostataka žutog preduzeća, a građani da znaju, ne znam da li mogu da vide, u ovom trenutku imamo 12 predstavnika Ministarstva i potpredsednicu Vlade, koja je tu da odgovori na sva pitanja i da upravo i nama poslanicima pomogne u izradi amandmana i poboljšanju ovog zakona...

Istina je da smo od situacije da imamo osam godina čekanja na izdavanje građevinske dozvole došli do toga da se građevinske dozvole izdaju za samo nekoliko dana. Kada je ministarka Mihajlović to najavila u donošenju tog zakona, svi su to iz opozicije negirali, ali mi smo vrlo dobro znali da će tako nešto biti moguće i da je to zaista i moguće u stvarnosti. Kada imamo podatak da je od 2015. godine do današnjeg dana izdato 166.000 rešenja o ozakonjenju objekata, a da je za sve godine do 2015. izdato samo 150.000, onda zakoni koje je donelo i predložilo ovo ministarstvo a usvojila ova skupštinska većina, daju rezultate.

Svima onima koji prebacuju na temu da se menjaju zakoni vezani za građevinu, poruka je vrlo jednostavna – ova vlada, ovo ministarstvo i, naravno, predsednik Aleksandar Vučić prepoznaju probleme i ako treba, menjaćemo ga ponovo za mesec dana ili za tri meseca ako je to u interesu građana i u interesu države.

Ne postoji niti jedan zakon koji nećemo prilagoditi ako ćemo time još podići lestvicu, a lestvica se iz dana u dan podiže na više i na bolje po građane Srbije.

Podatak da iz oblasti vazdušnog saobraćaja imamo prihod uvećan za 75% govori upravo da je i ovo ministarstvo, ali i Vlada i predsednik Vučić, imalo pravo kada smo odlučivali o tome ko će i na koji način upravljati vazdušnim saobraćajem. Prihod od 75% je povećan i to su istine koje opozicija jednostavno ne može da negira.

Kada im neko priča istinu, onda oni prete, a upravo prete svima onima koji ne misle isto kao oni. Gradonačelnik Šapca pripada toj njihovoj skupini, toj čorbi. U stvari, oni više nisu ni čorba. Oni su toliko jedno uskakalo i levih i desnih i srednjih, ne znamo više ni sa koje su strane ni šta misle, stide se jedni drugih i, naravno, jedni drugima ne veruju.

Oni mogu i dalje da nastave u tom savezu da se lažu međusobno, ali građani neće dozvoliti da lažu njih i kao rezultat svega toga na sledećim izborima i to malo podrške što su imali, sigurno će izgubiti. Ali pretnja da će biti tuženi svi odbornici i poslanici koji govore istinu je pretnja koja neće uplašiti ni odbornike ni poslanike Srpske napredne stranke, nego će nam samo dati snage da još više insistiramo na istini, a ponavljam, kao što sam i rekao na početku – istina je samo jedna.

Pretnja da će neko insistirati na tome da neko siluje premijerku Republike Srbije i da pritom taj koji to izjavljuje i koji to priželjkuje i objavljuje na svojoj stranici bude upravo član rukovodećeg organa tog njihovog saveza, samo govori o tom savezu. Kada pričaju o negativnim stvarima, niko nije kriv. Pa nisu oni, pa nismo mi. Pa ko je? Građani Srbije vrlo dobro znaju ko je taj koji preti.

Gradonačelnik Zelenović preti da će tužiti medije koji iznose istinu koju priča Srpska napredna stranka, da će tužiti sve one koji pričaju suprotno od njega. Pa neka tuži 53% Srbije koja to zna i koja zna zašto je podržala Aleksandra Vučića i politiku koju sprovode Aleksandar Vučić i ova vlada i, naravno, Skupština Republike Srbije.

Hapšenja se plaši gradonačelnik Zelenović i on sam najavljuje hapšenje. Plaši se, naravno, sa razlogom, jer vrlo dobro znaju i on i Dušan Petrović šta su radili i zaista se tu jedino sa Zelenovićem slažem da postoji opravdana bojazan da će biti uhapšen. Nije ovde sporno ime i prezime i nije hapšenje najavljeno samo Nebojši Zelenoviću nego svima onima koji su se drznuli da stave ruku u džep građana Republike Srbije. Svi oni koji to nisu radili, nisu ni u kakvom problemu. Ne moraju da brinu i zaista ni ne brinu. A to što Zelenović ponavlja da će biti uhapšen, to verovatno, ponavljam i ja, da vrlo dobro zna šta je svojevremeno radio.

Batinaši kojima su pretili i kojima prete su između ostalog i stupili na delo. Na njihovim skupovima pojavljuju se ljudi u fantomkama, na skupovima Saveza za Srbiju, ili po meni saveza protiv Srbije. Fantomke znamo ko nosi i zašto ih nosi. I poruka koju oni šalju tim fantomkama urodila je plodom, pa su

pre izvesnog vremena upravo aktivistima Srpske napredne stranke u Šapcu pod okriljem noći ljudi pod fantomkama upali i pretili ženi sa maloletnom decom da ukoliko ne prestanu da se bore protiv Nebojše Zelenovića i njihovog lopovskog saveza, njima neće biti dobro, i to je jednostavno istina koja postoji i koja je prisutna na političkoj sceni, upravo zahvaljujući tom vašem savezu. A najnovije pozivanje na ubistvo premijerke i predsednika Vlade je podatak koji o nekom ko je to izrekao dovoljno govori i dovoljno govori o tome da je i on član tog vašeg saveza protiv Srbije.

Možete vi da se branite koliko hoćete, ali u toj odbrani ne možete ponovo i ponovo lagati Srbiju da niko nije član tog saveza. Svi jeste članovi tog saveza i svi podržavate pretnje, ucene i pretnje smrću predsedniku Republike. Da li je bilo ko iz saveza ustao od jutros, a ustajali ste desetak puta, da osudi tu pretnju? Ne morate. Osuđuju to građani i kao rezultat toga čekamo sledeće izbore. Procenat kojim ste ušli ovde bio je mali, ali i taj mali procenat će na sledećim izborima za vas biti veliki. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Dejan Nikolić.

(Nije tu.)

Reč ima narodni poslanik Veroljub Matić.

Izvolite, kolega Matiću.

VEROLJUB MATIĆ: Zahvaljujem.

Pa danas imamo dosta zakona. Oblast je takva da izaziva pažnju i svi zakoni su ključni, ali ja bih posebnu pažnju obratio na dva zakona a to su Izmene i dopune Zakona o planiranju i izgradnji i Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o ozakonjenju objekata.

Rekao sam da je ovo teška materija, da se radi o nepokretnostima, da su to imovinskopравни odnosi, da je, jednostavno, materija sama po sebi zahtevna, teška. Kažem, izaziva pažnju svih naših građana.

Mislim da je i hrabrost ući u neke predloge koji verovatno nisu simpatični mnogima koji nisu poštovali određena pravila tako da smo mi ovde da te dobre predloge podržimo i glasamo, da predložimo određene izmene i dopune u smislu poboljšanja i meni je posebnu pažnju, ja ću i kroz amandmane govoriti o delu zakona koji su na sednici na dnevnom redu, ali sa posebnom pažnjom danas ću govoriti o tri stvari.

Prva stvar je plan generalne regulacije. Nisam siguran da se ovde oko toga bilo šta govorilo, ali mislim da se ovim izmenama i dopunama plan generalne regulacije dovodi do nivoa sprovodljivosti, do nivoa da se može na osnovu njega izdati određeni akt, odnosno može se ući u operativni deo izgradnje i mislim da je to jedan veliki pomak za sve nas, za celu privredu, infrastrukturu, i za sve ono što poseduju određene nepokretnosti.

Jako je dobro, jako je revolucionarno. Verovatno tu ima određenih izuzetaka gde neće to moći, ali to su samo izuzeci, tako da ja apsolutno podržavam to, jer to i ubrzava proceduru, pojednostavljuje je i svima nama će biti lakše i omogućeno da bolje i kvalitetnije trošimo i energiju i novac za ono napred sutra.

Dalje, zabeležba u Katastru, odnosno u Republičkom geodetskom zavodu da, dok se vodi postupak ozakonjenja, neće moći da se vrši promet tih nepokretnosti koje su u postupku ozakonjenja, i to je mislim prošlo bez velike pažnje, ali smatram da su tu zaštićeni mnogi koji bi možda ušli u kupovinu, prodaju i sve ono što znači promet, ali sve dok se ne završi postupak ozakonjenja, dok se ne dobije konačno, odnosno izvršno rešenje o ozakonjenju, mislim da ne treba ni pustiti u promet, dok to stanje ne bude sasvim čisto. I mislim da se time zaštitio veliki broj onih koji bi ušli u promet a da praktično i sami ne znaju da li je taj promet dobar ili nije.

Treća stvar, Inženjerska komora, rad, licenciranje itd. Ja ću tu možda preuzeti malo i rizika na sebe s obzirom na to da sam iz te fele, da, jednostavno, ako se pokazalo u praksi da određeni broj ili manji broj kolega nije dorastao toj svojoj licenci koju dobija od Inženjerske komore, mislim da treba da se izvrše određene korekcije, što se ovim zakonom i uradilo ali se ne udara na postojeća prava, odnosno na postojeće licence. Oni koji imaju licence, znači, oni će zadržavati licence.

Međutim, u tehničkim naukama, i u svim naukama, a pogotovo u tehničkim naukama promene su vrlo brze itd. i ne može se samo takvom diplomom održati nivo jednog inženjerskog znanja, nego se mora permanentnim, svakodnevnim radom na sebi i unapređenjem dizati i nivo znanja, a to se kroz polaganja za licence pred određenim komisijama mora i dokazati. Ako se ne udara na postojeće licence, a one će se u nekom vremenskom periodu, da li je to pet godina, a mislim da je ovde bilo reči o pet godina, proveravati, mislim da tu praktično ništa kao struka ne gubimo, nego se samo opominjemo da radimo svoj posao, da radimo na sebi i unapređujemo sebe.

Iz tih razloga mislim da su ti potezi dobri za sve one koji hoće da se bave strukom, a u svakoj državi, ukoliko inženjeri imaju posao, a fakulteti koji školuju inženjere upisuju dovoljan broj studenata, znači da se zemlja privredno razvija, da ide napred. Iz tih razloga svi su ovi potezi u svrhu napretka ove naše zemlje.

Iz tih razloga podržavam ove predložene zakone, a kroz amandmane javiću se i za druge predloge. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Milorad Mirčić. Preostalo vreme vašoj poslaničkoj grupi je četiri minuta.

MILORAD MIRČIĆ: Pa evo, vidim da ministar Zorana Mihajlović koristi Skupštinu kako bi pokazala koliko je ona ponosna, drčna ili koliko je drska. Bilo bi dobro da to pokazuje kada je u pitanju ponižavanje Srbije.

Vi koji dobacujete neartikulisano, morate da vodite računa da istina mora da ispliva.

Ono što je veoma bitno, to je da se u takvim trenucima kada treba da se brani Srbija ona ponaša ponizno i ponižavajuće sa Srbiju.

Ono što je ovde u ovom predlogu zakona potpuno evidentno, to je da u punom jeku najave i početka rada građevinske operative u izgradnji stambenih objekata Ministarstvo predlaže standardizaciju građevinskih proizvoda. Za standardizaciju građevinskih proizvoda, odnosno za prilagođavanje evropskim standardima, morate kompletnu tehnologiju u pojedinim delovima građevinske industrije da menjate.

Da bi crep koji proizvodi, primera radi, Kikinda, bio po evropskim standardima, morate da menjate kompletnu proizvodnu liniju, a za to morate da se zadužite kreditno. U ovako ojađenoj, opustošenoj državi od ranije vlasti, dosovske, kojoj je pripadala i Zorana Mihajlović, nemoguće je da industrija za proizvodnju, u ovom slučaju, crepa, može da podnese takav dodatni finansijski udar.

Što se tiče ozakonjenja ovih objekata, ovde smo od Branislava Ivkovića pa sve do Zorane Mihajlović slušali različite predloge, od onoga da Srbija treba da zaradi tako što će procena biti po objektu do onih predloga da procena treba biti po kvadratnom metru, ali zajedničko za sve je bilo to da treba rušiti nelegalno podignute objekte. Pa, gospodo, zar vi ne živite u Srbiji? Zar ne vidite realnost? Kada dođu strani investitori, gde prave hale? U Vojvodini. Evo vam u Indiji, evo vam na potezu od Beograda do Novog Sada, usred oranica prave proizvodne hale. Usred zemlje koju je posedovala zadruga u Indiji oni su napravili proizvodne hale. Da li je to u skladu sa zdravom logikom, a ne sa detaljnim urbanističkim planovima ili generalnim urbanističkim planovima? Zašto? Zato što strani investitor ima svoju dugoročnu računicu.

Mi ovde govorimo o udruženju, odnosno o komori inženjera i tehničara. Gospodo, vodite malo računa. To su ljudi koji su završili fakultete tehničke struke, koji traju najmanje devet semestara. Cenite tih devet semestara kod tih devet ljudi. Vi biste sad zbog Šumarca, koji je sa Zoranom Mihajlović do juče zajedno pljačkao Srbiju, da oduzimate ili da dajete licence tim ljudima. Pa Šumarca sklonite! Sklonite sve Šumarce ako treba, a nemojte da radite to.

Uostalom, koliko je ovo moralno, na neki način, najbolje govori činjenica da bi svaki član Vlade koji je resorno zadužen za koridore, a da mu se desilo ovo što se desilo na Koridoru 10, iz moralnih pobuda i razloga ponudio ostavku. Da li bi tu ostavku prihvatio Parlament, to je već sad drugo pitanje, ali da bar toliko časti i čestitosti ima ministar i da ponudi ostavku, ne, nego optužuje

inženjere i tehničare da su pogrešno projektovali. Nisu pogrešno projektovali, nego se pristupilo nečemu što je prevara, što je obmana, da bi bili radovi jeftiniji, da uđu oni koji su bliski vlasti da operativno izvode radove i onda se desi havarija. Nije nikom drago što se to desilo na Koridoru 10, ali u većini evropskih zemalja podnosi se ostavka, ponudi se ostavka.

Što se tiče ostalih standardizacija, mi smo vek i po do Evropske unije. Malo ste preuranili sa ovim standardima evropskim.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Mirčiću.

Reč ima narodni poslanik Dragana Kostić.

Izvolite.

DRAGANA KOSTIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvažena ministarko sa saradnicima, narodni poslanici, građani Srbije, jeste, istina je isplivala. Nikad se više u ovoj Srbiji nije gradilo i pravilo i to sve zahvaljujući ovoj odgovornoj Vladi i našem predsedniku Aleksandru Vučiću.

Svedoci smo da je u prethodna tri dana Srbija bila domaćin Trećeg samita ministara transporta Narodne Republike Kine i 16 zemalja Centralne i Istočne Evrope i Trećeg foruma gradonačelnika iz tih zemalja.

Cilj proširenja saradnje zemalja iz regiona sa Kinom i razvoj regionalnih infrastrukturnih projekata svakako da je jedan od naših zadataka kojim smo lideri u Evropi. Saradnju sa Kinom podržavamo i u izgradnji „Jedan pojas, jedan put“.

Međutim, svedoci smo i da je upravo naša ministarka Zorana Mihajlović prošlog meseca u Kini potpisala finansijski ugovor sa Kinom, gde se podržava izgradnja zaobilaznica oko Beograda u dužini od 20,4 km, čime će se zaokružiti cela zaobilaznica od Batajnice do Bujanj potoka. Vrednost ovih investicija je 207 miliona evra i ovo je prvi finansijski ugovor koji je potpisan u juanima.

Međutim, danas je na dnevnom redu i izmena i dopuna Zakona o istraživanju nesreća u vazdušnom, železničkom i vodnom saobraćaju. Razlozi su unapređivanje bezbednosti u transportnom sistemu Republike Srbije kroz sprovođenje pouzdane, nepristrasne, transparentne i efikasne organizacije za istraživanje nesreća i istražnog postupka.

Predlogom zakona rešeni su problemi koji se odnose na postupanje Centra za istraživanje nesreća u saobraćaju i nadležnih pravosudnih organa u toku istrage. Ovim zakonom propisane su obaveze nadležnih pravosudnih organa za dostavljanje spisa i isprava neophodnih za vođenje istrage Centru. Zakon precizira koji udes ili ozbiljnu nezgodu Centar ima obavezu da istraži, što dosada nije bio slučaj.

Takođe je precizirana obaveza korisnika vazduhoplova, koji je učestvovao u udesu ili ozbiljnoj nezgodi, da se informacije o licima i opasnoj robi na letu Centru daju na uvid.

Svakako da rekonstrukcija naših regionalnih pruga... U ovoj godini smo skoro 280 kilometara odradili, odnosno infrastruktura „Železnice Srbije“, i u planu za 2019. godinu je još preko 300 kilometara i na ovaj način će sve regionalne pruge u Srbiji biti rekonstruisane, i to na jedan izvestan način utiče i na nivo bezbednosti saobraćaja u železnici.

Ako znamo da je trošak za državu za saobraćajne nesreće koje se dese u toku jedne godine preko 300 miliona dinara, svakako da će ovo da znači i smanjenje u budžetu i smanjenje troškova za državu.

Sve ove zakone koje imamo na dnevnom redu Srpska napredna stranka će u danu za glasanje podržati, kao i ja, njen član. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić.

Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Poštovane kolegice i kolege narodni poslanici, poštovana ministarko, poštovani gosti u Skupštini, imamo više zakona koji su danas na dnevnom redu. Naravno, Zakon o planiranju i izgradnji je najčešće diskutovan od strane prethodnih koleginica i kolega. Mislim da je važno poći upravo od toga koliko je puta menjan, pre svega, otkada ste vi uzeli odgovornost za ovu oblast.

Često se moglo čuti – nasledili smo dva miliona ili koliko god objekata od neke prethodne zle vlasti. Naravno da nije Demokratska stranka mogla od 2000. godine za tih osam godina, koliko je u tom periodu bila na najvišoj odgovornosti u izvršnoj vlasti, da izgradi ta dva miliona objekata. Malo je drugačija stvarnost.

Znači, ta dva miliona objekata je građeno kroz vreme i desetine godina od sedamdesetih, osamdesetih, a posebno intenzivno devedesetih godina, tako da ta vrsta alibija za to da se sve loše dešavalo u nekoj prošlosti je nešto što ne može da bude blisko argumentima, ali su ključne stvari te kako ovi zakoni koje predlažete utiču na živote ljudi. Utiču pre svega i na stručnu zajednicu, jer svesni smo toga da moderne države smatraju da njihove vrednosti i njihove snage nisu u kvadratnim kilometrima, teritorije u kvadratnim kilometrima ili u metrima infrastrukture, nego se nalaze u vrednostima ljudi, njihovim sposobnostima i njihovoj spremnosti da pristupe inovativnim rešenjima i da uče, rade na sebi i napreduju iz godine u godinu.

Zbog čega počinjem od ovoga? Zbog toga što Zakon o planiranju i izgradnji pre svega ima za cilj, pored ostalih, da reši ono što je bila posledica rušenja i simbol rušenja tog zida na Koridoru 10, potpornog zida u Grdeličkoj klisuri, gde su optuženi inženjeri, projektanti i gde je trebalo kroz poziv medijima i Inženjerskoj komori da se oduzmu licence šesnaestorici inženjera i kasnije trojici profesora Građevinskog fakulteta.

Ove izmene će oduzeti pravo Sudu časti Inženjerske komore, ali mislim da je važnija stvar ne to ko će dati potpis na oduzimanje licence inženjerima,

ekonomista, možda njihov kolega inženjer ili neko drugi, nego je, pre svega, odnos prema struci, prema nezavisnom strukovnom udruženju kakvo je Inženjerska komora Srbije, ali i prema svim drugim nezavisnim strukovnim udruženjima.

Deklarativno se zalažete za evropske vrednosti i evropske integracije, a očigledno je da ovde pokazujete da oduzimanjem njihovih prava, njihovih nadležnosti, u skladu sa dobrom evropskom praksom, o tome su i moje kolege u prethodnom govoru govorile, jeste nešto što pre svega pokazuje odnos prema 28.000 inženjera članova Komore, koji poseduju oko 50.000 licenci. Vi ste govorili oko nekih 70.000, ali tačan broj je 50.000.

Ja imam neka pitanja za vas u vezi sa tim i u jednom od ovih zasedanja, u danima za pitanja, ja sam pored pitanja koja sam uputio ministru Đorđeviću, uputio i jedno pitanje vama. Od njega sam u roku od 15 dana dobio odgovor i hvala mu na tome, ali jedno od pitanja za vas je bilo baš u vezi sa tim potpornim zidom ili sa saniranjem te kosine u Grdeličkoj klisuri.

Dakle, ključna stvar je da se nije slušala reč struke, prvobitnih projekatana, koji nisu bili obavešteni i bez njihovog znanja su preprojektovana rešenja evo već koliko puta, 11 puta.

S obzirom na to da je kategorija objekta koridor, objekat koji zahteva veliku licencu, Ministarstvo za to daje dozvolu. Vi sedam godina niste reagovali na to, a čuli smo od direktora „Koridora Srbije“ da je izjavio da su znali za taj problem i da su očekivali da će se to desiti, obrušavanje onog zida i tu sliku, nažalost, svi imamo u glavi i nije nam drago zbog te slike, a reći ću vam i zbog čega.

Pored toga što je to proizvelo dodatne troškove, koji će koštati građane Srbije oko sedam miliona evra, bar po tim prvim procenama, za sanaciju tog problema, to otvara i druga pitanja i ja bih molio da sada, evo na ovom plenarnom zasedanju, dobijemo svi odgovor na ono pitanje na koje nisam dobio odgovor, a koje sam vam postavio pre nekih više od dvadesetak dana, a to je – na koji način su rađene i da li su istom metodologijom rađene sanacije još dodatne četiri kosine u Grdeličkoj klisuri? Kada prođemo tim putem, možemo da vidimo da je još četiri kosina na sličan način sanirano i mislim da je važno da zbog mogućih sumnji dobijemo odgovor i na to pitanje.

Da se vratimo na tu potrebu da treba slušati ljude od struke, da treba slušati projektante. Videli smo onda jedno brzo rešenje koje smo dobili od predsednika države koji je obišao to gradilište i brdo koje se survalo ka putu koji je pre toga izgrađen, koji je rekao: „Nećemo bombardovati brdo, ali ćemo ga ukloniti“.

U konsultacijama sa nekim građevinskim inženjerima, koji su završili Niški građevinski fakultet a koji su tridesetak godina svog profesionalnog rada posvetili ispitivanju terena upravo Grdeličke klisure i sastava tla, dobio sam

jednu informaciju koju bih voleo da podelim sa vama, a to je upravo pitanje i skretanje pažnje da treba vrlo pažljivo sanirati to brdo, jer se ono nalazi isuviše blizu toka reke Morave i da treba voditi računa o tome da nemamo survavanje tog brda na jedan način na koji ćemo paušalno, brzopleto rešavati taj problem bez konsultacija struke i ljudi koji mogu da kažu da način na koji se ogoljuje vrh tog brda može da otvori prostor za prodor vode po dubini i strukturi tog zemljišta i da taj rizik ne smemo sebi da dozvolimo jer i sami možete da pretpostavite na koji način bi doživeli posledice svi okolni gradovi i mesta i uzvodno od toka Morave.

Dakle, zbog toga poziv – slušajte reč struke. Probajte da shvatite da tih 28.000 inženjera, njihova znanja i njihove licence, njihovih 50.000 licenci nisu vaši protivnici, ponajmanje neprijatelji. Iskoristite njihova znanja i probajte da shvatite da su oni vaši najveći saveznici, jer ukoliko slušate reč struke, utoliko ćete biti uspešniji i u svom ministarstvu, pa i čitava Vlada i čitava naša država.

I, da! Ustali smo u odbranu struke, ali mislim da je važno reći šta to znači osim uštede za budžet, osim otklanjanja štetnih posledica, osim neugrožavanja bezbednosti svih budućih putnika na tom koridoru, šta to znači i za bezbednost samih radnika koji izvode radove. Pošto ja na ovo pitanje koje sam sada postavio nisam dobio odgovor u tom propisanom roku od 15 dana, ponoviću vam šta sam pitao ministra za rad, ministra Đorđevića, i dobio odgovor, upravo razmišljajući o tome, jer smo zatrpani, nažalost, strašnim vestima o učestalim pogibijama radnika, najčešće na gradilištima širom Srbije.

Moje pitanje je bilo da li je tačno, pošto nisam imao pouzdane informacije, da je 31 radnik od početka godine do danas izgubio život u Srbiji radeći na gradilištima. Odgovor koji sam dobio je, nažalost, još lošiji. Trideset šestoro radnika je izgubilo život i najčešće su radili na crno sa neadekvatnom zaštitom. To imate u zvaničnom odgovoru Ministarstva za rad i socijalnu politiku. To je njihov korektan i brz odgovor na jedno vrlo konkretno pitanje.

Sa ciljem da ti radnici ne smeju da predstavljaju neki puki broj 36, svaki od tih radnika ima svoje ime i prezime, ima svoj život, ima svoju porodicu, ima svoju decu, a da bismo prevenirali buduće takve slučajeve, potrebno je, ja vas još jednom pozivam, da slušate reč struke, da poštujete ovih 28.000 inženjera u Srbiji i da im pružite priliku da svojom strukom organizuju gradilišta na način na koji se to organizuje u skladu sa Zakonom o zaštiti na radu, da uvek imamo raspoložive inspekcije koje će obilaziti ta gradilišta i koje će reagovati kada se uvide nepravilnosti na tim gradilištima da bi se zaštitio svaki pojedinačni život, ne samo život nego povreda, eventualna povreda na radu na tim gradilištima. Tome služi struka, tome služe inženjeri, tome služi država, koja će poštovati znanje.

Imamo posledice, naravno, i kod drugih rešenja koje imamo. Evo, ja ću vam pomenuti jedan od članova koji definiše, a to je, ja mislim, član 51b kojim,

praktično, proglašavate javnim interesom ono što je vama u interesu, da nema potrebe za leks specijalisom. Mislim da onda ova skupština ne bi imala potrebe pre četiri godine, 2014. godine da donosi leks specijalis kod vama važnog projekta Beograda na vodi.

Njega ću navesti kao važan primer, kao simbol na koji način ne bismo smeli da radimo. Zbog čega to otvaram kao pitanje? To je pitanje naše procene kakve efekte donose današnji zakoni i na koji način ćemo meriti te efekte, za godinu, dve ili četiri godine. Evo, mi imamo četiri godine od usvajanja zakona i leks specijalisa o izgradnji Beograda na vodi i nismo se nijednom pitali kakav je presek stanja. Evo, imamo prilike. Vi ste potpisnica tog ugovora. Vi ste taj zakon i leks specijalis branili pred ovom skupštinom argumentima da će strani investitor uložiti tri milijarde evra, da će 2016. godine, pre dve godine, biti izgrađena najviša kula koja je budući simbol Beograda. Sada smo u 2018. godini.

Samo dva primera. U partnerstvu sa stranom kompanijom čiji je osnivački ulog 100 dinara, ona postaje vlasnik i partner sa procentom od 68%, a država Srbija ima svojih 32%. Svi građani Srbije, akcionari u tom projektu imaju 32%, u odnosu na 68% stranog kapitala partnera, koji je uložio 100 dinara osnivačkog kapitala u tu firmu.

Prošle su četiri godine. Prvo pitanje – kako smo mi pritiskali ovu dugmad, izjašnjavali se za taj zakon? Na lažnim premisama. Ako smo učili logiku u gimnaziji klasičnoj, potrebne su nam dve premise da bismo izvukli neki pravi zaključak, ali mi smo imali loše premise, neispravne premise. Rečeno nam je – tri milijarde se ulaže. Gde su te tri milijarde? Rečeno nam je – izgrađiće se do 2016. godine. Gde su ti izgrađeni objekti, ta kula od ne znam koliko desetina spratova, četrdeset spratova? Dakle, to je način da lošim i neispravnim i netačnim argumentima ubedite većinu da glasa. Ja verujem da mnogi ljudi ne bi glasali da su znali šta je ishod ovog projekta i šta su efekti usvojenog leks specijalisa i da su znali da će efekti danas biti ovakvi.

Dakle, to je isto tema koju ćemo otvoriti, verovatno, evo posle četvrtog predloga zakona koji menjate u ove četiri godine i vidimo da nikad nije bilo veće divlje gradnje u Srbiji.

Zbog čega još treba... Ovde smo uglavnom govorili o odnosu prema građevinskim inženjerima i njihovoj struci, ali hajde da pomenemo i elektroinženjere, elektrotehničare. Evo, danas smo govorili o nečemu što je isto poziv na poštovanje struke i zbog toga i postoji važnost da poštujuete organizovanje strukovnih organizacija kakva je Inženjerska komora.

Verovatno ste videli vesti. Pre nekih sedam dana smo ovde imali ministara za ekologiju i zaštitu životne sredine, ovde gde vi sedite. A čuli ste, i mnogi od nas dolaze širom Srbije, čuli ste za stanje Zavojskog jezera, jedne akumulacije u Pirotskom okrugu, gde radi vršna hidroelektrana koja bi trebalo

da radi dva meseca godišnje, da dopunjuje kapacitete, ali zbog očigledno nedovoljne snage struke, struke koja je potisnuta, struke koja je ponižena, ta hidroelektrana ispušta ogromne količine vode da bi proizvela struju i čini ogromnu ekološku štetu tom delu Srbije. Pogledajte u kom je stanju sada onaj život u jezeru, Zavojskom jezeru, koje je usput, i važno je, jedno od najvećih akumulacija najčistije pijaće vode.

Šta je sa Vlasinskim jezerom? Deset metara manji nivo da bi se proizvelo maksimalno struje, ali se onda uništava život. Evo, možete da obiđete pa vidite kako to izgleda.

Uvac, pogledajte Uvac. Koliko metara? Desetak, da ne licitiram u metrima, ali je očigledno to uništavanje životne sredine koje velikim delom uništava i prostor na kome žive naši ljudi koji na osnovu te lepote, na osnovu tog bogatstva mogu da razviju ne samo te ekonomske potencijale, nego i turizam, i to se i čini, ali sa ovakvim odnosom prema struci bez integriteta, bez kredibiliteta, sa potiskivanjem, sklanjanjem, dešavaju nam se takvi projekti kakav je i Beograd na vodi, dešava nam se ispumpavanje i zatiranje života u ovim jezerima, ali dešava nam se i ono što je simbol izgradnje danas u Srbiji i primene ovog zakona, a to je objekat na Pančićevom vrhu.

Imamo jednu od izmena ovde, zakona, u kojoj se ukida krivična odgovornost za odgovorna lica u javnim preduzećima za davanje priključaka objektima koji nisu legalno izgrađeni. I svi smo svedoci, nelegalni objekat na vrhu Pančića, simbol, priključen je. On ima i struju, on ima i vodu. Na koji način? Ko je dao te priključke? Po sadašnjem zakonu to je krivična odgovornost. Nema nikakve odgovornosti. Vi ste govorili o tome da će objekat biti uklonjen. Nije bilo asistencije policije i to nije učinjeno. Ali i ovde postoji krivična odgovornost, a sada se izmenom ovog zakona ukida ta mogućnost i predviđa se novčana kazna za tu vrstu u ovom trenutku krivičnog dela.

To su efekti i posledice usvajanja zakona i zbog toga je nama potrebna jedna otvorena, iskrena, prava debata, u kojoj će se slušati inženjeri, u kojoj će se slušati i narodni poslanici, u kojoj će se pre svega slušati građani, jer niste dovoljno slušali građane u javnoj raspravi, u predstavljanju ovog nacrtu zakona, jer mislim da je to bilo i te kako važno. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar gospođa Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Gospodine Ćiriću, nekoliko važnih stvari, pošto ste, rekla bih, pogrešili u mnogo čemu. Ali da krenemo redom, prvo od Zakona o ozakonjenju. Rekli ste da ovde neko daje sebi alibi za izmene i dopune zakona. Da vas podsetim. Dakle, dva miliona objekata je upravo u vašoj vlasti i jedan od ministara u vašim vladama ostavio Srpskoj naprednoj stranci kada je dobila poverenje građana. To poverenje građana smo dobili baš zbog toga da

bismo mogli da rešavamo probleme koje ste nam ostavili. Prema tome, nema alibija.

Mi smo doneli Zakon o ozakonjenju. Mi ga menjamo jer vidimo da moramo da uradimo još neke stvari kako bismo preventivno delovali na sve one bahate investitore koji žele da grade nelegalno i kako bismo prosto i omogućili inspekcijama na lokalnu i u gradovima da mogu brže da rešavaju takve probleme.

Naš interes svakako jeste bio od onog trenutka kada je donet Zakon o ozakonjenju objekata, a i danas je, a to je novembar 2015. godine, da se što je moguće više sve zaista i ozakoni, ali oni koji su posle tog novembra dalje gradili, to ne može da se ozakoni, jer to jeste krivično delo.

Dakle, ova vlada, za razliku od svih prethodnih vlada, pre svega govorim o vladama u kojima je Srpska napredna stranka, sve što je trebalo u skladu sa svim zakonima vezanim za nelegalnu gradnju je zaista i uradila, dakle rešenja o rušenjima, rešenja o ozakonjenju, ako su bila u pitanju ozakonjenja, zatim krivične prijave itd.

Da vas, takođe, podsetim, za 17 godina, od 1997. do 2014. godine samo 150.000 rešenja o legalizaciji je dato. Od 2014. godine, dakle, za tri godine, dato je 180.000 rešenja o ozakonjenju. U isto vreme, sve ono što je bilo na republičkom nivou, 76 objekata je u nacionalnim parkovima moralo da bude sklonjeno, odnosno srušeno.

Pošto svi ovde pitaju o Nacionalnom parku „Kopaonik“ i objektu koji je tamo, postoji sva dokumentacija, znači sve ono što je trebalo da se uradi zaista je dosada i urađeno, u smislu rešenja o rušenju, krivične prijave i svih onih postupaka koji jesu u toku. I druge institucije, pretpostavljam, da će u tom smislu uraditi svoj posao.

Ali ono što meni nije jasno kad ste vi ovde govorili, znate, kad ste počeli da pričate o ozakonjenju, o Zakonu o planiranju i izgradnji, izrekli ste jednu rečenicu. Kažete – izmene Zakona o planiranju i izgradnji vezane su za rešavanje pitanja rušenja zida, odnosno kosine. Mislim, stvarno, nema nikakvog... Nisam čak ni razumela vezu. Pa sam onda dalje slušala priču o kosini itd. Sve vreme sam razmišljala da je vama, po tome, u stvari, veoma stalo do toga da se ovde grade infrastrukturni objekti. A onda sam shvatila, u stvari, da nije to tema vašeg izlaganja, nego je, pre svega, priča o Inženjerskoj komori.

Dakle, vi ste zabrinuti što će Inženjerska komora sada da bude pod kontrolom Vlade Republike Srbije, Ministarstva saobraćaja, građevinarstva i infrastrukture, što više ta materijalna baza, koja je bila materijalna baza Demokratske stranke, Šumarca itd. neće više biti tamo, nego ćemo, jednostavno, sada da se pozabavimo pre svega izdavanjem licenci, oduzimanjem, pre svega proverom ili oduzimanjem licenci za one projektante, inženjere koji nesavesno, dakle neetički rade svoj posao jer, nažalost, ima i toga. Dakle, ne znači da ako ste završili fakultet ili ste inženjer, doktor nauka i

profesor, da ne grešite, da ne grešite svesno ili da ne grešite nesvesno. To se dešava. E pa oni koji to rade, ne mogu da blate celu struku.

Takođe, osnovno je pitanje što je najveći problem, upravo, ponavljam još jedanput, što ta materijalna baza sada prelazi u Ministarstvo, ali tako što će Ministarstvo predložiti da članarine za inženjere budu besplatne, tj. da nema članarina koje dosada inženjeri, između ostalog, plaćaju u Inženjerskoj komori, dakle debelo plaćaju, na šta država ne može da utiče, i ispite koje polažu i licence koje dobijaju i stalne članarine koje plaćaju. Od toga se izdržava i korist ima jedna mala grupa ljudi u Inženjerskoj komori, koja je praktično od Inženjerske komore napravila privatno preduzeće.

Oni ljudi koji zaista žele da rade i da se obrazuju i da idu u korak sa vremenom, kada govorimo o znanjima, tu nemaju mogućnost. Da je bilo kome zaista stalo do inženjera, a ne demagoški da pričate i da se zaklanjate iza njih, onda je Inženjerska komora u prethodnih svih 10 i više godina, od 2003. godine kada je osnovana, trebalo da mnogo više učini da stvori svim tim inženjerima koji imaju licence da se dodatno obrazuju, jer kad jednom dobijete licencu, ne znači da sve znate. Kad jednom dobijete licencu, ne znači da možete da projektujete posle pet, šest, deset godina i da pogrešite sve jer nikad u životu pre toga nešto novo niste projektovali.

Kada pominjete konkretnu kosinu 2, nije je gradila vlada Aleksandra Vučića, niti vlada u kojoj je SNS, niti je gradio ekonomista, niti je gradio pravnik. Gradili su je projektanti i inženjeri. Ti isti projektanti, članovi Inženjerske komore, pojedini, koji su napravili takve projekte koji su bili potpuno neprimenjivi. Što, je l' mi treba da ćutimo za tako nešto? Ja ne mislim da treba da ćutimo. Ja mislim da treba to da rešavamo. Ovo je samo jedan od načina. Ne brinite za kosinu 2. Ne brinite ni za bilo koju drugu kosinu, sve su sigurne.

Ovaj auto-put će biti ove godine završen i pušten. Nijedan kilometar, nijedan metar auto-puta neće biti pušten a da nije bezbedan, pošto mi vodimo računa od početka do kraja o svakom projektu.

Moram da podelim sa vama i da vas podsetim na neke stvari, jer mi se čini da se sve to zaboravlja ili je to tako nekako kod nas. Dakle, čuveni jug deonice Koridora 10 – Grdelica, koja sastavljena i pravi se od nekih šest lotova. Tražila sam danas da mi daju, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, pa sve do 18. oktobra 2018. godine, procenite koliko je šta urađeno. Godina 2012, ne znam da li se vidi, da krenem odatle.

Grdelica lot 1 – Tunel Predejane 0%, 2013. godina 0,30%. Od 2014. godine 10%, 15%, 50%. Ovog trenutka, 18.10.2018. godine, 93,07% je taj lot urađen. Lot 2 – Tunel Predejane – Caričina dolina 2012, 2013. 0%. Godina 2014. – 6%, 10%, pa idemo sada dalje 36%, 70%, 92% na današnji dan. Lot 3 – Tunel Predejane, lot 4 – Tunel Manajle, lot 5 – Caričina dolina – Tunel

Manajle, lot 6 – Tunel Manajle – Vladičin Han 2012, 2013, 2014. godina na ovom poslednjem 0%, a od 2014. godine 29%, 10%, pa sve do današnjeg dana 99%, 99%, 99,8%.

Dakle, nemojte da nam govorite o tome kako neko ne prati i ne poštuje struku, pošto to nije tačno, jer ovo jeste struka, ali isto tako nemojte da se zaklanjate iza struke pričajući o tome kako neko odavde ne poštuje struku, nego dajte neki konstruktivan predlog da ta struka bude zaista struka i da izdvojimo ono što je kvalitetno od onoga što, nažalost, nije kvalitetno.

Takođe, vezano za kulu, pitali ste za Beograd na vodi. Drago mi je da ste to pitali. Pretpostavljam da se to sve vidi, jer ne možete da ne vidite Beograd na vodi koji se gradi. To je ugovor koji sam ja potpisala ispred Vlade Republike Srbije. Za 20-ak dana će početi, recimo, gradnja kule visine 168 metara ukupne površine 66.754 metra kvadratna. Ali pored te kule grade se i svi drugi objekti. Na kraju krajeva, videli ste, imali ste prilike da vidite jedan deo koji smo takođe otvorili i kako izgleda taj deo grada.

Dakle, ljudi mogu da komentarišu i vi sa vaše strane iz opozicije da li se to vama sviđa ili ne sviđa, ali je suština da je to jedan od najvećih infrastrukturnih projekata, da je pokrenut zbog toga što je stabilan budžet, zbog toga što možemo time da se bavimo, da smo zaposlili domaće kompanije koje rade, da rade naši radnici.

Kada govorite o povredama na radu, znate, povreda na radu ima onda kada se radi. Nažalost, niko se ne raduje i niko to ne voli i niko to ne želi. Duboko saosećamo sa svakom povredom na radu, od toga da se povredi ruka do, nažalost, pogibije. Ali to su stvari koje se dešavaju. Mi želimo da ih smanjimo. Ne želimo da ih bude uopšte. Ponavljam još jednom, one se dešavaju onda kada se radi. Nažalost, tih godina, 2002, 2003, 2005, 2007, 2008, 2009, 2010. nije se radilo, nije bilo gradilišta.

Da se tu odmah nadovežem i na predsednike, kažete – predsednik Vučić je bio na gradilištu. To je divno. Ponosna sam da moj predsednik dođe na svako gradilište. Znao zašto prethodni predsednici nisu ni mogli da dođu na gradilište? Nije bilo gradilišta. Nisu mogli da dođu da pogledaju nijednu prugu koja se rekonstruiše, jer se nula kilometara pruga rekonstruisalo, i to i vi znate iz Niša takođe. Nisu mogli da dođu ni na jednu kosinu da je vide, ni na jedan deo auto-puta. Nisu mogli da dođu jer toga nije ni bilo.

Prema tome, hajde da budemo konstruktivni i da kažemo kako jeste, a ne da sve vreme govorimo, pre svega, ono što nije tačno, a drugo, da se ponašamo kao da smo odjednom zaboravili prošlost. Nismo je zaboravili. Znamo tačno. Ja vrlo dobro znam kako su izgledali projekti, na šta je to sve ličilo 2012, 2013, 2014. godine.

Toliko sam samo želela. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Sada određujem redovnu pauzu u trajanju od jednog sata.
Sa radom nastavljamo u 15.15 časova.

(Posle pauze – 15.15)

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Poštovane dame i gospodo, nastavljamo sa radom.

Reč ima narodni poslanik Zoran Bojanić.

Izvolite, kolega Bojaniću.

ZORAN BOJANIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Koleginice i kolege, gospodo ministarko, pre svega sam hteo da posvetim pažnju prethodnom izlaganju. Dosta je dugo vremena prošlo a, na kraju krajeva, i vi ste, ministarko, mnogo toga odgovorili, tako da stvarno ne treba da trošim mnogo vremena. Potrošiću vrlo malo.

Kad god nemaju argumenata, kada god pričaju nešto što nije tačno, pominje se pojam nezavisno, nezavisno u bilo čemu, pa i u struci nezavisno. Ako nešto država radi, ako iza nečega stoji država, pa ne može da bude nezavisno. Znači, neko ko radi za državu, ko izvršava državne zadatke, on mora i da odgovara svojim znanjem i umećem i, na kraju krajeva, tom stečenom diplomom i licencom, ili bilo čime, za ono što radi.

Mnogo je reči potrošeno na Koridor 10 i na tu kosinu, a ja ću pomenuti Koridor 11 i meni kao građaninu, kao običnom čoveku koji putuje svaki dan od Kraljeva do Beograda mnogo je smetalo onde na petlji Ljig što se dugo, dugo radi ono skidanje brda i tek skoro sam video zašto je to rađeno. Pa zato što je neko bio stručan, vispren, razmišljao o posledicama, jer onde će ići deo sadašnje Ibarske magistrale u četiri stepena, ili već, sлагаću, ne znam koliko je urađeno, i to baš onako kako treba, da ne smeta nikome, ni onima na petlji, da bude sigurno, da bude bezbedno i da se, ne daj bože, ne sruči ono celo brdo na budući Koridor 11. Znači, neko je razmišljao. I to je radila struka, nije to radila država. Ali neko mora da odgovara i toj struci i toj istoj državi.

Setiću se, a i gospođa ministarka je i tada bila ministar resorni, seća se odlično hrasta. Znae koliko smo imali priča onda o hrastu? Tada nije bilo priče o nezavisnosti, tada nije bilo priče o struci, bilo je hrast, hrast, hrast, nikako da pomerimo hrast. Hvala bogu, pomerili smo hrast, uradili smo ono što treba i taj deo auto-puta je sada u funkciji, mogu vam reći vrlo dobrog, kvalitetnog puta, auto-puta koji mi se mnogo više sviđa. Tu su manje brzine, verovatno će i ostati manje brzine nego na Koridoru 10, ali mislim da vam pre svega vizuelan pogled

na onaj deo auto-puta daje širinu, daje snagu i daje vam baš onaj pravi poduhvat izvođački koji su oni ljudi koji su radili, tamo odradili.

I završiću sa Žeželjevim mostom. Sećate se Janka Preokrenutog Veselinovića? Svako drugo zasedanje je bilo Žeželjev most, Žeželjev most. Otvorili smo Žeželjev most, počeo je da radi. Tako da ova vlada, ovaj predsednik države rade ono što su obećali, rade savesno. Ja sam to pre neki dan i rekao. Dela govore, sve ostalo je magla. Znači, nastavite da radite onako kako ste radili.

Čak smo se dotakli malopre i pojma ekologije. Vi niste obratili pažnju na to, ali pričali smo o Zavojskom jezeru, o Uvcu, nažalost, kao da se svake druge godine, odnosno ja mislim čak i svake godine, kada je u pitanju Uvac, sigurno se dešava ono što se desilo i ove godine. Vodostaj opada. Kada padnu kiše, kada krene novembar, vraća se sve u svoje pređašnje strane. Mnogo veći problem je veliki broj turista. Ono je mnogo lep deo Srbije. Sada je veliki broj turista koji zagađuju prirodu i veliki je broj onih brodova turističkih. Nekada je bio samo jedan.

Znači, govorimo samo ono što jeste istina, jer vrlo je ružno, a opet ću se vratiti na ono što je danas mnogo poslanika pokrenulo kao temu i pomenulo, a to je javno vešanje na Terazijama. Pa nemojmo tako da radimo. Evo, i gospodin Sergej Trifunović zloupotrebljava nešto što gospođa Marinika Tepić mesecima, godinama pokušava da nametne kao temu i stalno nas svih 152 poslanika većine ovde neko etiketira. Mi smo oni koji ne žele da leče decu, pa smo 2015. godine doneli takav zakon. Radi i Fond, radi sve, ali nemojte sitno politikantstvo da dovodite ovde u Parlament i da ono što ne možete i ono što ste obećavali, a nikada niste ispunili, da svodite na neku ružnu priču.

Što se tiče ovih zakona, zakoni su odlični. Ovaj jedan zakon je sasvim nov zakon i o njemu ću više pričati kada bude rasprava po amandmanima. Što se tiče ozakonjenja, tu ću pomenuti samo – 183.000 je malo? Pa od 1947. godine nismo imali nijedno ozakonjenje, a kamoli 183.000. Pomenuću grad Kraljevo, koji je za ove dve godine izdao oko 5.000 rešenja. Znači, 2017. i 2018. godine dosta dobro se radi. Ne može sve preko noći, ali dobro, završićemo.

Kada sam pomenuo Kraljevo, opet ću se vratiti na aerodrom Lađevci. Više puta smo o tome pričali i vidim iz onoga što je rekao predsednik države pre par dana u Kraljevu da će se u toku sledeće godine pre svega rešiti problem pitanja onog vojnog, koji treba prvo da se reši da bi to bio i civilni aerodrom i drago mi je da započinjete, da ste potpisali pre par dana pismo o namerama, da kažem tako, predugovor sa američkim izvođačem oko koridora moravskog. Ko zna ili ko ne zna, verujte da vam od Kraljeva pa tamo do Stalaća treba sat i po za 70 i nešto kilometara i to je, izgleda, vi verovatno vršite merenja, najfrekventniji naš putni pravac.

Skoro sam išao u Leskovac i video sam negde od Vrnjačke Banje do Stalaća nepregledne kolone tegljača, dampera, ovih teških teretnih vozila, da li su iz Crne Gore, da li su sa teritorije Raškog okruga, vidim da su i nekih međunarodnih organizacija, ali znači da je to stvarno žila-kucavica tog dela Srbije i tu, svi znamo, negde oko pola miliona stanovnika Srbije živi i to će rešiti mnoge probleme. Na kraju krajeva, dovešće nam i mnoge investitore.

Ono što stalno pomenem kada ste vi na ovim zasedanjima jeste onaj železnički koridor od Stalaća do Kraljeva. Vidim da se od Kraljeva do Kragujevca radi elektrifikacija. Jeste da je onaj postroj donji loš zbog terena onakvog kakav jeste, tamo u dolini Gruže, ali mislim da bismo mnogo dobili koridorom moravskim, ovim putnim, i povezivanjem Stalaća sa Kraljevom, odnosno Požegom i tamo sa lukom Bar. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Hvala na svemu što ste rekli.

Nekako osećam obavezu da vas informišem vezano za budući mešoviti aerodrom Lađevci u Kraljevu.

Mi smo zaista pokrenuli sve procedure. Ono što je trenutno u toku jeste potpisivanje ugovora između Ministarstva odbrane i operatera, odnosno aerodroma Srbije. U isto vreme, Republička direkcija za imovinu rešava pitanja vezana za imovinu i zaista mislim da ćemo konačno početkom sledeće godine moći da imamo operativan aerodrom Lađevci.

Naravno, krenućemo dalje u ulaganja koja su takođe potrebna tom aerodromu, obuku svih ljudi koji tamo treba da rade i mislim da zaista treba uopšte da se okrenemo daljim ulaganjima ne samo u Lađevce, koji su jako značajni upravo za taj deo Srbije, nego i u druge manje aerodrome.

Hvala na komentarima.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Božoviću, imate 25 sekundi.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem.

Postavljam konkretno pitanje – zbog čega SNS, zbog čega vlada SNS-a dozvoljava bespravnu gradnju?

Imamo toliko egzaktnih primera u Srbiji i u glavnom gradu, a ne razumemo zbog čega se to ne sprečava – da li zbog neznanja, da li zbog korupcije ili zbog nesposobnosti. Dakle, vi ste doneli rešenja da se ta gradnja obustavlja, a sa druge strane, ona i dalje traje.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Božoviću.

Replika, narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević.

Izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Evo već drugi dan je u načelnoj raspravi o ovim predlozima zakona za koje je nadležno Ministarstvo građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture mi slušamo kritike na račun SNS-a, na račun Aleksandra Vučića i slušamo o korupciji, neznanju i nesposobnosti.

Šteta što je vlast do 2012. godine dobro znala kako da primeni korupciju i da napuni svoje džepove i u vlasti do 2012. godine smo imali aferu za aferom. O tome se danas ne priča, ali se priča o tome da otkako je došla Srpska napredna stranka mi, zaboga, ništa nismo uradili.

Hoćemo da se podsetimo podzemnih kontejnera koji su koštali građane Srbije šest miliona evra? To je projekat koji je bio rezultat malverzacija. Hoćemo da se podsetimo zloupotreba prilikom rekonstrukcije Bulevara kralja Aleksandra ovde u Beogradu, kad je budžet Grada Beograda oštećen za takođe šest miliona evra? Hoćete da se podsetimo afere sa tramvajima kada je ponovo oštećen budžet Grada Beograda i to za 53 miliona evra? To su pare građana Srbije koji znaju gde su otišle te pare i zato gospodu od prekoputa nisu glasali.

Dok su oni praznili gradsku i državnu kasu, mi gradimo i radimo. Sve je transparentno i sve je proverljivo.

U njihovo vreme su samo sajtovi koštali na desetine hiljada evra. Imali smo prošle nedelje sednicu koja je bila vezana za zaštitu životne sredine – 600.000 evra je koštala samo promocija nekakve akcije „Očistimo Srbiju“. Oni su očistili samo budžet Republike Srbije.

Na kraju da pitam – da li je kolega možda osudio napade na Anu Brnabić i Aleksandra Vučića i javne pozive na vešanje na Terazijama ili ja to možda nisam čula?

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Balša Božović.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine Arsiću.

Dakle, imam konkretan primer i konkretnu stvar.

Gospođo Mihajlović, dobili smo pismo od stanara jedne zgrade na Zvezdari i, evo, sada ste u prilici da konkretno proverite makar. Možda ne znate za taj konkretan slučaj, ali u pitanju su stanari u Ulici Ljube Davidovića 13 na Zvezdari. Radi se o dve stambene zgrade a između te dve stambene zgrade imamo bespravnu gradnju koja traje tačno četiri godine, dakle onoliko koliko ste vi na čelu ovog ministarstva.

O čemu je zapravo reč? Investitor koji se ne obazire na to što ima pravosnažno poništenu lokacijsku dozvolu i poništenu građevinsku dozvolu nastavlja da zida. U međuvremenu je uništio i jednu i drugu zgradu. Kada je kiša, i u jednoj i drugoj zgradi gde žive stanari u Ljube Davidovića 13, ulazi

vлага i uništavaju se njihovi životi. Oni su se obraćali i vašem ministarstvu i Aleksandru Vučiću, još dok je bio predsednik Vlade.

Dakle, ja vas molim da sa radovima koji četiri godine ugrožavaju dve stambene jedinice... Da li možete da proverite sa svojim saradnicima koji su ovde oko vas, sa pomoćnicima i savetnicima, o čemu je zapravo reč i zbog čega Ministarstvo ne izađe na teren i iako su poništene dozvole, i dalje dozvoljava investitoru da gradi, koji se apsolutno ne obazire na vas? Kako ćete onda da rešite neke teže slučajeve ako ne možete ovaj jedan konkretan na Zvezdari? Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Ko o čemu, poslanik Balša o čemu, o poštenju, šta? To liči na vas.

Dakle, prvo da se razumemo. Moramo prvo da znamo šta su čije nadležnosti, pa zato ispred vas i jesu Izmene i dopune Zakona o ozakonjenju. Upravo zbog onih investitora, dakle, ne zbog poštenih investitora koji rade u skladu sa zakonom, nego, naprotiv, onih investitora koji rade van zakona, odnosno koji zakon ne poštuju.

Kada već pričate o tom ozakonjenju i bespravnoj gradnji i pitanju koje ste prethodno postavili, onda biste možda prvo sebe mogli da zapitate, odnosno članove vaše partije, saveza, kako se već zovete, sa sve vašim koordinatorom, šta ste radili u oblasti ozakonjenja i gradnje, pre svega nelegalne? Jer sve što ste ostavili je pre svega bilo nelegalno, od onoga što ste napravili, i uglavnom ste pravili za sebe i za neke svoje lične partijske interese, a niste se bavili, na primer, ni jednim jedinim infrastrukturnim projektom koji je najvažniji za ovu državu.

Ja sam danas donela, tražila sam na pauzi da mi stampaju. Dakle, ovako je izgledao Koridor 10 kada je Demokratska stranka bila na vlasti i svi ovi Đilasi, Jeremići, Tadići i slični, a ovako danas izgleda most na Vrli, takođe na Koridoru 10. Ne znam da li se vidi dobro.

Znači, ne trebaju uopšte reči, reči uopšte nisu potrebne. Dovoljno je da se vide slike. Dovoljno je da ljudi prođu Koridorom 10, da prolaze Koridorom 11, da vide kako izgledaju danas putna i železnička infrastruktura. To još uvek nije dovoljno. Ali da ste nešto, da ste išta radili u periodu dok ste bili na vlasti, onda bismo mi danas pričali o nekom trećem auto-putu koji ćemo da radimo, onda bismo danas pričali o još više pruga. Ovako smo prvo morali da završavamo ono što vi, nažalost, niste završili sve vreme dok ste bili na vlasti. Prema tome, mi rešavamo probleme, rešavamo ono što ste vi ostavili, plus što investiramo u nove objekte.

PREDSEDAVAJUĆI: Izvolite, kolega Božoviću.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem.

Gospođo Mihajlović, ne treba da se vređamo. Hajde da rešimo jedan konkretan problem. Vi i vaše ministarstvo 2015. godine izdajete privremenu meru i kažete investitoru da pod hitno obustavi gradnju i da sve vrati u pređašnje stanje u Ulici Ljube Davidovića br. 13 na Zvezdari, u centru Beograda. Hajde samo da vas pitam, pošto ste okruženi ljudima koji verovatno sve znaju o tome – da li postoji rešenje u ovakvim slučajevima, pošto mislim da je ovo rešenje, da je ovaj primer taj, da ih ima sijaset u Srbiji? Ne pitam vas o tzv. smrdljivim zgradama, ne pitam vas o Kopaoniku, to smo pričali na početku ove načelne rasprave. Pitam vas o konkretnom primeru – Ljube Davidovića 13. Ljudima su popucali zidovi, ulazi vlaga, narušeno im je zdravlje četiri godine. Sve je na njihovoj strani, svi papiri, svi sudovi, sve odluke, prvostepene i drugostepene. I dalje se ništa ne dešava zato što investitor ne misli da ste vi bilo kakav autoritet, ni vi, ni zakon, ni vaša vlada.

Dakle, šta ćemo u tim slučajevima da radimo? Kako će neki, na primer, tamo Zelja na Kopaoniku da se uplaši zakona, ako bilo koji investitor u Srbiji sebi može da dozvoli da ugrozi stambene objekte, da ugrozi živote ljudi i da mu apsolutno ne može niko ništa?

Evo, ako ne znate sada, ovog momenta konkretno o ovoj ulici i o konkretnom primeru, molim vas da se raspitate, da biste pomogli ljudima. Niti želim da vas vređam, niti želim s vama dalje da polemishem preko bilo kakvih uvreda. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Ja sam to shvatila juče, ali danas ću da ponovim. Treba više puta da ponovim da bi se razumelo.

Sad sam rekla, maločas sam rekla, pre dva minuta, a to je – zašto pravimo izmene i dopune zakona? Zato što smo imali situacije da investitori grade bespravno, da izađu inspekcije i naprave rešenje o rušenju, da imamo i drugostepeno rešenje i da nakon toga investitori pokrenu upravne sporove koji, nažalost, traju godinama. Za vreme dok ti upravni sporovi traju godinama, investitor gradi. E, pa da toga više ne bi bilo, sada će inspekcija imati pravo da nakon drugostepenog rešenja može da krene u rušenje. Rekla sam to maločas.

Da ste imalo pročitali zakon, da vas je zaista istinski bilo briga da se to pitanje reši, ja sam sigurna da to čak ne biste ni govorili. Nego, ta priča zaklanjanja iza vaše velike brige o građanima Srbije, a sve što ste uradili bila je nebriga, dakle, to je zaista onako za primer. To je da pišemo skečeve na tu temu.

Takođe, koliko sam mogla da pogledam vašu biografiju, vi ste diplomirani pravnik na Pravnom fakultetu u Beogradu. Doduše, nemate nijednog dana radnog staža u tim pravnim poslovima, neki volonter, ali valjda razumete osnovne stvari. Ja sam doktor ekonomskih nauka, pa razumem. Znači,

ovo je način da se takvi slučajevi koje ste vi sada pomenuli iz velike brige, zaista i reše.

PREDSEDAVAJUĆI: Nemate više pravo na replike, kolega Božoviću.

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Marković.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, pre nego što pređem na sam dnevni red, želim da kažem da mi je žao što dosada i ovi malobrojni predstavnici tog Saveza za Srbiju, a ja kažem sramote za Srbiju, nisu našli za shodno da osude monstruoznu izjavu i pozive na ubistvo od strane njihovog pripadnika. Imali su nebrojano prilika za to, ali, prosto, izostala je reakcija i to je ono što izaziva žaljenje.

Ali mi smo navikli na to. Navikli smo i na uvrede i na iznošenje laži o nama, o Srpskoj naprednoj stranci, o predsedniku Republike, jer se njihova politika upravo bazira na tome, na lažima, na klevetama, na uvredama, a u poslednje vreme na pretnjama, jer sve češće imamo pretnje.

Ali ono što građani Srbije treba da znaju to je da je u pitanju jedan široki ali jedinstven front u kome različiti glumci imaju svoje uloge, pa neki glume opoziciju, neki glume novinare, neki glume sindikalce, neki glume nezavisne institucije poput onog Šabića, ali sa jednim istim ciljem, a to je kako na svaki način napasti Aleksandra Vučića i Srpsku naprednu stranku.

Kada Balša i Đilas spominju borbu protiv nelegalne gradnje, borbu protiv korupcije na taj način, to je, ako mene pitate, gospodine predsedavajući, u najmanju ruku licemerno, jer upravo su oni, dok su vodili Grad Beograd, bili sinonim za korupciju, sinonim za nelegalnu gradnju. U njihovo vreme je bujala divlja gradnja u svakoj beogradskoj opštini. Postojale su tarife. Postojao je cenovnik. Znalo se u kom kafiću kom funkcioneru se donosi novac. Tačno se znalo za nelegalnu gradnju. Ceo grad je to znao.

Kada je reč o najvažnijim izmenama i dopunama Zakona o ozakonjenju objekata, ja bih zbog građana Srbije, iako je to više puta dosada izneto i od ministra i od ovlašćenog predstavnika Srpske napredne stranke, ali prosto zbog građana Srbije bih nekoliko najvažnijih stvari izneo, a to je da je odsada obavezna vidljivost na satelitskom snimku iz 2015. godine za sve objekte kako bi se zaustavile zloupotrebe. Dakle, satelitski snimak postaje dostupan svim građanima. Izmenama i dopunama Zakona o ozakonjenju izmenjena je odredba o dostupnosti satelitskog snimka i sada svaki građanin može da izvrši uvid u satelitski snimak kod organa nadležnog za poslove ozakonjenja, građevinskog inspektora i službi za katastar nepokretnosti.

Objekti koji dosada nisu ozakonjeni jer ne ispunjavaju zakonske uslove, najčešće jer se nalaze na javnim površinama ili u zoni zabrane gradnje, sada mogu da se ruše posle drugostepene odluke, dakle posle odluke o žalbi, odnosno

na osnovu konačnosti. Ne mora više da se čeka ishod eventualnog upravnog spora.

Ovo je najvažnija promena u novom zakonu i najvažnija mera zaustavljanja bespravne gradnje i sprečavanja zloupotreba. Dosada su svi bespravni graditelji, čak i kada bi bili odbijeni u postupku ozakonjenja, pokretali spor na Upravnom sudu, koji traje najmanje nekoliko godina. Za to vreme trajanja upravnog spora ovi objekti nisu mogli da budu rušeni, a vreme trajanja spora bespravni investitori su koristili da završe bespravnu zgradu, da prodaju stanove, da usele itd.

Dalje, uvodi se obaveza da se podnese poreska prijava, dakle porez na imovinu, pre dobijanja rešenja o ozakonjenju. Prema evidenciji Sekretarijata za javne prihode Grada Beograda, samo oko 5% ozakonjenih objekata plaća porez na imovinu. To nije normalna situacija, jer država je omogućila vlasnicima nelegalnih objekata da ih ozakone na taj način po simboličnim taksama pa je sasvim normalno da plaćaju porez na imovinu.

Dalje, precizira se da nijedan objekat koji je izgrađen posle stupanja na snagu Zakona ozakonjenju objekata u novembru 2015. godine nije i ne može biti predmet ozakonjenja.

Zatim, popis nezakonito izgrađenih objekata više nije moguć, ali uspostavljamo evidenciju objekata koji nisu upisani u katastar nepokretnosti koji vodi organ nadležan za poslove državnog premera i katastra. Propisana je i obaveza da se vodi javna evidencija svih pokrenutih postupaka ozakonjenja u javnom registru, odnosno katastru.

Šta je još važno? Zabrana naknadnog priključenja bespravnih objekata na javnu infrastrukturu. Oni što bih istakao to je da je data mogućnost da Grad Beograd deo poslova legalizacije poveri gradskim opštinama. Zašto? Samo u Beogradu postoji oko 270.000 predmeta za legalizaciju, od čega je preko 75% od 200 kvadrata. Zbog tako velikog broja predmeta data je mogućnost da Grad Beograd poveri deo poslova gradskim opštinama, a sve u cilju bržeg završetka ozakonjenja.

Zatim, precizirano je ko ne plaća taksu za ozakonjenje, tako da se više ne plaća taksa na kućni broj.

I ovo su samo najvažnije izmene i konkretni benefiti i za građane i za privredu od ovih predloga zakona.

Pošto nemam mnogo vremena, završiću. Osvrnuću se samo na deo u ovoj raspravi koji se ticao nekakvih simbola. Jedan šef jedne poslaničke grupe je ovde istakao kako je simbol naše vlasti objekat na Kopaoniku. Simbol njihove vlasti, kada je reč o nelegalnoj radnji, jeste pašnjak na Vračaru. Onaj pašnjak u kome je Šutanovac kupio stanove i nikada nije objasnio od kojih para je kupio te stanove. To je bio simbol njihove vlasti, a simbol naše vlasti je rast BDP-a u prvoj polovini 2018. godine od preko 4,8%. To je simbol naše vlasti. Strane

direktne investicije u prvoj polovini 2018. godine – milijardu i 418 miliona evra direktnih stranih investicija, to je simbol naše vlasti. Stopa nezaposlenosti pala je na 11,9%, to je simbol naše vlasti. To je simbol vlasti Aleksandra Vučića i Srpske napredne stranke.

Iz svih ovih razloga koje sam naveo, predlažem da sve optužbe odbacimo kao potpuno neosnovane i da podržimo ove predloge zakona u danu za glasanje. Zahvaljujem.

(Balša Božović: Replika.)

PRESEDAVAJUĆI: Na osnovu čega, kolega Božoviću? Niko vas nije ni u jednom trenutku spomenuo. Spomenut je Dragan Šutanovac; pa on nije više ni predsednik Demokratske stranke. Nemate pravo na repliku.

Reč ima narodni poslanik Jahja Fehratović. (Nije tu.)

Reč ima narodni poslanik Nataša Mihailović Vacić.

Izvolite, kolegice.

NATAŠA MIHAILOVIĆ VACIĆ: Hvala, predsedavajući.

Ministarko sa saradnicima, govoriću o izmenama i dopunama Zakona o ozakonjenju objekata.

Istinski razumem sve razloge koje ste naveli u obrazloženju za izmene i dopune tog zakona i pozdravljam rešenost da se konačno reši višedecenijski problem legalizacije i divlje gradnje. Mi svi znamo da to nije lak posao.

Podelila bih jedno zapažanje koje je vrlo važno i može da napravi ozbiljnu razliku u pristupu ovog zakona u odnosu na sve prethodne. Reč je o onome što se administrativnim jezikom zove nezainteresovanost stranaka za postupak legalizacije, ali kada to prevedemo na jezik Parlamenta, jer mi u Parlamentu govorimo o građanima, onda stvari izgledaju potpuno drugačije.

To je suština. To je ono što se vidi u ovim izmenama i dopunama zakona. Vidi se ta namera da građani ostvare ono što se zove, ako hoćete, i pravna sigurnost, ali i životna sigurnost. Građanima je neophodno i oni su u tom smislu vrlo zainteresovani da okončaju postupak ozakonjenja, zato što je jedna od najvažnijih ljudskih potreba potreba za krovom nad glavom, potreba za sigurnim domom, jer to su i bili razlozi koji su ih terali da u nekom prethodnom periodu pre 10, 15, 20 godina uđu u taj rizičan posao.

Razumem da je odgovornost i nadležnost u tom postupku ono na čemu vi insistirate, jer ako nema te odgovornosti i nadležnosti jasno određene, i tog drugačijeg pristupa koji se bavi građanima koji su zainteresovani da reše svoje probleme, to je ono što pravi glavnu razliku i što može da zaista dovede postupak legalizacije do kraja.

Pojednostavljeni postupci za dobijanje građevinskih dozvola su dovoljan razlog da zaista uvedemo nultu toleranciju za divlju gradnju. Nema potrebe da se divlje gradi, zato što su propisi pojednostavljeni, pojeftinjeni. Podsetiću samo, a nije nevažno, da smo 2010. godine i 2011. godine po izdavanju

građevinskih dozvola bili na 173. mestu od 183 države sveta. Mene raduje da ste vi ostali dosledni sebi kada ste 2015. godine u novembru rekli da je to nulta tačka za divlju gradnju. Drago mi je što niste proširili nadležnost ovog zakona i na objekte koji su izgrađeni posle tog perioda, jer smo svedoci da je bilo takvih primera. Ima ih. Želim samo da kažem i to da nije sasvim tačno da to nije urađeno. Iz ovoga što sam ja dosada navela, jasno je šta je urađeno.

Ja bih samo da podsetim na nešto što zaboravljamo svi, a pošteno je reći. Mi se još uvek oporavljamo od onog zakona iz 2009. godine, a da ne pominjemo konverziju zemljišta, da ne pominjemo štetu koju je taj zakon dugoročno naneo građevinskoj industriji u Srbiji.

Ja zaista želim da verujem da ćete uspeti da nađete mehanizam i mi ćemo vam, svakako, u tome pomoći, koristeći svoju kontrolnu funkciju da uspostavite mehanizme, da svi oni, naročito na lokalnu, koji učestvuju u sprovođenju i primeni ovog zakona budu odgovorni i da jasno znaju šta im je nadležnost, jer je to jedini način da problem legalizacije konačno rešimo. Kada pošaljemo jasnu poruku da ne postoji mogućnost divlje gradnje i da to neće više biti opraštano jer za tim nema potrebe, onda možemo jasno da izdvojimo, ukoliko to neko bude i dalje radio, da je reč o neodgovornim pojedincima koji imaju nekakvu svoju ličnu potrebu da dezavuišu zakon, na šta država i vi kao nadležno ministarstvo svakako morate odgovoriti.

U danu za glasanje, ako nisam to napomenula na početku, ja ću podržati sve predloge koje ste podneli, kao i moje kolege iz SDPS-a.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Ljiljana Malušić.

Izvolite.

LJILJANA MALUŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvažena ministarko sa saradnicima iz Ministarstva, dame i gospodo poslanici, ja ću govoriti o dva zakona. Prvi je Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o vazдушnom saobraćaju, a drugi je Predlog zakona o potvrđivanju Okvirnog sporazuma o ekonomskoj i tehničkoj saradnji između Vlade Republike Srbije i Vlade Mađarske u oblasti infrastrukturnih projekata.

Pre nego što krenem sa svojim izlaganjem, moram da se osvrnem, jer čitav dan nam ovde govore o tome da bi trebalo da govorimo istinu, a istina je samo jedna, da se nikada u životu u Srbiji nije više gradilo nego u periodu od 2012. godine do 2018. godine, kada je došla Srpska napredna stranka na čelo, sa tadašnjim premijerom gospodinom Aleksandrom Vučićem, a danas predsednikom.

Zašto? Zato što naš predsednik pravi sistem. Ovo je bila potpuno devastirana zemlja. Pričaću o saobraćaju, pa ću reći kako je nekada bilo, a kako je sada. Spočitavaše nam ovde o Beogradu na vodi. Ne postoji ništa lepše nego danas Beograd na vodi. Pogledajte samo svetske gradove. Temza, London je na Temzi i Parlament je na samoj Temzi, Pariz, Sena. Najekskluzivniji kvartovi se

nalaze upravo na vodi, a mi imamo dve reke. Prisetimo se samo kako je to izgledalo do 2012. godine. To je bilo groblje brodova i niko normalan nije smeo da prođe tuda. Znae zašto? Zato što je to bilo stecište zmija, besnih kerova i niko normalan... Onaj ko je tu prolazio biciklima, nosio je komade mesa da se odbrani od pasa. Danas bi trebalo da svako ode i pogleda, jer to je jedna od najlepših promenada u ovom delu sveta. Svaka čast na tome!

Sada se vraćam na vazdušni saobraćaj, da napravim paralelu kako je to bilo nekada za vreme stare Jugoslavije, kada je bio moćan JAT, pa se Jugoslavija raspala, a mi smo zadržali naziv do 2012. godine „Jat“. Dakle, nepostojeća misija. Avioni koji ne rade, stara letaćka operativna, ni dinar nije bio uložen u letelice. Znači, potpuno devastiran vazdušni saobraćaj. Danas, od 2012. godine je uloženo mnogo para. Imamo nove avione, imamo podmlađenu letaćku operativu, potpuno smo renovirali aerodrom, proširujemo pistu, potpuno druga priča. Ljudi moraju da shvate – prvi utisak kada se uđe u našu zemlju preko aerodroma i upravo taj aerodrom, to je slika o gradu u kome će biti i zato će se i vraćati.

Kada govorimo o funkciji razvoja, govorimo pre svega o kompletnom sistemu i tu moramo da ulažemo u obrazovanje, u proizvodnju, u apsolutno sve. Na sreću, po preporuci Vlade Republike Srbije, a tiče se aerodroma u Nišu, bila je preporuka da se više ne plaća stranim kompanijama, jer gubimo silan novac. Otkako je prestalo to da se radi, mi smo 300 puta povećali promet robe na tom aerodromu. Osamdeset puta smo povećali promet. Fantastično! Tako se inkasira novac u budžet Republike Srbije. Preleta preko Republike Srbije je 80% više. Tako radi odgovorna vlast Republike Srbije. Ono što je najbolje, 2017. godine smo inkasirali 590 miliona čistih para, indirektno 2,2 milijarde i tako radi odgovorna Vlada. Tako se inače radi.

Zato su neprimerene kritike sa ove strane. Ako i hoćemo da kritikujemo, mi smo za to da čujemo dobru i dobronamernu kritiku i da se poboljšamo. Govorilo se ovde o Koridoru 10. Koridor 10 je bio nemoguća misija do 2012. godine, a od 2012. godine, evo, završavamo. Godine 2018. biće napokon, posle 60 godina gotov Koridor 10. Radi se Koridor 11. Radiće se auto-put prema Sarajevu, radiće se auto-put prema Tirani. Zašto? Zbog tržišne privrede. Ako nemamo auto-puteve, niko živi neće da ulaže u Republiku Srbiju ili šta god u Republici Srbiji. Svaka čast, tako treba da se radi.

Sigurna sam da ćemo mi za par godina biti, a već smo i sada, jedna od najrazvijenijih zemalja u Jugoistočnoj Evropi, faktor stabilnosti, ali uz dodatak, uz dalja izgrađivanja auto-puteva, mi ćemo biti top destinacija za ulaganja.

Šta još treba reći? Treba reći da smo mi jedna od najbezbednijih agencija vazdušnih, da smo ocenjeni sa sedam zvezdica, što znači da je bezbednost top, da letimo na sto destinacija, da imamo direktne letove za Njujork, za Peking i ko zna šta još, da smo u pregovorima da napravimo još 20 sporazuma i, uz

postojeće, ja mislim da će to biti top. Mislim da, kada se bude završila ova koncesija, bićemo bolji za 1,5 milijardu evra. Ima li šta bolje?

Samo još dve rečenice. Što se drugog predloga zakona tiče, sa Mađarskom mi nikada u životu nismo imali tako dobre bilateralne odnose kao od 2012. godine pa nadalje sa Vladom Mađarske i sigurna sam da ćemo u narednom periodu sve projekte koje smo zamislili ostvariti.

Mi smo preliminarni sporazum već potpisali u februaru ove godine, a sada ćemo ga ratifikovati za koji dan i poenta je da se edukuju ljudi koji treba da izvedu te projekte, a obe strane su napravile i upravni odbor koji će kontrolisati primenu tih projekata, i ono što ne mogu da preskočim, to je da je već počela izgradnja brze pruge od Novog Sada ka Budimpešti. Napravljeni su projekti, i o tome smo govorili pre godinu dana, sa obe strane. Ti projekti su dati. Dali smo mi projekat i dali su Mađari, objedinjeni su projekti. Dati su investitoru i izvođaču radova, a to će biti kineske kompanije i ja sam sigurna da ćemo mi za koju godinu da se vozimo brzim prugama. Hvala na pažnji.

PRESEDAVAJUĆI: Narodni poslanik Danijela Stojadinović.

Izvolite, koleginice.

DANIJELA STOJADINOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovana gospođo ministarko sa saradnicima, ja ću se u okviru ove današnje objedinjene rasprave o paketu zakona iz oblasti građevinarstva usredsrediti na zakon o građevinskim proizvodima. Srbija do danas, nažalost, nije imala opšti, odnosno krovni propis iz oblasti građevinskih proizvoda, iako smo veliki i poznati proizvođači velikog broja građevinskih proizvoda.

Neophodnost da se na jedinstven način uredi ova privredna delatnost proističe iz potrebe standardizacije kvaliteta građevinskih proizvoda primenom domaćih standarda, ali i iz obaveze da zakonodavstvo uskladimo sa pravom EU u ovoj oblasti, dakle da harmonizujemo svoj zakonski okvir uz ispunjenje međunarodnih standarda, što je deo nacionalnog programa za usvajanje pravnih tekovina Evropske unije. Krajnji ishod ove harmonizacije jeste stavljanje na tržište kvalitetnih građevinskih materijala sa dobrim performansama, dakle onih koji nisu opasni ni po bezbednost objekata, ni po zdravlje ljudi.

Ekološki standardi kod građevinskih materijala moraju da budu ispunjeni. Zašto je ekološki aspekt važan? Građevinski proizvodi koji se ugrađuju pre svega u stambene, ali i u poslovne i javne objekte moraju ispunjavati stroge uslove zaštite životne sredine. Najveći deo života provodimo u kućama i stanovima, tako da je veoma važno da, pored standarda kvaliteta građevinskih materijala i njihove trajnosti, tu budu ispunjeni i ekološki standardi. Samo da podsetim na azbestne zgrade, koje su, inače, opasne po zdravlje.

Takođe, skrenula bih pažnju i važnost da se i danas u građevinarstvu koriste materijali koji ispunjavaju ekološke standarde. To je i zahtev EU, da se

naše zakonodavstvo harmonizuje u kontekstu ekoloških standarda, jer ćemo jedino takve građevinske proizvode moći da plasiramo na tržištu država članica Evropske unije.

Založila bih se za reafirmaciju tradicionalnih građevinskih materijala, tzv. ambijentalnih, autohtonih materijala za izgradnju koji su u razvijenim zemljama zakonski pozicionirani i gde se, inače, afirmiše njihova upotreba stimulativnim merama. Ovi materijali znače zdrave uslove i stanovanja i življenja, a posebno bi bili stimulativni za seoske sredine koje se bave seoskim turizmom.

Kada govorimo o tradicionalnim materijalima, tu pre svega mislim na korišćenje drvenih materijala, drvne građe, gline i ostalih. Treba zakonom omogućiti korišćenje ovih materijala kako bi oni koji grade kuće od njih mogli da dobiju građevinske, odnosno upotrebne dozvole. Time se doprinosi i legalizaciji ovakvih objekata, kojih ima dosta u mnogim turističkim sredinama.

Takođe, ukoliko bi se standardizovali i ovi materijali, omogućila bi se i regularna kreditna podrška domaćinstvima koja bi se opredelila za ove vidove gradnje. Mislim da bi se na ovaj način sačuvala i narodna baština Srbije. Čuva se životna sredina i, ono što je najvažnije, štedi se na resursima. To ne bi značilo da se vraćamo u neku daleku prošlost. Ovo znači da koristimo prirodne resurse iz svog prirodnog okruženja.

Opređenjenje za tradicionalnu gradnju je ideja koju je naša poslanička grupa pretvorila u amandman koji smo podneli i o njemu ćemo govoriti u raspravi u pojedinostima.

Osim ovog amandmana, Poslanička grupa Socijalističke partije Srbije podnela je još jedan veći broj amandmana na ovaj zakon, pa verujem da će ih Vlada razmotriti.

Kada je u pitanju proizvodnja građevinskog materijala, moramo da istaknemo značaj ove grane privrede za ukupan privredni razvoj, jer gradnja infrastrukturnih i stambenih objekata okuplja brojne proizvode i proizvođače i uključuje privredu, posebno kada su u pitanju veliki infrastrukturni projekti, jer se u Srbiji proizvodi oko 1.200 registrovanih građevinskih proizvoda po ovom zakonu i oni će biti standardizovani i kontrolisani. Ovakvo rešenje podržavamo jer je prirodno da proizvođač sam po sebi garantuje kvalitet. Sve ovo ide u prilog podršci ovom novom predlogu zakona koji treba da uredi i proizvodnju i distribuciju i plasman građevinskih proizvoda na našem tržištu i podstakne izvoz u region i ostale evropske zemlje.

Iz svega ovog navedenog, Poslanička grupa Socijalističke partije Srbije podržaće ovaj set zakona. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Dragan Jovanović.

Izvolite.

DRAGAN JOVANOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvažena gospođo ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, najpre, kada smo 2015. godine usvajali Zakon o ozakonjenju objekata, ja sam tada takođe govorio i jedan sam od narodnih poslanika koji je podržao donošenje tog zakona. Taj zakon je nakon tri godine dosta toga dobrog doneo.

Ono što je dobro u tom zakonu pre svega je da je bar jasno popisan broj nelegalnih objekata od strane lokalnih samouprava, ali ono što sam ukazao i 2015. godine, a što mogu i danas ponoviti, gospođo ministre, jeste jedan problem koji mislim da je trebalo danas, posle dve i po, tri godine primene zakona da priznamo, a to je da smo pali na ispitu kod sprečavanja dalje divlje gradnje.

Vi ste i tada nama pojasnili da će se podvući crta, da će sva dalja divlja gradnja biti krivično delo, da lokalne samouprave treba da zasuku rukave, naravno i Ministarstvo, međutim, u praksi se desilo da su lokalne samouprave najviše potpisivale i slale rešenja ljudima o prinudnom rušenju i tu se kompletno stalo. To je kod građana stvorilo malu zabunu, naročito na seoskom području. S druge strane, ono što je dobro to je da je Ministarstvo ad hok dozvolilo lokalnim samoupravama prijem jednog određenog broja ljudi koji je radio te poslove, ali to su bili ljudi angažovani ugovorima o povremenim i privremenim poslovima, koji nisu bili dovoljno stručni i taj posao se dosta otegao, a realno, mogao je biti brži.

S druge strane, ono što smatram da je dobro u ovim izmenama to je da će se pojednostaviti procedura oko rušenja. O tome su već kolege poslanici dosta izneli i ja to ne bih ponavljao. Sa tim se potpuno slažem, da ne treba da se čeka završetak upravnog spora, već ono što ne može da se legalizuje, to mora odmah da se ruši. Ne mogu se legalizovati objekti na gasovodima, na vodovodnim instalacijama, uopšte na linijskim infrastrukturnim objektima i tu se mi apsolutno slažemo.

Ono što bih vas ja zamolio, što je vrlo bitno, to je da se vi založite kao potpredsednik Vlade da se ukine Uredba o zabrani zapošljavanja u javnom sektoru. Nama je prekopotreban u lokalnim samoupravama veći broj ljudi koji će se angažovati, ne samo kod ozakonjenja. Mi danas ovde imamo i dopune i izmene Zakona o prevozu putnika u drumskom saobraćaju. Govorim o taksistima. Taksisti su rak-rana danas postali, naročito u manjim opštinama u Srbiji. Taksisti rade potpuno nelegalan ili divlji linijski prevoz. Idu ispred prevoznika pet minuta ujutru kada krenu deca u školu, kupe putnike po ceni autobuske karte i svi nemo gledamo jer nemamo dovoljan broj inspektora, kako u Ministarstvu tako i u lokalnim samoupravama, i to je nešto što je potrebno. Dok ne budemo krenuli, gospođo ministre, da oduzimamo vozila, ne možete vi

jednog istog čoveka koji radi divlji taksi prevoz hvatati pet puta. On dobije malu prekršajnu kaznu i ponovo se vraća i isto to radi.

Dok se tako budemo igrali sa propisima i dok ne budemo imali dovoljan broj ljudi koji će jasno moći da kažu – gospodo, jednom, dva puta, triput, vozilo ide na licitaciju da ga lepo prodamo, platimo iz toga kaznu i više problema nema. Kada imate takav primer sa divljim taksistima, kada imate primer sa rušenjem onih koji imaju, a ne da rušimo prvo sirotinji, nikakvih više tu problema ne bi bilo.

Kada govorimo o izmenama zakona o drumskom saobraćaju, prevoznici uopšte u Srbiji danas imaju puno problema. Dolazim iz Šumadije, gde je ova godina za šumadijskog seljaka bila verovatno i najteža. Ono što moram da vam skrenem pažnju, pošto mi je ostalo još malo vremena, ja bih vas zamolio da se kao resorni ministar založite da, dok na svetskim berzama skače cena nafte, da jednostavno Vlada Srbije razmisli o smanjenju akciza kako bi se pojeftinio transport, jer nama transportne firme u ovom trenutku dosta propadaju. Nama poslove uzimaju prevoznici iz Makedonije i BiH, koji imaju 25-30% jeftinije gorivo nego što je kod nas. Nama trenutno kompletno voće iz Šumadije prevoze bosanski prevoznici i to je ono što ne smemo da dopustimo. Ovo je primer iz života i to je nešto što vas molim, da se prosto svi skupa zainteresujemo oko svega ovoga, jer su nam prevoznici u ozbiljnom problemu. Govorili smo odlivu vozača. Imamo problem i sa dozvolama koje ste vi dosta uspešno pokušavali da rešite, ali sada ovaj problem sa cenom goriva je nešto što je dosta prisutno.

Sa druge strane, mi smo ovde 2004. godine izglasali kredit od Evropske banke za obnovu i razvoj za 2.000 kilometara regionalnih i magistralnih, odnosno državnih puteva na teritoriji Republike Srbije. Imam podatak, pošto se ovde dosta govorilo o ovom koridoru od Pojata ka Preljini, ja bih vas zamolio – da li neko od saradnika može da nam da tačno podatak koliko je od 2014. godine do danas završeno kilometara iz rehabilitacije od ovog kredita Evropske banke za obnovu i razvoj?

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Evo, daću vam te informacije. Često smo pričali o njima, ali da se prvo vratim od početka, pošto ste prvo pričali o Predlogu zakona o ozakonjenju objekata.

Zaista verujem da ćemo mi moći mnogo brže da sprovedemo proces ozakonjenja nego što je to bilo u prethodnom periodu. Zaista ja od toga ne odustajem.

Potpuno sam saglasna sa vama. Kada bismo gledali šta bi bila kritična tačka u sprovođenju zakona, a verujem da ćemo to rešiti, to je zaista pitanje broja inspektora. Gotovo sve lokalne samouprave su iskazale potrebu ne samo

sada, nego u poslednje dve godine za većim brojem građevinskih inspektora i drugih, ali sada pričamo, pre svega, o ovoj oblasti.

Mislim da to nije pitanje da li će se ukinuti Uredba. Mislim da to moramo da uradimo iz dva koraka. Prvi korak je da svaka lokalna samouprava još jednom mora dobro da pogleda celu strukturu svojih zaposlenih, jer mi se čini da se nekako nije razmišljalo o onome šta je prioritet kada se zapošljavaju ljudi u nekim jedinicama lokalne samouprave, ono što sam ja mogla da vidim, dakle preraspodelom zaposlenih, a onda, naravno, i dodatnim, jer definitivno da bismo zakon mogli da sprovedemo, inspekcija mora da postoji i ona mora da radi svoj posao. Odnosi se, dakle, i na inspekciju u drumskom saobraćaju.

Kada govorimo o ovim izmenama i dopunama Zakona o prevozu putnika u drumskom saobraćaju, moram da priznam da su upravo taksisti i udruženja taksista bili ti koji su inicirali da menjamo ovaj zakon, svesni da se pojavljuje sve više divljih taksista, da se pojavljuju problemi u tom procesu. Vrednost samo tržišta taksi usluga, recimo, na teritoriji Beograda je 30 miliona evra. To je procena, godišnja vrednost. Prema tome, prvo, pričamo o velikom broju taksista, pričamo o porodicama, na kraju krajeva, koje od toga žive, pričamo o tržištu koje postoji i, naravno, o onima koji treba da koriste te usluge, tako da u tom smislu mislim da smo napravili jedan kvalitetan iskorak zato što je očito bilo jasno da jedinice lokalne samouprave i gradovi nisu u stanju toliko detaljno da regulišu ovo pitanje i nadam se da ćemo ovde imati takođe pozitivan pomak.

Kada pominjete, takođe, prevoznike, mislim da tu postoje dva problema i mislim da treba da razgovaramo sa Ministarstvom finansija i zaista ću to inicirati sa ministrom. Dakle, svakako, zajedno sa udruženjima oko akciza sa Ministarstvom finansija, ali i oko još jedne stvari koja takođe mislim da je ozbiljan problem, a to je stajanje naših kamiona na granicama. Mi se sve više susrećemo s tim problemom. To direktno utiče na konkurentnost, utiče, naravno, na firme koje to rade, ali utiče, pre svega, na konkurentnost cele države, tako da ono što mogu da obećam, to je da ćemo sa Ministarstvom finansija sesti i videti da li možemo ove probleme da rešimo.

Kredit koji je uzet pre nekoliko godina, kredit je 300 miliona, plus iz budžeta blizu 100 miliona evra, od EBRD-a, EIB-a i Svetske banke, mi smo dosada završili oko 100 kilometara, rehabilitovali, rekonstruisali oko 100 kilometara puteva. U toku je još najmanje toliko izrade projektno-tehničke dokumentacije. Izdali smo potvrde za 178,65 kilometara završenih puteva. Prema tome, to se radi.

Ono što je tu bio problem, da odmah ne bude zabune, nije problem bio ni u domaćim izvođačima, ni u projektantskim kućama, čini mi se da je na početku bio problem u procedurama tri banke koje tu postoje. Znači, imamo Svetsku banku, Evropsku banku za obnovu i razvoj i Evropsku investicionu banku. Svaka je imala svoje procedure i, kada smo želeli te procedure da

ubrzamo, one nisu mogle prvo između sebe da se dogovore i tu se dosta trpelo, ali smo to uspeli, verujem, da rešimo i sada to više neće biti problem. Nadam se da sam odgovorila.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Snežana Paunović.

Izvolite.

SNEŽANA PAUNOVIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, uvažena ministarko sa saradnicima, drage kolege narodni poslanici, moje kolege su govorile o setu zakona koji je pred nama. Ja ću se osvrnuti na Izmene i dopune Zakona o vazdušnom saobraćaju.

U protekla dva dana bili ste izloženi, kao i sve vaše kolege ministri, i nekim kritikama koje sa pozicije profesionalaca verovatno i ne razumem. Probaću, zarad javnosti Srbije, da objasnim šta je ono što je kroz izmene i dopune ovog zakona predložila Vlada Republike Srbije, odnosno pre svega vi kao resorno ministarstvo. Znači, govorimo o nastavku usklađivanja našeg zakonodavstva iz ove oblasti sa međunarodnim standardima i propisima Evropske unije.

Kada govorimo o primeni međunarodnih standarda, posebnu pažnju treba posvetiti dodavanju nove glave ovog zakona, a koja je usklađena sa Aneksom 18 Konvencije o međunarodnom civilnom vazduhoplovstvu i odnosi se, pre svega, na bezbedan transport opasne robe u vazdušnom saobraćaju. Razlog za ovu izmenu je to što Zakon o transportu opasne robe nije predvideo vazdušni saobraćaj. Bilo je neophodno uvrstiti ga na ovaj način i definisati ovu oblast u sklopu zakona.

Takođe, ono što je zakonom i što se zakonom jasnije razgraničava jeste nadležnost državnih organa. Ovo se posebno odnosi na odredbe o zaštiti životne sredine. Ovlašćenja za donošenje propisa u oblasti zaštite od buke i emisije izduvnih gasova prenose se sa ministarstva nadležnog za poslove saobraćaja na ministarstvo nadležno za poslove zaštite životne sredine, s obzirom na to da je u nadležnosti Ministarstva za zaštitu životne sredine i zaštita vazduha i ozonskog omotača, ali i zaštita od buke i vibracija. Ovo je još jedan od pokazatelja da u radu Vlade postoji zaista kontinuitet.

Predlogom zakona je, takođe, pooštren inspekcijski nadzor, a sve u skladu opet sa sugestijama Koordinacione komisije za inspekcijski nadzor. Jasno su definisana prava, obaveze i uslovi koji moraju biti ispunjeni kako od strane vazduhoplovnih subjekata, tako i od strane zaposlenih u vazduhoplovnim subjektima. Direktoratu za civilno vazduhoplovstvo, koji je nadležan za obavljanje vazduhoplovne inspekcije, daje se mogućnost da obavljanje stručnih poslova može poveriti licu koje poseduje specijalističko znanje neophodno za vršenje stručnih poslova, a nema zvanje vazduhoplovnog inspektora, jer se u praksi naišlo na problem nedovoljnog broja vazduhoplovnih inspektora.

Kroz ove izmene zakon će, takođe, definisati i uslove za postojeću bezbednost u vazduhoplovstvu. Podići će ih na viši nivo. Preciznije je definisan i institut vođe vazduhoplova, kome se daju ovlašćenja za preduzimanje službenih mera i radnji, a sve u cilju očuvanja bezbednosti kako putnika, tako i samog vazduhoplova i njegove posade. Takođe, daje se mogućnost avio-prevoznicima da utvrde listu putnika neprihvatljivog ponašanja, te da iz razloga bezbednosti odbiju da takve putnike uopšte i prevezu. Dakle, izmene i dopune će omogućiti slobodno tržište vazduhoplovnih usluga za koje postoji razvojni potencijal, kao i unapređenje vazduhoplovne industrije i investiranje u istu.

Ovo su samo neke od prednosti izmena i dopuna Zakona koje su predložene i ja, nažalost, zbog kratkog vremena koje mi je ostalo, i prostora za koleginicu Vesnu, ovde završavam svoje izlaganje uz napomenu da ću, kao i svi poslanici Socijalističke partije Srbije, podržati set zakona koji je na dnevnom redu. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Olivera Ognjanović.

Izvolite.

OLIVERA OGNJANOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovana ministarko sa saradnicima, što se tiče Zakona o ozakonjenju objekata, ove izmene i dopune pružiće nove mogućnosti i dodatno regulisati ovu oblast. Staće se na put nelegalnoj gradnji bez dozvole i zarađivanju tako što se direktno krši zakon. Uvodi se lakše i brže donošenje sprovođenje rešenja o uklanjanju nelegalnih objekata. Ovim merama skratice se čitav proces, jer se dosada čekalo na okončanje sudskih sporova.

Ove izmene zakona će najviše smetati tajkunima i neodgovornim investitorima koji se bogate tako što izbegavaju plaćanje taksi, pa će sada imati zabranu prometa. Nema više nelegalnih prodaja. Dosada su bespravni graditelji, čak i kada bi bili odbijeni, pokretali spor na sudu i vreme trajanja upravnog spora koristili su da završe bespravnu gradnju zgrada, prodaju stanove i da se obogate. Šta sve to znači? To znači da će se rušiti svi objekti za koje su doneta rešenja kojima se odbija ili odbacuje zahtev za ozakonjenje na osnovu konačnog rešenja. To, poštovani građani, znači da su Đilas, Šapić, Stefanović i kumovi u velikom problemu. Nećemo dozvoliti više pazl-parkove koji koštaju 300 miliona, neće više stavljati pokojnike za investitore i neće moći da falsifikuju i lažu. Moraće, kao i svi mi, da plate porez.

Smatram da je bitna novina obaveza da se izvrše provere vidljivosti objekata na satelitskom snimku za zahteve podnete po starim zakonima, kako bi se sprečile zloupotrebe. Međutim, kako se ne bi oštetili oni građani koji su gradili pre donošenja zakona, a čiji objekti nisu popisani usled propusta građevinskih inspektora, njima će biti omogućeno da budu legalizovani.

Žuta vlast je građevinsku dozvolu izdavala za oko 300 dana. Zbog velike korupcije građevinske mafije, problem bespravne gradnje je ostao nerešen. Na osnovu popisa koji je izvršen na osnovu ovog zakona, dosada se došlo do baze podataka od oko milion i 600 nelegalno izgrađenih objekata. Usvajanjem zakona o Izmenama i dopunama Zakona o planiranju i izgradnji zaživeće e-reforma, tj. e-prostor i skратиće se rokovi za izradu planskih dokumenata na najviše 12 meseci, što smatram da je jako dobro i da će doneti dobre rezultate.

Na kraju bih da spomenem projekat izgradnje Moravskog koridora, autoputa od Kruševca do Čačka, za koji smatram da je vrlo važan, jer će auto-put dužine 110 kilometara prolaziti kroz centralnu Srbiju i povezati drumski Koridor 10 sa Koridorom 11.

Činjenica je da Vlada Srbije sarađuje sa svim zemljama koje žele da investiraju i mogu da doprinesu boljitku i razvoju naše zemlje. Lideri smo u regionu po privlačenju investicija. Mi smo promenili stanje u državi. Od 2012. godine kada smo zatekli katastrofalnu situaciju, gde je Srbija bila na ivici ekonomske i finansijske propasti, postigli smo rast BDP-a od 4,5% i sada smo deseti na Duing biznis listi. Dosadašnji rezultati rada Ministarstva za saobraćaj, građevinarstvo i infrastrukturu su uveliko doprineli podizanju BDP-a i sveukupnom razvoju i ja vam, ministarko, čestitam na tome.

U danu za glasanje SNS će glasati za sve predložene zakone. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Muamer Bačevac. Nije tu.

Reč ima narodni poslanik Vesna Ivković.

VESNA IVKOVIĆ: Hvala.

Poštovani predsedavajući, poštovana gospođo ministarko sa saradnicima, poštovane kolegice i kolege narodni poslanici, u privredi Srbije građevinska industrija visoko je pozicionirana, a njen prosperitet reflektuje se na prateće proizvodne grane i oblasti. Zato je od velike važnosti doneti ovaj set zakona iz oblasti građevinarstva.

Što se tiče Predloga zakona o građevinskim proizvodima, pričala je moja koleginica, tako da bih prešla na Zakon o planiranju i izgradnji. Činjenica je da smo ga više puta menjali i dograđivali, poslednji put 2014. godine, ali je on doneo i novine u oblasti planiranja i izgradnje, koje su kao efekat imale to da je proces izdavanja građevinskih dozvola učinjen efikasnijim, bržim i transparentnijim, a procedure ubrzane.

Donošenjem ovog zakona procedure izdavanja biće brže i jednostavnije, a postići će se i veći stepen pravne sigurnosti. Kada se ovim zakonom uspostave neophodni pravni i ekonomski mehanizmi, privući će se privatne investicije koje podrazumevaju izgradnju objekata, što će doprineti otvaranju novih radnih mesta i jačanju celokupne privredne delatnosti.

Da sumiram pozitivne efekte ovog zakona. To su – smanjenje troškova procedura, ušteda vremena u dobijanju dozvola, efikasniji rad državnih organa, smanjenje cena izgrađenih objekata. Jednom rečju, stvoriće se pravni okvir koji će još više da podstakne uređenu i kontrolisanu gradnju.

Razlog za donošenje zakona o izmenama i dopunama Zakona o ozakonjenju objekata je da se bespravni objekti vrata u legalne tokove. Dugo godina je masovna bespravna gradnja beležila porast, što zbog velikog priliva stanovništva u gradove, pre svega, što zbog nedostatka kontrole, ali i zbog nepostojanja planske dokumentacije koja bi omogućila legalnu gradnju.

Zakoni koji su dosada doneti u ovoj oblasti bili su skromnog efekta. Donošenje ovog zakona predstavlja javni interes i ono što je najvažnije, a to je suština zakona, da se nezakonito izgrađeni objekti nakon rešenja o ozakonjenju uvode u zakonske tokove i upisuju u javnu knjigu, čime se stiče pravna sigurnost, povećava tržišna vrednost objekta, olakšava se promet nekretnina, kao i dobijanje dozvole za izvođenje dodatnih radova na objektu, kao i mogućnost zaduživanja stavljanjem hipoteke na uknjižen objekat.

Cilj zakona je, jednom rečju, pružanje mogućnosti da se nezakonito izgrađeni objekti uvedu u legalne tokove, tj. da se ozakone, a ne da se ruše, jer ukoliko bi se porušili protivzakonito izgrađeni objekti, za posledicu bismo imali značajne ekonomske gubitke i nesaglediv socijalni problem. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Tanja Tomašević Damnjanović.

TANJA TOMAŠEVIĆ DAMNJANOVIĆ: Hvala, poštovani predsedavajući.

Poštovana potpredsednice Vlade sa saradnicima, kolege i kolegice narodni poslanici, problem bespravne gradnje postoji unazad nekoliko decenija, ali je najviše eskalirao devedesetih godina prošlog veka, kada se beleži masovna bespravna gradnja, čiji je uzrok veliki priliv stanovništva sa ratom zahvaćenih područja, nedostatak svake vrste kontrole nad bespravnom gradnjom, ali i nepostojanje planske dokumentacije koja bi omogućila legalnu gradnju.

Do stupanja na snagu Zakona o ozakonjenju objekata u Republici Srbiji je bila podneta oko 771.000 zahteva za legalizaciju. Nakon popisa koji je u skladu sa ovim zakonom izvršila građevinska inspekcija, utvrđeno je da postoji još 1.659.307 nezakonito izgrađenih objekata, koji do tada nisu bili evidentirani ni na koji način i za iste nije bio podnet zahtev za legalizaciju.

Izmene zakona o ozakonjenju i Zakona o planiranju i izgradnji pružace državi i građevinskim inspektorima i lokalnoj samoupravi nove mogućnosti za još efikasniju borbu protiv neodgovornih investitora koji grade bez dozvole i pokušavaju da se obogate na kršenju zakona.

Izmenama zakona predviđeno je da je umesto pravosnažnog rešenja kojim se odbija ili odbacuje zahtev za ozakonjenje dovoljno konačno rešenje

kojim se zahtev za ozakonjenje odbacuje ili odbija. Ova mera bi trebalo da donese mnogo više uklanjanja nelegalnih objekata nego dosada, jer se na rušenje čekalo do okončanja predugih upravnih i sudskih sporova.

Takođe, izmene zakona predviđaju da svi nelegalni objekti imaju zabranu prometovanja do donošenja konačnog rešenja o ozakonjenju ili njegovog odbijanja i to uvođenjem zabeležbe u katastru za sve nelegalne objekte koji će onemogućiti njihovo prometovanje.

Potreba za ovim izmenama proizilazi iz toga što su pojedine odredbe materijalnog dela važećeg zakona iscrpljene, pa ih je neophodno staviti van pravne snage, a određene uskladiti sa odredbama drugih novih zakona, a sve navedeno, imajući u vidu da ozakonjenje predstavlja javni interes za Republiku Srbiju i Vlada Republike Srbije kao predlagač ovog zakona se jasno opredelila da donošenje ovog zakona predstavlja javni interes.

Proces ozakonjenja ima širi ekonomski uticaj na društvo, nacionalnu ekonomiju i državni budžet. Postupkom i mehanizmima koje ovaj zakon predlaže stvara se osnov da se reše višedecenijski problemi u ovoj oblasti i ovim zakonom Vlada pokazuje jasnu nameru da se konačno stane na put divljoj gradnji u Srbiji.

Srpska napredna stranka će u danu za glasanje podržati ovaj predlog zakona kao i sve druge predloge koji su na dnevnom redu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Dragan Vesović.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala.

Gospođo ministre, saradnici, dosta je zakona na dnevnom redu, a ja ću da progovorim samo o Predlogu zakona o izmenama i dopunama Zakona o ozakonjenju objekata.

Kada je prošli put ministar bio u Skupštini i kada sam ja diskutovao o zakonima, ministar je rekao da je logično da ja to ne razumem jer sam ja stomatolog. Onda sam se ja malo potrudio da vidim kakva je to veza između doktora ekonomskih nauka i građevine, pa ćete mi ostaviti za pravo da smatram da je isto onoliko značajna koliko i stomatologa i građevine.

Dalje sam gledao i video sam da ste već šest godina ministar, četiri godine na ovom mestu i dve godine pre toga na mestu ministra energetike, a da ste pre toga bili kao član G17 savetnik za energetiku i zaštitu životne sredine tadašnjeg potpredsednika Vlade, gospodina Labusa. Dakle, dugo ste u politici i dugo na pozicijama gde je moglo da se odlučuje. I sada menjamo Zakon o ozakonjenju objekata i sada meni tu izlazi čitav niz pitanja na koje nisam mogao da dobijem odgovore. Doduše, čuo sam danas koliko je u proteklom periodu ozakonjeno objekata. Nisam čuo koliko je objekata tu porušeno.

U stvari, ja počinjem da bivam sklon zaključku, koji je možda pogrešan, ali dozvolićete mi da je moje pravo kao neukog narodnog poslanika da

zaključujem na način na koji smatram da treba da zaključim, čini mi se da se zakoni samo donose da se nešto ispravi, da se nešto legalizuje. Skoro smo iz prosvete doneli zakon da akreditujemo univerzitete koji nisu imali akreditaciju, jer su davali i doktorske diplome. Pa smo doneli drugi zakon da, zaboga, student nije znao da nije završio fakultet, ali je upisao doktorske studije i da mu to ispravimo.

A ovako sad donosimo zakon da neki objekti koji su, po mojim saznanjima, nastali u periodu vašeg upravljanja Ministarstvom, dobiju mogućnost da budu legalizovani.

Nije problem s kojim se vi susrećete apsolutno vaš. To traje 50 godina. To traje od vremena komunizma. I ja tu pravim razliku i pokušavam da budem konstruktivan, kako bih ja možda rešavao to pitanje legalizacije, da dam moje predloge.

Tri su tu različite grupe nelegalizovanih objekata. Prva grupa su oni objekti kada je izvršena prva pohara Srbije, kada su seljaka izvukli sa sela i objasnili mu da treba da bude radnik, i on je tada, uz prećutnu saglasnost države, koja je davala dobre kredite i jeftini građevinski materijal, gradio nužan objekat za svoj život i on je ostao nelegalizovan iz tog perioda. Druga grupa su oni koji su težili malo većem konformizmu u tom istom periodu pa pravili po 200 kvadrata. Treća grupa su ovi koji su neke zadnje godine, pa, priznaćemo, i za vreme vašeg upravljanja Ministarstvom, dizali zgrade od pet-šest spratova, nelegalno, i sad oni, kao, nisu znali, i sad ćemo mi, kao, tu nešto da radimo. Ja ne znam šta da radimo, jer ulazimo tu u čitav niz problema. Zamislite njih koji nemaju mogućnost da se to legalizuje, a zamislite zgradu koja je već useljena.

Ja bih tu predložio da se to sve njima lepo rigorozno naplati, obračunao bih ja njima i kamate i sva potraživanja. Ali šta može da se desi? Može da se desi da tog investitora nema, da mu se firma u međuvremenu zagasila, a ljudi su kupili stanove. E, onda imamo jedan drugi problem. Zamislite situaciju, po zakonu, član 39. kažemo – ukoliko objekat nije legalizovan u roku od tri dana, da mu isključimo struju. Struja je priključivana samo ako je bio podnet zahtev za legalizaciju. I sad zamislite, negde gde nisu legalizovani objekti, kako mislimo da izgasimo struju? Kako mislimo da izgasimo struju, na primer, u romskom naselju u Kraljevu? Kako mislimo da izgasimo struju tamo negde ko ima više dece, pet-šest, nije legalizovan objekat, ne može da ga legalizuje? Sve su nam to problemi.

Ministarko, sa time možemo da se sretne. Ja nisam ovde zlonameran. Odmah ću da napravim malu digresiju jer mi je vremena malo. Juče sam slušao kolege iz topličkog kraja. Ovo vam dođe kao dobronameran savet. Slušao sam kolege iz topličkog kraja koje su pričale o auto-putu koji treba da se gradi kroz njihov kraj, koji ja, onako, kada sam ljut i rezigniran, zovem NATO auto-putem. Naravno da treba to uraditi zbog Srba iz tog kraja i ja ih sve ovom prilikom

pozdravljam, ali mi dugo pričamo o moravskom koridoru. Sada vidimo, kako rekoste, da je potpisan ovih dana memorandum, neću biti ni zlurad, neću govoriti o ambasadoru Skotu i o prethodnim ambasadorima te nama neprijateljske države i o vašoj reakciji u tom slučaju, ali hoću da vam govorim da onda na potpisan Memorandum, izlazi naslov u novinama – auto-put Moravski koridor gotov do 2019. godine.

Ja vas molim, ministarko, ali vas ozbiljno molim, kažete zaista kada vi očekujete da će taj put biti završen. Ja vam pričam kao član Odbora za infrastrukturu, koji dve godine tu temu pokreće na Odboru. Dve godine tu temu pokrećem i stalno postavljam pitanja. Zato vas molim da kažete rok. Tu je moj dobronamerni savet – budite duži sa rokom, recite godinu dana kasnije, pa da bude godinu dana pre, pa da mi budemo svi srećni i zadovoljni, i vi kao tadašnji ministar ili neki budući ministar i stanovnici. Jer je nerealno reći da će nešto biti završeno 2019. godine. U kampanji 2012. godine, iz Kraljeva sam, pričano je to kao predizborno obećanje Srpske napredne stranke – Moravski koridor, Moravski koridor. Šest godina prođe, još nije počeo a sad ćemo da ga završimo 2019. godine, a znam koji je problem sa priobaljem Morave, sa pravljenjem, sa tim delom. Znam koliko košta, jer sam član Odbora. Tako da, ako vas neko pita ovo što sam vas ja pitao, vi recite 2025. godine, neka je i 2024. godine, i mi srećni. Nemojte davati rokove i da nam posle ti rokovi budu kratki.

Ili, pazite, šta mi najviše smeta u svemu ovome? Vi kada pričate, vi zaista ne pokazujete da osećate nikakav stepen odgovornosti. Šest godina ste tu. Pa mora da je neko kriv. Pa ko je kriv ako u Kraljevu prave tri puta projekat za zatvoreni bazen? Tri puta plaćamo projekat. Pa prvi nije valjao, pa hajmo drugi, pa sad pravimo treći, a to narod plaća. Neko mora da je odgovoran. Ko je kriv? Evo, u selu na putu iz Kraljeva ka Kragujevcu počeo čovek da gradi na svom imanju neki objekat, štalu, šta li, kaže – nema dozvolu. Došla građevinska inspekcija, razvukla one žute trake i on ne sme da uđe. A u gradovima se grade zgrade sa sedam spratova i mi kažemo da nemamo mogućnosti da to sprečimo. Dakle, ima mogućnosti da se spreči. Ponekad nema dobre volje ili, možda, nema smelosti.

Par pitanja sam postavio. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Povreda Poslovnika, narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, član 107 – dostojanstvo Narodne skupštine.

Ja ne znam šta je sa ovom izbornom listom ovih što tvrde da je nama Amerika neprijateljska država. Možda nama, ali ne i njima. Pa njih je ta država ugurala, to neka profesorica Vujić objasni, u Parlament bez cenzusa, nije ugurala mene.

Drugo, gospodine predsedavajući, ovde se stalno spominju seljaci kao glavni krivci za nelegalnu gradnju. Možda neki seljak u Čačku, preziva se Obradović, došao iz sela Vranići, ali on je bio građevinski inspektor, radio tamo u „Hidrogradnji“, upropastio je, radnike ostavio bez posla, došao je, u Čačku imate 44.950 upisanih objekata i 95.326 neupisanih. To što je on došao sa sela... Nisu krivi seljaci za nelegalnu gradnju, već građevinski inspektor u Čačku koji se preziva Obradović.

Sledeće. Sa te iste izborne liste juče je ponavljano da mi seljaci treba da oremo, kopamo i da sedimo ispred prodavnice i da pijemo pivo. Čak nismo dostojni ni restorana, treba da sedimo ispred prodavnica. To je po meni govor mržnje i to se ponavlja. Zar se mi smatramo osobama manje vrednosti? To je minimum fašizma. Ljudi, ako mislite da nama nije mesto u Parlamentu, onda ste vi u strašnoj zabludi.

Preporučujem im da, kada sledeći put prođu pored Karađorđa, začetnika nove moderne srpske države, okrenu obraz, da ne gledaju u njega, jer je on bio seljak. On je pravio državu, a oni je razgrađuju. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Da li želite da se Skupština izjasni? (Ne.)
Hvala lepo.

Pravo na repliku, narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević.

Izvolite, koleginice.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Imala sam potrebu da se javim jer sam čula zamerku da se donose zakoni da se nešto ispravi. Zakoni se donose valjda da bi i naša zemlja pratila trendove i zbog toga se rade izmene i dopune zakona da bismo pratili trendove, da bismo dalje radili na modernizaciji naše zemlje i da bismo upravo neke stvari ispravili i obezbedili odgovarajuću primenu zakona.

Zamerke na Moravski koridor – osnovni problem je rok u kome će se moravski koridor uraditi. Naravno, ni prvi ni poslednji put nismo čuli da se kritikuje nešto što je najavila Vlada Republike Srbije ili predsednik Srbije, i u sve se sumnja da ničega neće biti, a posle vidimo da su gotovi auto-putevi, da su gotove fabrike, da su otvorena nova radna mesta, da su se povećale plate i penzije, ali stalno ovde u Skupštini možemo da čujemo kako se sumnja u sve to što se kasnije desi.

Ja bih njima predložila da oni možda popričaju malo sa Draganom Đilasom i da njemu objasne gde je moravski koridor, s obzirom na to da se sećam da sam 2017. gledala Dragana Đilasa na RTS-u koji nije imao pojma ni gde se nalazi ovaj moravski koridor, ni gde prolazi, pa bi možda bilo dobro da se to objasni njemu.

Na kraju, želim da završim ovo javljanje time i ponavljam pitanje – da li je neko od prekoputa osudio pozivanje na vešanje na Terazijama? Neka njima služi na čast.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Apropo ovog prvog pominjanja Đilasa, mislim da verovatno Đilas zna gde je Pionirski park, a teško da zna gde je Moravski koridor.

A što se vas tiče, poslanice, vi ste stvarno napredovali iako ste stomatolog po struci, to je tačno. Zna, onako, ljudski da vas pitam – da li vi, vama je upućeno pitanje – da li vi podržavate da vaš kolega izađe i kaže kako bi vešao bilo koga ovde? Pričamo o predsednici Vlade i predsedniku države. Dakle, onako, ja kažem ljudski, a vi ste jedanput izjavili čovečanski. Dakle, da li vi to podržavate?

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Dragan Vesović.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Pa, gospođo ministre, meni ne pada na pamet da pravdam neprimerne reči poslanika ma koje stranke, pa makar bio i narodni poslanik moje stranke. S druge strane, politika Srpskog pokreta Dveri nikada nije bilo vešanje, niti će ikad biti vešanje. Ali ja moram da vam kažem još nešto. Ja sam, na primer, sinoć u ovoj skupštini nazvan životinjom. Predsednik države me naziva budalom, ludakom, kretenom, lopovom, glupakom, secikesom, jer ja sam član opozicije, a nikada niko to nije osudio. Dakle, ja se jasno i javno ograđujem od onoga što je narodni poslanik Nogo rekao i ponavljam, Srpski pokret Dveri nikada nikoga nije vešao, niti je to u politici Srpskog pokreta Dveri. Toliko o tome.

Voleo bih da svako ko ima ime narodnog poslanika, jer na svojim plećima nosi teret izabраниh glasova, ne deli ovaj narod, pa da isto na ovaj način, kao što sam ja reagovao, vidim reakciju kada mi se kaže da sam životinja, a to se dešava u ovoj skupštini. Uzmite stenogram od sinoć, bili ste tu. Na to niko nije odreagovao.

Ja nemam problem. Jedanput sam rekao i reći ću još jedanput. Ava Kasijan Studenički je rekao – nije mi se dalo da stradam sa svoga jezika. Time sam dosta rekao. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Za one koji vole da citiraju velike prethodnike, a čini mi se i Njegoša vrlo često, ovo je bilo, ovako, njegoševski – džilitnica ne pogodi cilja. Ne može čovek da se prepozna u osudi onih koji pozivaju na vešanja, da se prepozna sam, a onda kaže – ne, ja to ne podržavam. Morate da odlučite da li vi to podražavate i prepoznajete se ili ne.

Šta je pitao Aleksandar Vučić? Pitao je nešto što zanima sve u ovoj zemlji. Pitao je odakle Draganu Đilasu 25 miliona evra stečenih za vreme, koliko?, četiri godine obavljanja državne funkcije, za četiri godine bavljenja politikom. To je logično pitanje. To zanima svakog u svojoj zemlji.

Postavio je pitanje odakle milioni evra na računu Vuka Jeremića. Čime se on bavi? Čime je on to zaslužio, zaradio? Kad mu postavi pitanje otvoreno u emisiji neko, a postavili su mu pitanje više puta na tim vašim medijima sa kojima se poistovećujete i vi ovde prisutni, veliki koordinatori onog saveza tajkunsko-ljotićevskog, znate ko ste, znate, prepoznali ste se verovatno među prvima, među svima ovima koji pozivaju na vešanja i silovanja. E, vi. Dakle, kad to neko pita Jeremića, sleže ramenima i muca – pa ne mogu da vam kažem, pa nije pristojno da vam kažem. Postavio je pitanje Aleksandar Vučić, opet za tog Jeremića vezano, što svakog u ovoj zemlji zanima, za šta tačno, za koju tačno uslugu je dobio onih 200.000 evra od Katarske ambasade u Berlinu. To je pitao Aleksandar Vučić.

A oni koje pogađa što ih neko podseća da su se sami identifikovali kao sledbenici Dimitrija Ljotića, kao sledbenici Marisava Petrovića, kao sledbenici onih koji su decu na streljanje vodili, ti imaju problem ne sa nama, ne sa Aleksandrom Vučićem, nego sami sa sobom. Taj problem nek reše interno, sami sa sobom svako ponaosob, ili sa onima koji do njih sede. Dok sede tu gde sede, dok jednom rečju ne osuđuju silovanje i pozivanje na vešanje, pa to su o čemu sada slušaju, to su što im prijatelji govore. Svi su oni i Veselinović i Nogo i Đilas i Jeremić, nastavite vi sami, nikakve razlike nema.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Orliću.

Reč ima narodni poslanik Milimir Vujadinović.

MILIMIR VUJADINOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Očigledno da se u tom savezu za promene, za početak da kažem, odriču svega i svačega. Juče Veselinovića, danas Noga, bog zna čega sve, svak svakoga ili svačega, jedino čega se ne odriču i što ih okuplja su Đilasovi milioni i mržnja prema predsedniku države. Ali dobro je da je ta politika ogoljena i prikazana na ovaj način konačno, evo, i u Parlamentu.

Vratio bih se na zakon, tj. na zakonske predloge koji su danas pred nama, i počecu opet od ovog zakona o planiranju i izmenama i dopunama Zakona o ozakonjenju objekata, jer mi je nekako i dat uvod od strane prethodnog govornika i napravio je jednu retrospektivu svega onoga što se dešavalo u prošlosti i što je prethodilo i ovoj situaciji i ovim zakonskim rešenjima koja su danas pred nama.

Negde imam dojam da je u stvari ovo samo nastavak onog hrabrog iskoraka koji je napravila Vlada na čijem čelu je bio današnji predsednik Republike Aleksandar Vučić i nastavak borbe protiv nelegalne gradnje u Srbiji.

Međutim, treba znati, ministarko, da ovo nije neki skori problem. Ovo je višedecenijski problem u Srbiji, koji svoju kulminaciju doživljava posle 2000. godine i vlasti onog nesretnog DOS-a. Vratću se nazad i napraviti jednu retrospektivu šta je to što je prethodilo svemu ovome.

Vi znate da se u to vreme građevinska dozvola u Srbiji čekala dve do tri godine. To je jedan od uzroka. Drugi uzrok je jedan ozbiljan broj privilegovanih pojedinaca koji su imali tu privilegiju da izbegnu zakonsku regulativu i da grade bez potrebne dokumentacije, koji su po pravilu bili bliski tadašnjim vlastima.

Šta su posledice? Posledice su veoma ozbiljne. Posledice su to da imate u to vreme Srbiju na 175. mestu u svetu po brzini izdavanja građevinskih dozvola. Imate ozbiljno urušenu građevinsku industriju, kada mnoge velike građevinske firme u Srbiji nestaju u onoj nesretnoj i pljačkaškoj privatizaciji. Imate kao posledicu otpuštanje radnika iz istih tih firmi i na kraju, kao rezultat svega, dva miliona nezakonito izgrađenih objekata u Srbiji. To je krajnji rezultat i to je rezultat koji će sačekati Vladu Aleksandra Vučića i ministarstva te Vlade.

Tada u stvari počinje taj veliki posao. Već sam početak i velika stvar je bilo popisivanje svih tih objekata, što je postavilo temelje za ozbiljno rešavanje i suočavanje sa ovim problemom. To je nešto što je prvi put urađeno u istoriji. Ozbiljno je evidentirano i popisano dva miliona objekata u Srbiji.

Danas kao posledicu, u stvari kao nešto što je prethodilo svemu ovome i ovim današnjim zakonskim rešenjima, imate brže izdavanje građevinskih dozvola, gde se čeka do nekoliko dana, u mojoj Subotici svega dva do tri dana, koliko znam. Čak se i na sajtu vašeg ministarstva Subotica nalazi kao jedan od pet gradova u kome se građevinske dozvole najbrže izdaju. Imate ozbiljno pokretanje građevinske industrije. Umesto 500 gradilišta, koliko ste imali aktivnih za vreme Đilasa kao lidera tog nesretnog saveza, imate negde oko 2.500 aktivnih gradilišta u Srbiji. Ispravite me, ministarko, ako grešim.

To je jedan ozbiljan iskorak kada je ova stvar u pitanju. Zbog svih tih olakšanih procedura koje su se desile u međuvremenu, imate i manji broj slučajeva nelegalne gradnje. Doduše, ne mogu sa nekog ljudskog aspekta da kritikujem jedan deo ljudi koji su u tom periodu uspeali da izgrade svoje stambene objekte i tako zbrinu porodicu i nađu minimum neki sigurnosti za sopstvenu porodicu, ali broj tih slučajeva kao posledica svih ovih zakonskih rešenja je smanjen na minimum. Da bi Srbija znala, ti slučajevi i dan-danas postoje i to niko ne može da negira. Međutim, ovaj zakon koji je danas pred nama je u stvari nastavak borbe protiv te nelegalne gradnje. Njime ćemo, pre svega zbog građana Srbije, opet napraviti jedan hrabar iskorak.

Moram reći da to zaista i jeste jedan hrabar iskorak, jer ćemo i bez sudskih rešenja pristupati rušenju nelegalno izgrađenih objekata, jer znamo da ti sudski procesi u upravnom postupku u Srbiji traju i po nekoliko godina.

S obzirom na to, ministarko, da pravite jedan ovako hrabar i reformski iskorak, mi smo i dosada kao poslanici Srpske napredne stranke u ovom uvaženom domu podržavali takve reformske i hrabre zakonske predloge i budite sigurni da ćemo na tragu toga podržati i ovaj koji je danas pred nama.

Ja sam ovim hteo da napravim jednu retrospektivu svega onoga, da ne bismo u Srbiji to sakrivali nekakvim plaštom, šta je to što je dovelo do ove situacije i šta je to što radimo da izađemo iz onoga u čemu smo se ne svojom krivicom našli.

Malo ću se dotaći i ovog predloga zakona o građevinskim proizvodima, prosto, kratko. Mislim da nijedan dobronameran čovek, niti poslanik u Srbiji ne može biti protiv toga da se stvari u bilo kojoj oblasti života uređuju pa i u ovoj. Ovo je prvi put, onaj zakon o kojem sam maločas govorio je nastavak, a ovo je sad prvi put da uređujemo jednu ovakvu oblast kada je u pitanju ovaj građevinski sektor. Utvrđujemo neki minimum kvaliteta i standardizaciju građevinskih materijala od kojih svi danas gradimo svoje objekte. To će, pre svega, biti na korist građanima Srbije koji će da grade svoje objekte ili da prometuju nekretnine. Znaće koji je kvalitet tih objekata koje kupuju, kako su i kojim materijalima izgrađeni i imaće, da kažem, neke minimalne ekološke standarde, tj. biće zadovoljeni neki minimalni ekonomski standardi.

Što se tiče privrede, mislim da je tu učinak nedvosmislen. To će, pre svega, doprineti onom zdravom delu privrede koji na tržištu nastupa sa principa zdrave konkurencije, jedne zdrave tržišne utakmice. Otвориće im jedna nova vrata velikih evropskih tržišta gde su ovi standardi uslov i gde važe ovi standardi koje vi danas nama narodnim poslanicima predlažete kroz ovaj zakonski predlog.

Eto, ukratko, ova dva zakona, osvrnuo sam se na sve ono što smo imali u prošlosti, na ono što ste radili od 2014. godine posebno do danas. Još jednom da vam kažem, s obzirom na to da se radi o hrabrim iskoracima, o onome što je Srbiji bilo potrebno sve ove decenije, mi iz SNS-a ćemo podržati i ova dva, ali i ostale zakonske predloge koji su danas pred nama. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Hvala vam na vašem mišljenju i komentarima vezanim za zakone.

Volela bih samo da dodam kao informaciju da je za vreme Dragana Dilasa bilo nešto oko 300 gradilišta u Beogradu, a na teritoriji Republike Srbije nešto ispod 500 gradilišta. Godine 2015 – 12.000, 2016. godine 16.000 gradilišta, 2017. godine 20.000 gradilišta, a u septembru 2018. godine 33.249 gradilišta aktivnih na teritoriji Republike Srbije. Od toga je gotovo 5.000 gradilišta na teritoriji Beograda. To su rezultati rada koji se vide.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Marija Jevđić.

Izvolite, kolegice.

MARIJA JEVDIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, poštovana ministarko, kolegice i kolege narodni poslanici, na samom početku želim da istaknem da će Jedinствena Srbija podržati sve predložene zakone koji su na dnevnom redu današnje sednice.

Gospodo Mihajlović, u vašem jučerašnjem izlaganju mogli smo čuti da se na dnevnom redu nalazi jedan potpuno novi predlog zakona iz oblasti građevinskih proizvoda. Ono što je bitno kod ovog predloga zakona je da se njime uređuje tržište građevinskih proizvoda i podiže se nivo kvaliteta materijala koji se koriste u gradnji puteva, mostova, zgrada i drugih objekata, a takođe se ostvaruju i povoljnije cene za investitore usled konkurencije među proizvođačima.

Mislim da će nov zakon doprineti da domaći proizvođači budu konkurentniji na evropskom tržištu, jer će se i u Srbiji primenjivati jednaki standardi kao i u ostalim zemljama članicama Evropske unije. Sada, kada kažemo da će se primenjivati evropski standardi, to znači da oni kategorišu proizvod, ali da država treba da odredi koji je proizvod kvalitetan, a koji nije za upotrebu.

Nadzor kvaliteta treba da bude ozbiljan i da se zna šta se traži od sertifikata i ja nemam sumnje da će upravo i biti takav i da će inspektori kažnjavati sve one koji ne budu ispoštovali stepen kvaliteta robe propisan zakonom, jer je bezbednost naših građana najbitnija. Sa druge strane, novi propisi daće dodatni podsticaj razvoju građevinarstva i omogućiti da objekti koji se grade budu pre svega bezbedni i ekološki prihvatljivi, čuvajući živote i zdravlje ljudi.

Zemlje u našem okruženju već su donele ovaj zakon, a ja ću kao ilustraciju koliko je on bitan, izneti podatak da je na primer Slovenija, nakon usklađivanja svog zakona sa evropskim standardima, samo u oblasti proizvodnje betona i betonskih proizvoda u periodu od 2002. do 2006. godine povećala broj firmi u ovoj oblasti za 7%, a prihod od prodaje proizvoda slovenačkih firmi na teritoriji Evrope porastao je u tom periodu za čak 80%.

Ovaj predlog zakona predstavlja i preduslov za pristup međunarodnom tržištu, ali otvara i pristup tržištu Evropske unije. Oko 500 miliona potrošača ima na tom tržištu, na šta mi iz JS gledamo kao dobru priliku za domaće proizvođače da svoju proizvodnju unaprede za veliko tržište na kome mogu da posluju.

Što se tiče Predloga zakona o vazdušnom saobraćaju koji je donesen 2015. godine, novina koja je predložena ovim izmenama i dopunama donosi planove izgradnje samih aerodroma u skladu sa novim standardima.

Prosto ne mogu, kao poslanica koja dolazi iz Kraljeva, da ne iskoristim priliku, kada već govorim o izgradnji aerodroma, da vas podsetim koliko je bitno ne samo za Kraljevo, nego i za ceo Raški, Moravički i Šumadijski okrug, da se Aerodrom „Morava“ u Lađevcima stavi u funkciju. Ovaj aerodrom pre svega ima ogroman uticaj na poboljšanje ekonomske slike tih okruga, otvara mogućnost da investitori vide taj deo Srbije kao povoljnije mesto za otvaranje fabrika. Na primer, u Kraljevu je počela izgradnja dve velike fabrike koje će do 2023. godine uposliti 7.500 ljudi i verujem da će im otvaranje ovog aerodroma umnogome olakšati poslovanje.

Ono što je takođe od izuzetne važnosti, ali pre svega hitnosti, jeste početak izgradnje moravskog koridora. To je oblast od Pojate do Preljine, gde živi 500.000 stanovnika i posluje čak 25.000 preduzeća. Možete misliti koliko će i građanima i privrednicima značiti bolja i brža povezanost sa auto-putem, a takođe je jasno da je od krucijalnog značaja za svakog potencijalnog investitora blizina auto-puta i aerodroma i nešto što određuje gde će podići fabriku. Otvaranjem aerodroma i izgradnjom moravskog koridora bi se zaokružila slika ekonomsko-privrednog napretka tog dela Srbije.

Kada govorim o Predlogu zakona o ozakonjenju objekata, treba istaći da će se njime omogućiti mnogo brže i efikasnije uklanjanje nelegalnih objekata, kao i da se onemogući promet, odnosno prodaja objekata koji nemaju konačno rešenje o legalizaciji. Sam problem bespravne gradnje postoji unazad nekoliko decenija i trud i same Vlade i vašeg ministarstva da se ovom problemu stane na put je ogroman. U Srbiji trenutno postoji oko dva miliona nelegalnih objekata i u proces legalizacije uključene su sve službe, ali mislim da prvenstveno treba više da se radi na osvešćivanju građana i apelovanju da što pre uđu u postupak ozakonjenja svojih objekata. Cilj ovog predloga zakona je da postupak legalizacije bude brži, jednostavniji, efikasniji i, što je za građane Srbije najbitnije, jeftiniji.

Na samom kraju ću ponoviti da će Jedinstvena Srbija u danu za glasanje podržati sve predložene zakone. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Marija Janjušević. (Nije tu.)

Reč ima narodni poslanik Nataša Jovanović.

Izvolite.

NATAŠA St. JOVANOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Pre nego što počnem izlaganje, htela bih samo vas lično da zamolim da ubuduće, pošto ovde postoje dve Nataše Jovanović, narodne poslanice, mene prozivate kao Nataša St. Jovanović ili Nataša (Stanoje) Jovanović, jer dolazim u vrlo neprijatnu situaciju. Ima i pojedinih koleginica koje imaju dva prezimena, pa prozivate jedno i drugo. Prema tome, mislim Nataša Jovanović... Pošto postoje dve Nataše Jovanović, insistiram...

(Predsedavajući: Ali je samo jedna u sali.)

Trenutno da. E, tako.

Poštovana potpredsednice Vlade sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, poštovana potpredsednice, mnogi vas kritikuju ali bez realnih argumenata jer sve što radi Ministarstvo je transparentno, jer se radi o infrastrukturi i građevinskim projektima koji su odmah vidljivi i upotrebljivi. Građevinarstvo je strateški jedna od najvažnijih privrednih grana i obezbeđuje objekte, infrastrukturu za sve privredne i socijalne kategorije.

Ogromna je oblast koja obuhvata vaše ministarstvo i neki bi rekli da je to muški posao, ali ja se ne slažem. Žene po svojoj prirodi poklanjaju više pažnje detaljima, organizovanosti, samodisciplini i svakako, empatija i ženska intuicija u poslu nije zanemarljiva. Tako da je u vašem ministarstvu u pravom smislu na delu rodna ravnopravnost.

Zakoni koji su pred nama su vrlo moderni i svi su usmereni na to da se uklone uočene nepravilnosti u praksi, a sa druge strane usklade sa zakonima Evropske unije jer su zemlje EU radile mnoga usklađivanja pre nas, a daleko su ekonomski razvijenije. Usklađivanje u oblasti npr. građevinskih proizvoda su radile i sve zemlje u našem okruženju. U Srbiji je sedište npr. transportne zajednice Zapadnog Balkana, sedište asocijacije za infrastrukturu i saobraćaj u okviru mehanizma 16+1 i učesnik je u projektu „Jedan pojas – jedan put“. Osnovni cilj je poboljšanje povezanosti u regionu i smanjenje nefizičkih barijera kako bi se povećao protok robe i ljudi jer to znači investicije, to znači radna mesta, bolji život građana, a to znači i održivi razvoj.

Srbija se trudi da sarađuje sa svima, iako joj se to zamera, koji mogu doprineti bržoj obnovi i napretku zemlje, jer jedini interes je dobrobit građana Srbije. Na primer, ruski kredit je uložen u modernizaciju deonice železničkog Koridora 10 i barske pruge, a u planu su novi projekti, uključujući izgradnju novog dispečerskog centra, nastavak rekonstrukcije pruge, elektro radovi na deonici Stara Pazova – Novi Sad, zatim, deo brze pruge Beograd–Budimpešta.

Ministarka je imala sastanak sa predstavnicima Svetske banke u Srbiji da pored izgradnje Koridora 10 obnove putne mreže, vrše reformu u sektoru građevinskih dozvola, a veoma je važna i reforma preduzeća „Putevi Srbije“ zarad efikasnog poslovanja i jasnog definisanja obaveza i odgovornosti u što kvalitetnijem održavanju putne mreže.

Važno je, takođe, da građani Srbije znaju da je predstavnik Svetske banke Karla Gonzales Karvadžal pohvalila rezultate Ministarstva građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture uz napomenu da je Srbija model zemljama u regionu kako da se izazovi pretvore iz prilike u napredak.

Mnoge moje kolege su pričale dosta o zakonima i ja se u potpunosti slažem sa njima, zato sam svoje izlaganje htela da formiram na malo drugačiji način pošto smo već na kraju ovog dugog dana, tako da želim da građani znaju

da nije zanemarljivo što je Svetska banka, npr., kao jedna veoma važna organizacija, preporučila i poručila da možemo računati na njihovu podršku i pomoć Srbiji na putu ka Evropskoj uniji. Na početku mog izlaganja sam pomenula rodnu ravnopravnost a o tome se pričalo i na sastanku sa Svetskom bankom, kako uključiti rodnu ravnopravnost u sektor transporta jer žene su veoma važan deo ekonomskog razvoja svake zemlje i da se mora pružiti mnogo veća mobilnost žena i pristup transportnom sektoru.

Pred nama je deset zakona iz oblasti građevinarstva i saobraćaja. Izmene Zakona o ozakonjenju objekata i Zakona o planiranju i izgradnji daju građevinskim inspektorima i lokalnoj samoupravi nove mogućnosti za još efikasniju borbu protiv neodgovornih i bahatih investitora koji grade bez dozvole i pokušavaju da zarad zarade krše zakon. Na primer, u Zakonu o transportu opasne robe je neophodna polisa osiguranja za štetu načinjenu životnoj sredini. Mi smo ovde prošle sedmice imali zakone iz oblasti životne sredine i ovo je primer i dokaz kako naša cela Vlada radi sa jednim te istim ciljem na zaštiti životne sredine i usklađuje svoje zakone sa istim ciljem.

Ranije smo iz vašeg ministarstva imali veoma važne i veoma reformske zakone koje smo podržali. Jedan od njih je svakako i Zakon o stanovanju i održavanju zgrada. Ovde samo treba da podvučem da je veoma važna kontrola.

U danu za glasanje podržaću sve predložene zakone jer smatram da su kvalitetno sačinjeni i zahvaljujem se timu iz Ministarstva koji je sačinio pripremu za ovu sednicu kako bismo se mi narodni poslanici adekvatno upoznali sa velikim brojem zakona. Zahvaljujem svima.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Miladin Ševarlić.

(Nije tu.)

Reč ima narodni poslanik Milovan Krivokapić.

Izvolite, kolega.

MILOVAN KRIVOKAPIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvažena ministarko sa saradnicima, kolegice i kolege, pre nego što krenem sa diskusijom vezanom za izmene i dopune Zakona o planiranju i izgradnji, moram da kažem da je Zakon o planiranju i izgradnji koji smo doneli pre tri godine definitivno bio prekretnica u privlačenju investicija u našu zemlju.

Dakle, od donošenja navedenog zakona proteklo je dovoljno vremena da se prethodne zakonske odredbe testiraju u praksi i da se izvede zaključak o tome u kom smeru treba dalje vršiti izmene i dopune zakona kako bi se određeni koncepti dodatno definisali, unapredili, odnosno popravili i predvidela se nova rešenja. Uvidela se potreba da se u kratkom vremenskom periodu uspostave neophodni pravni i ekonomski mehanizmi kako bi se privukle privatne investicije koje podrazumevaju izgradnju objekata, što će doprineti otvaranju

novih radnih mesta, kako u građevinarstvu tako i u drugim oblastima, a što ima za rezultat jačanje celokupne privredne delatnosti.

Naš predsednik Aleksandar Vučić ulaže ogroman rad i energiju da sa Vladom Republike Srbije kreira što bolju investicionu klimu, koja privlači strane i direktne investicije, i to je jedan od prioriteta naše ekonomske politike. Nažalost, za vreme Vlade koju je vodila DS, privreda Srbije je razorena i zemlja uništena. Građani su ostali bez posla, bez hleba, bez nade i perspektive. Mnogo se radilo prethodne četiri godine i svesni smo da naša država ne može biti odmah bogatija, ali svakako može biti uređenija i pravednija i u tom cilju se i donose novi zakoni i izmene i dopune postojećih.

Izmenama i dopunama ovog zakona rešava se više problema koji su se javili u praksi, a između ostalog se omogućava brže i efikasnije donošenje izmena planskih dokumenata i njihova razmena u digitalnom i elektronskom obliku po modelu sprovođenja objedinjene procedure kao i da se investitorima omogući još lakše i brže pribavljanje akta za izgradnju uz smanjenje troškova, čime se dodatno povećava investicija u oblasti građevinarstva.

Za Srbiju su investicije osnov privrednog rasta, tehnološkog napretka, konkurentnosti i izvoza, zaposlenosti i prihoda. Sasvim je sigurno da će se novim odredbama uvesti pripremni radovi a u cilju nesmetanih realizacija velikih infrastrukturnih projekata i stvoriće se pravni okvir koji će još više da podstakne uređenu i kontrolisanu gradnju. Mogu sasvim slobodno da kažem da je ovo za Srbiju strateški važan dokument koji ima za cilj poboljšanje uslova poslovanja za investitore koji žele da grade u Srbiji, koji će dovesti do povećanja učešća građevinarstva u BDP-u, zatim do povećanja ukupnog privrednog rasta, unapređenja konkurentnosti srpske privrede i otvaranja novih radnih mesta. Predložena rešenja će imati i neposredan efekat na investitore, privredna društva, preduzetnike, kao i na državne organe Republike Srbije.

Moram da naglasim da je ovaj zakon izuzetno kompleksan i potrebno je izmenama i dopunama dodatno definisati i regulisati određene oblasti kako bismo u budućem periodu imali koristi u smislu dodatnog smanjenja troškova procedura, zatim uštede vremena potrebnog za dobijanje dozvola, efikasnijeg rada državnih organa, što će za rezultat dati smanjenje cene izgrađenih objekata.

Sagledavajući sveobuhvatno efekte ovog zakona, Srpska napredna stranka je mišljenja da ga treba usvojiti jer se na taj način obezbeđuju pretpostavke za njegovu primenu.

Drugi zakon koji sam pripremio su izmene i dopune Zakona o bezbednosti saobraćaja na putevima, ali ga neću diskutovati da bih ostalim kolegama ostavio vremena za diskusiju. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

(Nije tu.)

Reč ima narodni poslanik Ljubica Mrdaković Todorović.

(Nije tu.)

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović, još 45 sekundi preostalog vremena.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Želeo bih na kraju ove rasprave da konstatujem da je jučerašnje zasedanje Narodne skupštine Republike Srbije prekinuto od strane predsedavajućeg kada smo postavili niz pitanja ministru o divljoj gradnji u Srbiji i šta je ona uradila za šest godina vlasti Srpske napredne stranke da zaustavi divlju gradnju, a posebno simbol divlje gradnje na vrhu Kopaonika, iza koga stoje direktno kriminalci iz redova Srpske napredne stranke.

Sa druge strane, i danas je kolega Vesović postavio niz konkretnih pitanja ministru, takođe je otčutala, a jedino što umeju, to je da napadaju jednog časnog građevinskog inspektora koji je već četiri godine u penziji. Pitam se – pošto je Milisav Obradović četiri godine u penziji kao građevinski inspektor u Čačku, ko sada omogućava divlju gradnju u Čačku iza koje stoji gradonačelnik Čačka Milun Todorović?

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Marko Parezanović.

Izvolite.

MARKO PAREZANOVIĆ: Zahvaljujem, poštovani predsedavajući.

Poštovana potpredsednice Vlade, nekako mi je uvek drago kada vaši zakoni dođu u Skupštinu, a drago mi je zato što mogu dosta da pričam o tome koliko se važnih projekata gradi u centralnoj Srbiji, pogotovo u gradu iz kog dolazim, u gradu Čačku, koliko se gradi u poslednjih nekoliko godina, u vreme vlade Aleksandra Vučića, u vreme kada je Aleksandar Vučić predsednik Srbije, a u isto vreme i da kažem koliko se nije gradilo i koliko je Čačak bio devastiran u vreme kada su na vlasti bili ovi iz Saveza za Srbiju.

Naravno, kada pričam o svim tim investicijama, ono što sam mnogo puta rekao sada ću i da ponovim, i uvek ću ponavljati, do 2012. godine ni jedan jedini kilometar auto-puta nije izgrađen u centralnoj Srbiji. Sada, zahvaljujući Koridoru 11, koji se uveliko gradi, Moravskom koridoru, sa čijom gradnjom će se uskoro krenuti, možemo očekivati da grad Čačak i centralna Srbija postanu čvorište auto-puteva, što je za budućnost ovog dela Srbije od nesagledivog značaja.

Oni koji nas pitaju zašto kasni Moravski koridor, zašto nije ranije izgrađen, mogu svoje kolege iz Saveza za Srbiju da pitaju zašto je 12 godina kasnio ne samo Moravski koridor, nego i Koridor 11 i svi drugi koridori u delu Srbije gde živim ja i gde žive moje kolege, dakle u centralnoj Srbiji.

Kada je u pitanju Zakon o ozakonjenju objekata, jasno je da je vlada iz 2015. godine, kada je i donet ovaj zakon, prva vlada koja je uopšte krenula da se na ozbiljan način bori sa problemom nelegalne gradnje i da pre toga nismo

imali apsolutno nikakve aktivnosti na tom polju. Prethodnici, pitanje je da li su mogli uopšte samo da prebroje sve nelegalno izgrađene objekte, a kamoli da nešto urade po tom pitanju.

U tom smislu ove izmene smatram da su veoma dobre zato što je praksa pokazala da postoje određeni problemi kada se nelegalni objekti odmah ne sruše i kada se njima trguje, i kada se u određene zgrade usele porodice sa decom. Praksa je pokazala da je teško u takvim situacijama reagovati. Upravo ove izmene treba da omoguće da ovaj zakon bude efikasniji.

Mi smo se u Čačku mnogo trudili da prebrojimo sve nelegalne objekte i bilo nam je jako teško i stigli smo do tih nekih 95.000 nelegalnih objekata, i ono što je bilo zanimljivo jeste da je većina tih objekata izgrađena u vreme kada je Milisav Obradović bio šef svih inspekcija u gradu Čačku. Ne znam što to pojedince boli kada je to istina, a pogotovo one pojedince koji bi da nam danas drže predavanje o nelegalnim objektima i da nam pričaju o tome šta je sve izgrađeno i da prvi pominju članove porodica.

Pošto je i moja porodica tokom jučerašnjeg dana pomenuta, samo bih da kažem da bih ja bio srećan da su kod većine od tih 95.000 nelegalno izgrađenih objekata u vreme Milisava Obradovića tu bili potporni zidovi i zaštitni bedemi, ne bi nam se dešavale one katastrofe iz 2014. godine i 2016. godine da je neko mislio na preventivu. Ali to su uglavnom bile zgrade, stanovi, sve ono čime može da se trguje.

Danas nema potrebe za tim iz prostog razloga što je moguće građevinsku dozvolu dobiti za 28 dana. Nekada vam je trebalo nekoliko meseci ili nekoliko godina da do građevinske dozvole dođete.

Kada već govorimo o svim investicijama, voleo bih da vam pokažem šta je to što danas Savez za Srbiju nudi našim građanima i to se najbolje vidi na primeru Dragačeva. Pošto nisu mogli da ponude nikakve investicije za 12 godina, oni danas građanima Dragačeva nude, verovali ili ne, sapun sa logom Saveza za Srbiju. Evo, lepo piše, Savez za Srbiju Dragačevo, na dar građanima Dragačeva. Samo što im ja ipak savetujem da ovaj sapun primene na sebi. Prvo da ga daju Željku Veselinoviću, a onda i Srđanu Nogu. Jedino nisam siguran da postoji sapun koji njih može da opere. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pravo na repliku, narodni poslanik Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Mislim da je ovo korektno sa vaše strane i da je red da ja to kažem.

Naime, već dva dana se na jedan bestidan način ovde vređa i kleveta jedan častan čovek koji je pre četiri godine otišao u penziju a da nije imao nijednu mrlju u svojoj karijeri, o čemu zna čitav grad Čačak.

Čitav grad Čačak se smejao kada je Velimir Ilić u svoje vreme, kao koalicioni partner Aleksandra Vučića, napadao moga oca i monstruozno ga vređao i izmišljao, govoreći o nekakvoj korupciji u njegovom radu.

Upravo je Milisav Obradović bio inspektor sa najviše podnetih naloga za rušenje bespravnih objekata u gradu Čačku, a ja sam i obrazložio zašto ti objekti nisu srušeni. Zato što ne dobijaš asistenciju policije, zato što sud presuđuje onako kako odgovara lokalnim tajkunima i političarima i zato što gradska uprava neće da izdvoji sredstva za rušenje nelegalno izgrađenih objekata. Građevinski inspektor je, to građani Srbije treba da znaju, nemoćan da sruši nelegalni objekat ako ne dobije asistenciju suda, policije i gradske uprave.

Dakle, u ovoj situaciji imate jednog časnog i poštenog građevinskog inspektora za koga svi u gradu Čačku znaju da je upravo bio najstroži poštovalac zakona i protivnik nelegalne gradnje, da bi ga neko ovde dva dana i godinama unazad razvlačio a da nema nikakve sudske presude, da nema nikakvog dokaza, da sve počiva na veri onome što je rekao Velimir Ilić, ljudi! Čovek koji je slagao sve što je ikada u životu izgovorio. Uostalom, zar taj isti Velimir Ilić nije nedavno govorio o Aleksandru Vučiću i Andreju Vučiću kao najvećim kriminalcima? Pa da i tu verujemo Velimiru Iliću da je u pravu, da su Aleksandar Vučić i Andrej Vučić najveći kriminalci, pa ne možete jednom poštovati ono što kaže Velimir Ilić, u slučaju oca Boška Obradovića, a kada govori o Aleksandru i Andreju Vučiću, onda Velimir Ilić laže. Pa kad laže Velimir Ilić? Odlučite se.

PREDSEDAVAJUĆI: Replika, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Pa ne znam kada laže koordinator Saveza za Srbiju. Godine 2013. kada je Velimir Ilić dao izjavu vezano za problem Gradske inspekcije za urbanizam u Čačku, gospodin koordinator je rekao za svog sadašnjeg šefa: „Dragan Đilas je ušao u posao sa medijima u vreme režima Slobodana Miloševića, kada su to mogli ili strani agenti, poput njegovog kompanjona sa početka B92 Verana Matića, ili pouzdani ljudi bračnog para Milošević poput Slavka Ćuruvije ili Željka Mitrovića, koji su kasnije promenili stranu. Nije poznato čime se bavio i šta je radio do 2004. godine dok nije postao član Demokratske stranke. Otada profiti njegovih firmi naglo rastu za nekoliko stotina puta i za nekoliko godina oni postaju milioneri. Najveće bogatstvo Đilas je zgrnuo preprodajom reklamnih sekundi na RTS-u, angažovanjem svojih firmi za usluge u gradskim upravama u Beogradu, čiji je gradonačelnik, dobijanjem za klijente državnih preduzeća pod kontrolom Demokratske stranke ili stranih firmi kojima se pre toga omogućava povlašćeno poslovanje ili pljačkaška privatizacija u Srbiji, što sve predstavlja nezabeleženu

vrstu medijskog monopola“. To je gospodin koordinator rekao za svog sadašnjeg šefa Dragana Đilasa.

Što se tiče pominjanja porodice, evo, ovako izgleda nesloboda medija u Srbiji. Ovo vam je naslovna strana današnjeg NIN-a (pokazuje nedeljnik), gde se na najbrutalniji mogući način napada otac Nebojše Stefanovića Branko Stefanović, a da bi gospodinu koordinatoru bilo jasno ko se ovde suprotstavio američkom ambasadoru, na poslednjoj stranici NIN-a imate tvit gospođe Jelene Stevović, koja je, kaže, sekretar redakcije NIN-a: „Nisi ti tu, ambasadore, da ispravljaš novinare, nego da odgovaraš na pitanja“, brecnuo se Vučić na američkog ambasadora Skota. To je odgovor svima onima koji su tvrdili kako Aleksandar Vučić nije reagovao na izjavu ambasadora Skota da Kosovo nije tzv. država, nego prava suverena država.

Inače, gospodin koordinator bi takođe trebalo da zna da je njegov veliki prijatelj, ambasador SAD-a, pre dva dana...

(Predsedavajući: Privodite kraju.)

Evo, završavam, gospodine Arsiću.

... Posetio Gradski odbor Demokratske stranke u Vršcu i tom prilikom je poklonio Gradskom odboru Demokratske stranke u Vršcu, njegovom koalicionom partneru, knjigu „Amerika, istorija u umetnosti“, a vršačke demokrate su njegovoj ambadorskoj ekselenciji poklonile zbirku poznatog slikara i multimedijalnog umetnika Živka Grozdanića Gere „Gerikature“.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, reklamiram član 104. Poslovnika.

Gospodine predsedavajući, ukazujem na ovo, ali cenim vašu popustljivost zato što ste kolegi Obradoviću dali reč, bez obzira na to što niko nije pomenuo ni njegovu partiju, ni njegovu poslaničku grupu, a ni njega samog. Vaše diskreciono pravo po 3. stavu je bilo takvo i vi ste njemu dali reč, ali pri tome je on izneo nekoliko neistina i time povredio dostojanstvo Narodne skupštine.

Dakle, službeni podatak ukazuje na sledeće, da je taj inspektor i šef inspekcije Obradović u Čačku u katastru imao 44.950 upisanih objekata i imao je 95.326 neupisanih objekata. Dakle, ni svaki treći nije bio upisan. Toliko o časti, poštenju, moralu itd.

Cenim vašu popustljivost što dozvoljavate slobodu zbora i govora. Jeste da se oni ne pojavljuju, pojave se samo kada imaju nešto da kažu, iako u Narodnoj skupštini taj isti kolega Obradović kaže opozicionom predstavniku – ti ne možeš da govoriš, izađi napolje! Toliko o njihovoj demokratičnosti, toliko o njihovoj pravdi, toliko o njihovoj demokratiji, toliko o njihovom poštenju.

Na kraju, nešto sam primetio. Primetio sam i ja da je taj građevinski inspektor pre četiri godine otišao u penziju. Nema više divlje gradnje u Čačku.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Rističeviću, kolega Obradović je dobio pravo na repliku na spominjanje poslanika iz njegove poslaničke grupe.

Po Poslovniku, narodni poslanik Krsto Janjušević.

Izvolite.

KRSTO JANJUŠEVIĆ: Poštovani predsedavajući, član 107 – dostojanstvo. Uvrede na račun porodice predsednika Aleksandra Vučića i preskakanje istine od strane koordinatora koji je sinoć sa nekrunisanim kraljem protivzakonite gradnje Milanom Stamatovićem u Novoj Varoši prosipao ekonomsku i patriotsku demagogiju. Zašto tada na toj tribini nisu rekli i objasnili kako je Milan Stamatović, inače metalostrugar, kao predsednik opštine sam sebe ovlastio da bude načelnik opštinske uprave, a kao takav potpisao lokacijske uslove za 1.000 kvadrata gradnje njemu podobnih ljudi na Zlatiboru?

Da li je objasnio njegov kolega iz saveza za ne znam ti šta građanima da se ne seća kada je na Zlatiboru sproveden postupak javne nabavke? Da li je objasnio da je stotine miliona dinara nenamenski potrošenih sredstava njegov kolega, koji je sinoć Novovarošane ubeđivao u njihovo poštenje, po izveštaju državnog revizora potrošio, a prošao sa oportunitetom. Ne smemo to da komentarišemo. Smemo da se čudimo.

Kaže – ako smo to radili, što nas ne hapsite? Pa nije naše tužilaštvo. Zadnje su oni flertovali i zadnje sa tužilaštvom su oni radili i ček, kada je u pitanju tužilaštvo, hajde da vidimo kako će da reaguje, nego sve nekako zaboravismo šta on misli o tome što njegov čovek preti vešanjem predsedniku Srbije i predsednici Vlade. Zahvaljujem.

(Boško Obradović: Replika.)

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Obradoviću, nemate pravo na repliku.

(Aleksandar Martinović: Ima pravo, on je šef celoj opoziciji.)

Pa nije on šef cele opozicije, kolega Martinoviću. Nisu oni još registrovani. Ja znam šta su poslaničke grupe.

Citirao je jedan vaš članak ni u kakvom negativnom kontekstu.

Reč ima narodni poslanik Marko Atlagić.

MARKO ATLAGIĆ: Uvaženi potpredsedniče gospodine Arsiću, poštovani narodni poslanici, poštovani građani Srbije, poštovana ministarko sa saradnicima.

Drago mi je, poštovana ministarko, što ste vrlo često ovde među nama u ovom visokom domu Narodne skupštine. To govori o vašem predanom radu ali i vaših saradnika i o vašoj posvećenosti. Zato nemojte da brinete što ste ova dva dana bili meta uvreda, jer oni koji su vas vređali ne znaju ništa drugo nego da vređaju. Nemaju ideje i nemaju programe. Vidite kako svakodnevno napadaju

našeg predsednika Aleksandra Vučića upravo zato što ostavlja velike pobeđe iza sebe. Napominjem da ga napadaju upravo oni koji bi dali veru za večeru.

Poslanik Dveri Srđan Nogo, poštovani građani Srbije, pozvao je na brutalno ubistvo premijerke Ane Brnabić i predsednika Republike Aleksandra Vučića. Optužio je premijerku da je hrvatski špijun koga treba obesiti nasred Terazija i dodao: „a onda treba to uraditi i predsedniku države Aleksandru Vučiću“.

Poštovani pravnici Srbije i advokati, da li možete verovati da ovo izgovara jedan pravnik i jedan advokat? Pa nije možda ni čudo pošto pripada fašističkoj organizaciji koja neguje Ljotića, Ljotićevu baštinu i nisu se nikad odrekli toga.

Pogledajte drugog narodnog poslanika, Đorđa Vukadinovića zvanog Vlah, koji je 17.10.2018. godine u 16 sati i jednu sekundu izrekao: „Marijan Rističević je seljak i treba da sedi ispred seoske kafane i ispija pivo, a ne da sedi u Parlamentu“. Time je unizio ne samo uvaženog narodnog poslanika Marijana Rističevića, koji je jedan od najaktivnijih i najredovnijih u ovom visokom domu, nego je uvredio i sve poljoprivrednike i naše seljake. Ja ga pozivam, ako ima malo hrabrosti, neka se izvini ne samo Marijanu Rističeviću nego svim našim seljacima širom Srbije.

Uvaženi narodni poslanici, samo nekoliko rečenica o Zakonu o ozakonjenju objekata. Prema ovom predlogu zakona o ozakonjenju objekata koji nisu legalizovani jer ne ispunjavaju uslove propisane zakonom, moći će da se ruše odmah nakon drugostepene odluke, to je važno, odnosno na osnovu konačnosti. Više neće morati čekati ishod eventualnog upravnog spora i to je vrlo bitno i to je vrlo važno. Država sada preuzima rizik naknade štete u slučaju da upravni sud reši suprotno, međutim, po novom predlogu, po novim odredbama, i vlasnik parcele na kojoj je izgrađen bespravni objekat biće odgovoran za nelegalnu gradnju, i to je vrlo važno.

Poštovani građani Srbije, ovaj savez za drugu pljačku Srbije, kako se zove, Savez za promene, prva je bila kada su bili u DOS-u, u kojoj sede Dragan Đilas zvani Điki Mafija, Vuk Jeremić zvani Vuk Potomak, Boško Obradović u narodu zvani Lupetiv, Janko Veselinović zvani Janko Stanokradica, ukrao je stan u Obrovcu Milici Badži u Braće Kurjakovića 7, Đorđe Vukadinović u narodu poznat kao Đorđe Vlah, Saša Radulović zvani Kralj Stečaja, Boris Tadić zvani Lipicaner, Balša Božović zvani Golobradi Gusar sa Maldiva, išao da letuje tamo, Saša Janković zvani Sale Prangija, ubio mu se čovek u stanu pištoljem ili topom, prangija znači mali top ili pištolj, Nenad Čanak zvani Gicoje Neša, Čeda Jovanović zvani Čeda Šmrkanović, Sergej Trifunović zvani Pišoje, taj je izjavio da bi pišao po grobu predsednika Republike, Dušan Pavlović zvani Dule Porničanac, snimao filmove i više nema prst obraza da se pojavi u ovom visokom domu, Dušan Petrović zvani Dušan Kravoubica,

naredio da se pokolje 250.000 krava za godinu dana, i na koncu Srđan Nogo zvani Vešaloubica od danas, pojavilo se u jednom listu već danas, u sutrašnjem naslovu, jer je, vidite, pozivao na ubistvo i na vešala Anu Brnabić i našeg uvaženog predsednika gospodina Vučića, nisu pridavali važnost građevinarstvu, već su uništavali pljačkaškom privatizacijom državu Srbiju.

Ispumpali su, poštovani građani, 51 milijardu evra iz zemlje. Uništili su našu prošlost. Uništili su našu sadašnjost. Uništili su oni budućnost naše dece, a da su ostali na vlasti još samo godinu dana, uništili bi i naše korene. I evo ih ponovo. Okupili su se u savezu za drugu pljačku Srbije. Ponovo su u tom savezu, a to je jedan savez prevaranata, lažova, lopuža, luftiguza i, kako moj kolega Rističević kaže, varajića, pelješanovića i mutibarića.

Srpska napredna stranka glasaće za ovaj zakon. Hvala.

(Boško Obradović: Replika.)

PREDSEDAVAJUĆI: Po kom osnovu, kolega?

(Boško Obradović: Po tri.)

Po tri?

(Boško Obradović: Pomenio je narodni poslanik Boško Obradović. I Đorđe Vukadinović isto...)

Evo, prvi se prijavio Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Dakle, što se tiče SAD-a, mislim da nema većeg prijatelja onima koji su nas bombardovali od aktuelnog predsednika Srbije Aleksandra Vučića, koji se onako lepo grlio sa Bilom Klintonom, ratnim zločincem, na sastanku fondacije Bila Klinton. Ali da ne dužim, znaju svi koliko on voli sve ratne zločince, od Tonija Blera do Bila Klinton.

Ovde je važnije sledeće pitanje – kako ste ovako raspoloženi da budete protiv bivšeg režima, a nedavno ste za predsednika opštine Majdanpek postavili gospodina Popovića, u dva mandata predsednika opštine Majdanpek iz redova Demokratske stranke? Tada vam je bio lopov i kriminalac, a sada, kada je prešao u vaše redove, sada je najbolji kandidat za predsednika opštine i vi ste ga kao Srpska napredna stranka postavili za predsednika opštine. To je vaš problem i sa Draganom Đilasom. Da je Dragan Đilas pristao da postane potpredsednik Vučićeve vlade, danas bi bio najveći ekonomista sveta. A kad je odbio da bude zajedno sa vama u Srpskoj naprednoj stranci i nije pristao da bude Goran Vesić, onda je, naravno, sve ovo drugo što vi pominjete.

Znači, svaki žuti, tzv. žuti koga vi optužujete da je kriminalac i lopov, odličan je kad pređe u redove Srpske napredne stranke i onda mu dajete aboliciju za sav lopovluk – Goran Vesić, Siniša Mali, novi predsednik opštine Majdanpek.

Ključna stvar, Srđan Nogo. Što ne pomenete građanima Srbije i kažete o čemu je pričao Srđan Nogo u toj emisiji zbog koje ga optužujete i lažno

prenosite njegovo mišljenje? Pričao je o migrantskoj krizi i posledicama toga što hoćete u Srbiju da dovedete više stotina hiljada migranata kao uslov da bi Srbija ušla u Evropsku uniju. To je bila tema. A da sam se ja javno ogradio od te izjave, jesam na konferenciji.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Obradoviću, zbog dostojanstva Narodne skupštine, ne interesuju me razlozi, apsolutno. Znači, svaki čovek ima pravo na svoj stav. Ovde je bila reč, nemojte da pravdate tu izjavu nikako, ovde ne, bar kad ja predsestavam, da, ukoliko neko nešto uradi, treba da bude obešen javno na Terazijama. To se nikad nije desilo da je bilo koji narodni poslanik izjavio za ovih 16-17 godina, koliko se bavim politikom. Nikada se nije desilo. Pretilo se hapšenjem, pretilo se ovim, pretilo se onim, i to je za osudu, ali ubistvo – ne, nikada.

(Boško Obradović: Da ste mi dozvolili da završim, čuli biste.)

Vi ste rekli kako smo mi pogrešno protumačili. Ne, mi smo protumačili onako kako je rečeno. I molim vas, što se toga tiče, da Skupštinu ostavite na miru.

Zatražite reč. Ostalo vam je još 20-ak sekundi. Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Dakle, ja sam se još jutros u 10.00 sati na konferenciji za medije u Čačku javno ogradio od izjave narodnog poslanika Dveri Srđana Noga i rekao da su njegove reči neprimerene i neprikladne ali da je tema migrantske krize važna i da ne možete sakriti istinu od građana Srbije da nameravate da Srbiju i prazna srpska sela naselite migrantima. To je izjava.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Obradoviću.

(Marijan Rističević: Povreda Poslovnika.)

Po Poslovniku, narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, nećemo da bežimo, kao što kaže profesor književnosti, ni da kasnimo, pa ćemo na vreme da reklamiramo ovu povredu Poslovnika.

Lako je ograditi se od Noga. Hajde se ogradite od Đilasa. Hajde se ogradite od sebe.

Kaže Boško Obradović – istovremeno pozivam časne oficire Vojske Srbije i MUP-a da uhapsu predsednika Srbije. To je poziv na puč. Kažnjivo Krivičnim zakonikom, član 309.

(Boško Obradović: Tako je, stojim iza tih reči.)

Istine radi, mi nismo potpisnici Dablinskog dokumenta. Dakle, na nas se ne odnosi. To se odnosi na zemlje Evropske unije, na Švajcarsku, Norvešku i Lihtenštajn, koliko se ja sećam. Dakle, sasvim izmišljen podatak.

Ja Evropu neću da branim od migranata. Oni su im dozvolili, zajedno sa prijateljima koji su ugurali ove u Parlament, oni su im razrušili države, nisam ja. Ja imam saosećanje prema tim migrantima, ali svakako Srbija neće biti zemlja za migrante, niti je Srbija to potpisivala.

Ali, bože moj, neka se ogradi malo od svoje izjave. Neka se ogradi malo od Đilasa. Oni govore o slobodi medija, a pri tome traže da se mediji zabrane. On sedi sa onima koji su zabranili „Nacional“, tada vodeći list u Srbiji. Oni su zabranili, čini mi se, još nekoliko časopisa. Rasturanje podgoričkog „Dana“. Ti njegovi sadašnji prijatelji su upali u BK televiziju sa dugim cevima i zabranili je. To su oni koji se zalažu za slobodu medija. To su oni koji se zalažu za ukidanje rijalitija.

Ovde imate Peđu D Boja, B 92, emisija Dragana Đilasa i njegove firme, ovde ti je razgolićeni taj čovek, sa vršnjakom, i kako su to zvali, vadio budalu. Kad je trebalo uzeti Pionirski grad, oteti deci da Đilas napravi novac, onda je to moglo.

(Predsedavajući: Kolega Rističeviću, privodite kraju.)

Onda nisu bili za zabranu rijalitija. S kim si, s njim si. S kim si, onakav si. I zato Boško Obradović treba... (Isključen mikrofoni.)

PREDSEDAVAJUĆI: Đorđe Vukadinović, pravo na repliku.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem.

Prosto ne znam šta reći pre s obzirom na to da je uvaženi kolega Atlagić uspeo da izrekne gomilu materijalnih netačnosti, lako proverljivih netačnosti i neistina u vezi sa mojom malenkušću, a verovatno i u vezi sa svim drugim o čemu je govorio, što inače uvek radi, i usput da napravi toliko faulova da bi predsedavajući uvek mogao da ga prekine s obzirom na način kako kvalifikuje ljude. Daje im izmišljene nadimke i imena itd. Onda se pri tome poziva na neke kao medije ili neke neimenovane izvore, koji su tako ne znam kada nekoga nazvali.

Znate kako bismo mi mogli ovde citirati kako nazivaju ne gospodina Atlagića, ali recimo vašeg predsednika, kako se naziva u nekim preostalim medijima i na društvenim mrežama? Ali mi to, naravno, nećemo da radimo.

On je mene dvostruko pogrešno protumačio, odnosno interpretirao citirajući ovaj zapisnik. Mi možemo da preslušamo snimak. Ja nikada nisam niti bih, ali to iz drugog razloga, uvredio njegovog kolegu i cimera ovde u Skupštini tako što bih ga nazvao seljakom. Mislim da bi to bila uvreda za seljake. Upravo, čitav smisao mog obraćanja i mojih intervencija jeste bio da se taj dotični govornik koji se stalno poziva na dostojanstvo Skupštine, a zapravo je uvreda za dostojanstvo Skupštine i svaku instituciju u kojoj sedi, on se zaklanja iza seljaka, on se zaklanja iza časnog imena seljaka.

Ovde ima mnogo poljoprivrednika, gospodine Arsiću, mnogo poljoprivrednika, ljudi koji su sa sela ili žive od poljoprivrede. Nikada niko od njih... Znači, časno obavljaju svoju dužnost. Samo jedan postoji, samo jedan postoji koji zloupotrebljava to. Kao što ima jedan ispred Skupštine koji stalno galami i predstavlja bruku za porodice žrtava kosovskog nasilja i terora

kosovskog 1999. godine, tako ima jedan u Skupštini koji se stalno zaklanja... (Isključen mikrofoni.)

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po Poslovniku, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Član 107, gospodine Arsiću.

Mislim da je ovde brutalno pogaženo dostojanstvo Narodne skupštine. Gospodin koji je malo Vlah malo Srbin, malo DSS malo NS, malo Đilas malo Jeremić, pitaj boga više šta, na najbrutalniji mogući način je uvredio Marijana Rističevića rekavši da je bruka za svaku instituciju u kojoj sedi čovek poput Marijana Rističevića.

Na stranu to što on izgleda ne zna šta znači reč cimer. Cimer je neko sa kim delite sobu. Ja koliko znam, Marko Atlagić sa Marijanom Rističevićem ne deli sobu. Možda gospodin Vlah deli sobu sa Borisom Tadićem, pošto je Marijan pokazivao neke fotografije gde su Boris Tadić i gospodin Vlah u onako dosta bliskim fizičkim odnosima.

Ali mislim da ste ovaj napad na najbrutalniji mogući način na ličnost jednog narodnog poslanika morali da osudite i da zaustavite, kao što ste morali da reagujete na njegovu aluziju na gospodina Simu Spasića koji predvodi porodice Srba koje su nastradale na Kosovu i Metohiji. Brat Sime Spasića je kidnapovan od strane šiptarskih terorista na Kosovu i Metohiji još 1998. godine. Simo Spasić je otvorio spomen-sobu srpskim žrtvama na Kosovu i Metohiji koje su stradale od ruke šiptarskih terorista, a gospodin Vukadinović je zaboravio da je stranka na čijoj je listi izabran za narodnog poslanika 2001. godine pustila na slobodu na stotine šiptarskih terorista koji su osuđeni za terorizam u periodu od 1998. do 2000. godine, i sad se sakriva iza ovog poslovnika i pravi se nevešt.

Isti taj Đorđe Vukadinović, koji sad pokazuje prstom, ja bih voleo da ustane, pa da vidite kako je ponovo odeven, kao da je došao u kafanu. Izvukao košulju iznad pantalona i on drži lekcije nekome o dostojanstvu Narodne skupštine.

Taj isti Đorđe Vukadinović je opljačkao „Narodnu lutriju Srbije“ za 2,5 miliona evra, a nikada nije popunio onu srećku za igre na sreću. I sad nam takvi ljudi okupljeni oko Dragana Đilasa drže lekcije o moralu.

Mi smo ovde, gospodine Arsiću, suočeni sa jednom vrlo čudnom pojavom. Kad neko spomene Srpsku naprednu stranku, onda mogu da reagujem ili ja ili može da reaguje kolega Orlić, kao zamenik predsednika poslaničke grupe. Ovde kada se spomene Đilas, pa sem poslaničke grupe ovde jedne opozicione svi mogu da reaguju, odnosno jedan čovek može da reaguje u ime svih. Ako spomenete Vuka Jeremića, može da reaguje koordinator. Ako spomenete Borisa Tadića, reaguje koordinator. Ako spomenete DS, reaguje koordinator. Ako spomenete Dušana Petrovića, reaguje koordinator. Pa oni

imaju sto puta više prava nego mi iako su sto puta manje glasova osvojili na izborima.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Martinoviću, oni pokušavaju, ne možemo da ih...

(Aleksandar Martinović: Hajde, ustani da te vide ljudi!)

Kolega Martinoviću, pa nema potrebe.

Moram da vas ispravim. Samo iz Kazneno-popravnog zavoda „Zabela“ pušteno je 1.247 šiptarskih terorista. To je čisto radi javnosti.

A molim kolege poslanike da prilagode svoje diskusije i da ne vređaju više.

Znači, za bilo kog narodnog poslanika, koji je izabran na izborima, ne možete da kažete za njega da je bruka u Narodnoj skupštini, i tu se potpuno slažem sa kolegom Martinovićem.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, član 108. i 109.

Poštujući i dalje vašu toleranciju, ja se nadam da ćete jednom Đorđu Vukadinoviću dati opomenu.

Ali da krenemo o uvredama. On kaže da ja njega vređam zato što sam pokazao ove fotografije. Ja tvrdim da fotografije nisu foto-montaža. Ja tvrdim ovde da su on i Boris Tadić jedan do drugoga pripijeni. To se na fotografijama vidi. Ako sam ja time njega uvredio, što se on sa njim tako slikao? To je njegov problem. Ja ne vidim tu uvredu.

Ovde je ugovor sa „Narodnom lutrijom Srbije“ na 2.400.000. Ja sam tvrdio da je on srećni dobitnik a da nije igrao igre na sreću. Takođe sam tvrdio da je bio na listi vlaške nacionalne manjine. Jeste ili nije? Jeste muzičar ili nije muzičar? A on je meni na to odgovorio da ja treba da orem zemlju, evo, ovde su i gospoda iz Ministarstva, i da sedim ispred prodavnica sa seljacima da pijem pivo. Ja sam na to odgovorio – bez obzira na to što je to uvreda za sve seljake, gospodine Martinoviću, to je uvreda za sve seljake, to znači da oni sede pred prodavnicom, piju pivo itd. – ja sam rekao da je meni čast da sam kao seljak u ovom parlamentu, da mi je otac bio seljak, da mi je deda bio seljak, da mi je pradedo bio seljak, da ja ni sanjao nisam da ću biti jednog dana u ovom visokom domu. Meni su birači ukazali posebnu čast zato što nisam morao da menjam nacionalnost da bih bio izabran u ovaj visoki dom. Posebnu čast su mi ukazali birači i ja im ovim putem zahvaljujem. Hvala im od srca što su me pet puta birali a da pri tome nisam menjao ni zanimanje, nisam menjao ni veru, ni naciju.

Još na kraju da kažem – ja ću da orem za svoju zemlju, da kopam, da sejem, da sadim. On je navikao samo da bere. On i ne bere, on je navikao da mu nabrano Tadić nabaci, 2.400.000, što je 240 penzija seljačkih – onih seljačkih

penzija koje se zarađene žuljevitim rukama, crnim od znoja i zemlje – 240 penzija je dobio odjednom, još meni prigovara.

Pa onaj Karađorđe, koji je pokrenuo osnivanje nove srpske države, što drži tri prsta ovako sa desne strane kad se ulazi u Skupštinu, on će Đorđu Vukadinoviću jednom tako od kamena pustiti ruku na glavu zato što vređa seljake. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Sada određujem pauzu, u skladu sa članom 112, od pet minuta.

(Posle pauze.)

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo sa radom.

Reč ima narodni poslanik Ana Čarapić.

ANA ČARAPIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvažena potpredsednice Vlade sa saradnicima, građani Srbije, dame i gospodo narodni poslanici, pre svega, u ime Srpske napredne stranke želim da vam čestitam što ste od države koja je 2012. godine bila gotovo na ivici bankrotstva uspeali da napravite državu kranova, dizalica i gradilišta. Država Srbija je danas sinonim za izgradnju, bilo da su u pitanju putevi, auto-putevi, železnice, stanovi, mostovi, bolnice ili pak autobuske i železničke stanice ili aerodromi.

Takođe, čestitam vam što ste uspeali da država Srbija danas postane apsolutni lider u regionu kada su u pitanju strani investitori. Čestitam vam što ste uspeali da zaposlite skoro 180.000 ljudi i time stopu nezaposlenosti, koja je 2012. godine bila gotovo 27%, smanjite na 11,9%, koliko je ona iznosila u drugom kvartalu 2018. godine prema zvaničnim podacima Republičkog zavoda za statistiku. U ovom momentu nadam se da je stopa nezaposlenosti još niža.

Zašto ovo govorim? Zato što je upravo najveći rast stope zaposlenosti ostvaren u oblasti građevinarstva, i to 6,3%, zatim slede saobraćaj i skladištenje po stopi od 2,9% i na kraju trgovina na veliko i malo i popravka motornih vozila po stopi od 1,8%. Čestitam vam, takođe, što građani Srbije od danas imaju najveći rast BDP-a u regionu, a i u Evropi su među najvećim. Koliko je važna delatnost građevinarstva potvrđuje činjenica da je upravo najznačajniji rast bruto dodate vrednosti ostvaren u sektoru građevinarstva, i to za drugi kvartal 2018. godine 22,9%, ali, takođe, najznačajniji rast realne bruto dodate vrednosti je ostvaren i u prvom kvartalu u oblasti građevinarstva.

Znate, kad vam nezavisni državni organ, tj. Fiskalni savet kaže da ste ostvarili dobre rezultate u 2018. godini, to je zaista tako. Upravo u Izveštaju Fiskalnog saveta pod nazivom „Fiskalna i ekonomska kretanja u 2018. godini i preporuke za budžet za 2019. godinu“ stoje optimističnija očekivanja od članova Fiskalnog saveta nego od samih članova Vlade. Fiskalni savet predviđa da ćemo u 2019. godini imati rast, odnosno suficit u budžetu, i to će biti četvrta

godina zaredom gde će Republika Srbija imati suficit u budžetu, što se nije desilo u zadnjih, pa da kažem slobodno, 20 godina, a možda i 30.

Kada je u pitanju javni dug i smanjenje javnog duga, tu su usaglašena mišljenja i članova Fiskalnog saveta i članova Vlade i predviđa se da će u 2019. godini javni dug u potpunosti da se približi bezbednoj zoni BDP-a, znači biće oko 50%, što je zaista fantastično imajući u vidu da je pre samo šest godina javni dug bio gotovo 80% BDP-a.

Za građane Srbije i za privredu je značajno što ćemo u 2019. godini izdvojiti 28 milijardi dinara više nego u 2018. za infrastrukturne projekte, i to za izgradnju puteva, pruga i mostova, znači izdvojićemo ukupno 280 milijardi dinara.

Kada su u pitanju predlozi zakona, mogu slobodno reći da su oni odlični i za građane i za privredu. Konkretno, zakon o građevinskim proizvodima je dobar zato što se naše zakonodavstvo i naši standardi usaglašavaju sa zakonodavstvom i standardima EU, a to, zapravo, znači da će i građani i privreda imati bezbednije, sigurnije, jeftinije i kvalitetnije proizvode koji su u skladu sa standardima za zaštitu životne sredine, a sa druge strane, proizvođači će moći da konkurišu evropskim proizvođačima i po ceni i po kvalitetu proizvoda, što je zaista odlično.

Kada su u pitanju Zakon o planiranju i izgradnji i Zakon o ozakonjenju objekata, oni su takođe dobri za građane i za privredu i cilj ovih zakona jeste da se u potpunosti anulira broj nelegalno izgrađenih objekata, a najveću korist od toga ima budžet i, naravno, građani.

Zakoni iz oblasti drumskog, železničkog, vazdušnog i vodnog saobraćaja takođe su dobri i njihov jedini cilj je da se nastavi rast prometa dobara, ali i broj prevezenih putnika i u narednom periodu.

Izneću samo jedan podatak. Ako posmatramo samo period od 2013. do 2017. godine, promet prevezene robe je veći za 300%, a broj prevezenih putnika za 60%. Građani Srbije treba da znaju da smo samo za prvih osam meseci 2018. godine imali za pola miliona više prevezenih putnika, posmatrano samo u vazdušnom saobraćaju i na dva međunarodna aerodroma, „Konstantin Veliki“ u Nišu i Aerodrom „Nikola Tesla“ u Beogradu, nego za celu 2012 godinu. Znači, pola miliona putnika više u 2018. godini za samo prvih osam meseci nego u celoj 2012, što je zaista odlično.

Dakle, Srbija je danas apsolutni lider u regionu po više osnova. Zahvaljujući merama Vlade, stabilizovanim finansijama, konsolidovanim finansijama, najvećem prilivu stranih direktnih investicija, mi smo uspeali da dogovorimo da u 2019. godini povećamo najnižu cenu rada po času. Ona u ovom momentu iznosi 143 dinara, a u narednoj godini od 1. januara 2019. godine biće 155 dinara, a cilj Vlade Republike Srbije je, zapravo, da najniža

zarada u Srbiji bude u visini minimalne potrošačke korpe, koja je u ovom momentu 36.000 dinara, a to se nije desilo u zadnjih 20 godina.

Još jednom, potpredsednice Vlade, i vama i svim članovima Vlade čestitam na ostvarenim rezultatima i želim vam još veći suficit u budžetu, još veći rast BDP-a, a građanima Srbije veće plate i penzije u budućem periodu.

Poslanička grupa Srpske napredne stranke će svakako podržati set svih zakonskih rešenja, koja su zaista odlična. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Milan Knežević.

MILAN KNEŽEVIĆ: Poštovani predsedavajući, uvažena ministarko, dame i gospodo narodni poslanici, poštovani građani Republike Srbije, pre nego što bih nešto rekao o zakonima, hteo bih samo da pročitam jednu informaciju, koja je od 17. oktobra, a koja kaže da je Srbija skočila na listi globalne konkurentnosti za pet mesta.

Znači, Srbija je napredovala za pet mesta na rang-listi Globalnog indeksa konkurentnosti za 2018. godinu, zauzevši 65. mesto među 140 rangiranih zemalja. Znači, Srbija je po analiziranim institucionalnim, političkim, ekonomskim i drugim indikatorima skupila i ima skor od 60,9 poena, što je za 1,7 poena bolje u odnosu na prošlu godinu. Da još napomenem da je od bivših zemalja Jugoslavije jedino ispred Srbije Slovenija, koja je na 35. mestu. Inače, sve druge, i Hrvatska, i Makedonija, i BiH, i Crna Gora su nižerangirane.

Znači, ovaj globalni indeks konkurentnosti, mada pojedini opozicioni poslanici ne priznaju, pogotovo iz Saveza za promene, ni analize MMF-a i mnoge druge analize, ali da pročitam još jedanput. Znači, analizirani su institucionalni, politički, ekonomski i drugi indikatori. Zar ovo nije pokazatelj da i ova vlada radi najbolje što može i da svake godine, i moje kolege su rekle, u svim ovim segmentima koji su analizirani napredujemo, da idemo i da smo lideri u regionu?

To sam hteo. Eto, to je informacija od 17. oktobra. Ako skok za pet mesta na listi globalne konkurentnosti ništa ne znači, onda nemam reči, jer sam čuo neke reakcije sa suprotne strane.

Što se tiče seta zakona koji danas razmatramo, praktično ovde imamo jedan nov zakon, a to je Predlog zakona o građevinskim proizvodima, a svi ovi drugi zakoni su dopune i izmene zakona o planiranju i izgradnji, ozakonjenju objekata, vazdušnom saobraćaju, transportu opasne robe, da ne čitam.

U suštini, Vlada je analizom u okviru Ministarstva utvrdila da postoje mnogobrojni problemi u funkcionisanju i radu u ovim oblastima koje mi danas razmatramo, i o kojima imamo izmene zakona. Znači, ove izmene zakona su proizišle iz želje da se poprave zakonska rešenja, da se poboljšaju ne samo kao slovo na papiru, nego su proizašle iz problema koji su postojali u funkcionisanju svih ovih segmenata koje danas razmatramo, tako da ove izmene zakona predstavljaju napredak, poboljšanje i razrešavanje problema u svim oblastima.

Uvek kažem da su izmene zakona nešto što treba da bude životno, jer kod mnogih članova zakona, kada se krene u praktičnu implementaciju, mogu da se uoče mnoge nepravilnosti i problemi koji nisu viđeni, tako da se izmenama poboljšava zakon, a samim tim se poboljšava i bolje reguliše oblast na koju se odnose ti zakoni.

Samo da pomenem ovo zbog građana, pošto neću mnogo vremena da uzmem mojim kolegama koje su iza mene, samo da znaju, ovaj prvi zakon o građevinskim proizvodima je novo zakonsko rešenje, koje na jedinstven način treba da uredi oblast građevinarstva. Zašto je to značajno? Neke kolege su pomenule, građevinarstvo je strateški jedna od najvažnijih privrednih grana, jer obezbeđuje objekte infrastrukture za sve ostale privredne i socijalne kategorije, kao i da poboljšava uposlenost. Na ovaj način, sa jedne strane imamo pravnu regulativu koju dosad nismo imali, a sa druge strane, usaglašavamo je sa EU i naši proizvodi građevinarstva mogu da budu konkurentni, a to stvara i pozitivne efekte na investitore, na odgovarajuća jeftinija ulaganja i sredstva u ovoj oblasti.

Znači, zakoni koji su vredni i koje ćemo sigurno moje kolege i ja podržati u danu za glasanje. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Zvonimir Đokić.

Izvolite, kolega.

ZVONIMIR ĐOKIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovana potpredsednice Vlade, ministarko sa saradnicima, želim da u ovom kratkom vremenu istaknem za javnost neke veoma bitne izmene u Zakonu o ozakonjenju objekata zbog kojih smatram da su predložene izmene i dopune dobre i da ih treba usvojiti.

Prvo, precizirano je da nijedan objekat koji je izgrađen posle stupanja na snagu Zakona o ozakonjenju u novembru 2015. godine nije i ne može biti predmet ozakonjenja jer je Vlada Srbije čvrsto stala na stanovište da novih rokova za ozakonjenje objekata neće biti i da nijedan objekat koji je izgrađen bez dozvole posle 2015. godine ne može biti ozakonjen, a divljoj gradnji se konačno mora stati na put.

Drugo, dobro je zbog nenormalne situacije da npr. u Beogradu po evidenciji Sekretarijata za javni prihod grada Beograda samo 5% ozakonjenih objekata plaća porez na imovinu, iako je država omogućila vlasnicima nelegalnih objekata da ih ozakone po simboličnim taksama. Dakle, bilo bi normalno da svi plaćaju porez na imovinu, a ovim izmenama i dopunama zakona su u obavezi da kao vlasnici objekata za koje nadležni organi utvrde da se mogu ozakoniti, podnesu prijavu za utvrđivanje poreza na imovinu kao uslov za dalje vođenje postupka.

Treće, uvođenjem obavezne provere, obavezne vidljivosti na satelitskom snimku iz 2015. godine za sve objekte koji se ozakonjuju sprečavaju se

zloupotrebe u smislu lažiranja datiranja podnetih zahteva. Za građane je to veoma bitno jer i sami mogu izvršiti uvid u satelitski snimak kod organa nadležnog za poslove ozakonjenja, kod građevinskih inspektora ili kod službi za katastar nepokretnosti i onda tek da donesu ličnu odluku da li će se upustiti u avanturu kupovine stanova, recimo, izgrađenih posle 2015. godine bez neophodnih dozvola.

Sledeće, kao jednu od najvažnijih promena u novom zakonu i najvažniju meru za zaustavljanje bespravne gradnje i sprečavanje zloupotreba ističem mogućnost da se objekti koji nisu ozakonjeni, jer ne ispunjavaju zakonske uslove najčešće, jer se nalaze na javnim površinama ili u zoni zabrane gradnje ruše već posle drugostepene odluke, tj. odluke o žalbi. Ne mora više da se čeka ishod eventualnog upravnog spora kome su pribegavali nezakoniti investitori kao načinu da rešenje odlože za još nekoliko godina koliko bi trajali upravni postupci, a za to vreme bi nezakoniti investitori uspevali da završe bespravnu gradnju zgrada, da na prevaru prodaju stanove i da ih usele i da tako dodatno zakomplikuju izvršenje rešenja upravnog suda.

Tačno je da država sada preuzima rizik naknade štete u slučaju da upravni sud reši suprotno, a moguće je da se i to desi, ali država sada stiče mogućnost da one najgore slučajeve bespravne gradnje na javnim površinama ili u zonama zabrane gradnje, kao što je npr. zona aerodroma, sruši odmah po konačnosti rešenja.

Sledeće, da bi građani dodatno bili zaštićeni od prevara nezakonitih investitora, uvodi se obavezna javna evidencija svih pokrenutih postupaka ozakonjenja u javnom registru tj. katastru, tako da svi građani mogu biti upoznati da li je za zgradu u kojoj žele da kupe stan pokrenut proces ozakonjenja i da im ti podaci budu javno dostupni. S obzirom na to da je samo u gradu Beogradu trenutno oko 270.000 predmeta za legalizaciju, od čega je preko 75% veličine do 200 m², dobro je i to što je data mogućnost za grad Beograd da poveri deo poslova gradskim opštinama i tako ubrza završetak ozakonjenja koji za sve započete postupke mora biti okončan u roku od pet narednih godina. Zahvaljujem se na pažnji.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Studenka Kovačević.

Izvolite, koleginice.

STUDENKA KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovana potpredsednice Vlade, pred nama je set vrlo važnih predloga zakona, a ja ću se osvrnuti na Predlog zakona o prevozu putnika u drumskom saobraćaju.

Izmene su sadržane u odredbama koje se tiču taksi prevoza i budući da su lokalne samouprave neopravdano propisale veoma različite uslove obavljanja taksi prevoza i da su različito primenjivale ovlašćenja koja se odnose

na izdavanje TX tablica, nastali su određeni problemi u praksi. Najveća posledica je, zapravo, intenzivna pojava nelegalnog obavljanja taksi prevoza u smislu ogromnog broja lica koja bez propisanih odobrenja obavljaju taksi prevoz. Eliminisanjem pojava neovlašćenog obavljanja javnog prevoza putnika, nelojalne konkurencije, kao i suzbijanjem ostalih negativnih pojava u javnom prevozu putnika u drumskom saobraćaju, adekvatno će se urediti ova delatnost.

Takođe, konstatovana je sve učestalija pojava da subjekti koji su registrovani kao pružaoci usluge iznajmljivanja vozila sa vozačem, tzv. limo servis, u stvari ne obavljaju tu uslugu, već obavljaju javni prevoz. Taksi udruženja i sindikati su reagovali na ovu pojavu, te se ovim zakonom limo servis definiše kao javni prevoz i propisani su uslovi za obavljanje ove delatnosti, kao i sankcije za nezakonit rad.

Da bi kontrola sprovođenja zakona bila adekvatna, osim republičke, opštinske i gradske inspekcije, ovlašćenja za vršenje nadzora su data i komunalnoj policiji. Takođe su proširena prava i dužnosti inspektora tokom vršenja inspeksijskog nadzora, a pored navedenog, ovim predlogom se definišu i sankcije za lica koja kroz instaliranje i reklamiranje elektronskih aplikacija za obavljanje taksi prevoza obavljaju ovu delatnost, a nemaju odgovarajuće odobrenje.

Sva ova rešenja su kreirana sa jednim ciljem, a to je da se značajno smanji siva ekonomija u oblasti prevoza putnika. Dakle, suština je da se neće dozvoliti da se u oblasti prevoza putnika pojave preduzeća koja nemaju odgovarajuća odobrenja, a ne da se zabrani konkurencija. To je jako važno zbog bezbednosti saobraćaja, a i sa aspekta bezbednosti korisnika usluga javnog, odnosno taksi prevoza. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pošto na listama poslaničkih grupa više nema prijavljenih za reč, pre zaključivanja zajedničkog načelnog i jedinstvenog pretresa pitam da li žele reč predsednici, odnosno predstavnici poslaničkih grupa ili još neko ko nije iskoristio svoje pravo iz člana 96. Poslovnika.

Reč ima narodni poslanik Balša Božović.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine Arsiću.

Dame i gospodo narodni poslanici, uvažena ministarko, poštovani građani, ono čime sam želeo da zaključim raspravu u načelu kada je u pitanju Zakon o planiranju i izgradnji jeste još jednom taj odnos prema struci.

Ne slažemo se sa tim da Inženjerska komora bude potpuno oteta, da bude sklonjena u stranu, da 28.400 inženjera bude, zapravo, kažnjeno zbog propusta ministarstva koje vi vodite u slučaju najvećih i najvitalnijih projekata u Republici Srbiji, poput Koridora 10 i onog čuvenog rušenja potpornog zida u Grdeličkoj klisuri.

Ono što je važno za građane jeste da je ovo još jedna poruka da oni koji su sa najvećim znanjem, oni koji su sve izgradili u ovoj zemlji i oni koji su izgradili sve u bivšoj Jugoslaviji, na neki način se kažnjavaju zato što SNS i ova vlada žele apsolutno da kontrolišu svaki segment ovog društva.

Strukovna udruženja koja su dosada bila nezavisna, poput Inženjerske komore Srbije, biće potpuno ovisna o političkoj volji onih koji vode Vladu Republike Srbije, a to je SNS. Sam naziv Komisija za oduzimanje licence već govori o jednoj vrsti ucene, političke ucene onih inženjera koji dosada imaju tu licencu. Kako će se voditi izbori u Inženjerskoj komori Srbije koju SNS nije mogla da pobeđi, evo, već koliko godina zaredom? Da li će sada svako od inženjera morati da glasa onako kako kaže partijska centrala, a u tom slučaju će mu se ostaviti licenca, ili će se oduzimati onim neposlušnima koji ne misle kao SNS ili kao, u ovom slučaju, vi koji vodite to ministarstvo?

Ono što je još veoma važno jeste da se ovim zakonom omogućava divlja gradnja. I ne samo divlja gradnja koja buja od 2012. godine do danas, nego divlja gradnja u tom smislu što će se mnogi objekti u Beogradu koji već postoje, koji budu renovirani ili rekonstruisani, moći da se potpuno izmene. Ovaj zakon omogućava SNS-u u Beogradu da menja izgled Beograda. Omogućava Srpskoj naprednoj stranci u opštinama i gradovima širom Srbije da menja izgled opština i gradova. To je ono što je loše, zato što, poput Beograda na vodi, cela Srbija će sada postati jedan veliki Beograd na vodi.

Smatramo da je veoma loše kada se na ovaj način zaobilaze zakoni i Ustav Republike Srbije, Zakon o eksproprijaciji. Sada vi možete sami da kažete, po vašoj volji, šta je javni interes i da nečiju parcelu, nečiju kuću, nečiju imovinu potpuno oduzmete i na taj način kažete – ne, ovde mora sad da prođe taj i taj objekat javne namene.

Dakle, veoma loš zakon, zakon koji unosi pravnu nesigurnost i zakon uz koji ionako loše stanje u Republici Srbiji, i kada je život građana u pitanju, apsolutno nastavlja da postoji.

Ono što je za kraj važno, jeste da ćemo glasati protiv ovog zakona. Pokušaćemo amandmanima da sprečimo ovu prvobitnu nameru Ministarstva i vas lično, i završavam, poslednja rečenica, potrudićemo se da zaštitimo svakog građanina Srbije koji ima problem kada bahati investitori pokušavaju na svaki mogući način da ugroze njihov svakodnevni život. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević.

Izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Ono što je, zapravo, važno da građani Srbije znaju, a tiče se Koridora 10 jeste da direktor „Koridora Srbije“ jeste rekao da se desilo to što se desilo, odnosno desio se jedan odron, ali je on isto tako kazao, to nisam čula u protekla

dva dana, da se to očekivalo i da je upravo zbog toga već postojala projektno-tehnička dokumentacija. Takođe, podsetiću da je kazao da taj odron nije usporio ni na koji način dalju izgradnju Koridora, a ono što je najvažnije i što građani Srbije treba da znaju jeste da će dobiti još jedan moderan, stabilan i bezbedan auto-put.

Što se tiče Inženjerske komore, ministarka je već odgovarala na to, a ja bih rekla da je u osnovi ovih javljanja pre svega to što Đilas verovatno besni što ne može da kontroliše sve u ovoj zemlji kako je ranije navikao. On je nama mogao da pokaže pretnje medijima, pretnje novinarima, pretnje oduzimanjem licenci. On je navikao da bude bog i batina, a sad mu je to nekako izmaklo iz ruku i to su, verovatno, osnovi njihovih javljanja. Ono što oni mogu da pokažu ovde jeste jedno neljudsko ponašanje, pozivanje na nasilje. Oni pokazuju silu i oni pokazuju da su apsolutno saglasni sa time da se nekome preti, da se poziva na vršenje krivičnih dela, da se poziva na silovanje, da se poziva na ubistva, da se poziva na vešanja najvećih državnika Srbije na Terazijama.

Što se tiče opština i gradova, opštine i gradovi više nisu dosovske palanke. Opštine i gradovi u Srbiji su sada moderni i prate evropske standarde. Evropski su gradovi i opštine. Radi se na razvoju juga. Niču svuda fabrike, nova radna mesta. Ja samo želim da se tako dalje i nastavi.

Završila bih ovo javljanje uz poruku, uz povremenu akciju „Okrećite Beograd“, a svi ćete znati na šta ja mislim. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Po kom osnovu, kolega?

(Balša Božović: Onako.)

Onako reda radi ili kako kolega Martinović kaže – kad neko spomene Đilasa i Jeremića svi imate pravo da tražite reč?

Reč ima narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

Izvolite.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem.

Imam malo vremena, vi ste mi ga, naravno, ograničili, niste mi dali ni repliku, ni po Poslovniku, gospodine predsedavajući, a to inače radite, tako da vam ne zameram mnogo. Trošim preostalo vreme ovlašćenog predstavnika.

Što se tiče ovog zakona, ostalo je Srbija videla i građani su videli, i neću da trošim vreme na odgovore na te klevete i gluposti, ali ono što nisu gluposti, to su zakoni koji će stupiti na snagu i koji će nešto značiti građanima Srbije. Ovo ostalo je rijaliti. Naravno, rijaliti u kome se vlast odnosi bahato i pokazuje svoje pravo lice prema malobrojnim narodnim poslanicima iz opozicije. Ali to je njihova slika.

Što se tiče Zakona o ozakonjenju, ja sam rekao gospođi Mihajlović, ona se nije udostojila odgovora, da tu ima i dobrih stvari i da se neke stvari moraju pozdraviti. Ja ne spadam među one koji generalno pljuju po svemu što dođe iz vladajuće koalicije kao što, uzgred budi rečeno, po meni i nekim mojim

kolegama pljuju, doslovno pljuju, kolege sa druge strane. Znači, ima dobrih rešenja. Ali šta je sporno? Sporno je po mom mišljenju i po našem mišljenju ovo delegiranje Inženjerske komore. Bez obzira na sve probleme kojih tu ima, mi zapravo struku derogiramo i to je generalan stav i, rekao bih, pristup ove vlasti.

Još spornije, što se građana tiče, saobraćaj u Beogradu će biti još teži i još će se otežanije ljudi kretati kroz grad ukoliko se *CarGo* onemogućiti da radi. Vi ste rekli da to ne znači da će usvajanje ovog zakona značiti, ali vlasnik te aplikacije tvrdi da će tako biti. Znači, loš nam je saobraćaj, teško je. Nije tu niko kriv. Nije samo jedna vlast za to kriva, ali će biti loše ako mi još ovo malo vozila i ljudi koji se bave time, još dodatno sprečimo da se time bave.

Poslednja stvar koju sam rekao, da li će nakon seta ovih vaših zakona, ni na to niste odgovorili, jasno mi je zašto da li će nakon seta ovih zakona biti lakše ili teže srušiti objekte poput ovog objekta na Pančičevom vrhu. Dakle, da li ćete olakšati ovim rušenje nelegalne gradnje ili to neće biti olakšano?

Poslednja stvar. Činjenica je da je ova vlast šest godina na vlasti. Činjenica je da nije završen ni ovaj glavni, ni ova žila-kucavica, Koridor 10, koji su mnoge vlasti obećavale. Nije završena, uvek se odlaže. Šest godina, gospođo Mihajlović. Otvaraju se neki drugi pravci. Čuli smo za moravski koridor, takođe.

Dakle, ja ne kažem da se ništa ne radi, ali mislim da je u ovakvoj situaciji ulaganje sredstava i energije na ovaj auto-put za Tiranu i Drač, bez obzira na to što će nekim krajevima to koristiti, loša poruka i da zaista deluje kao da je to nešto što neko drugi od Srbije traži, a ne da je to vitalni interes građana Srbije pored svih ovih drugih pravaca koji vam trebaju. Kao što rekoh, šest godina moravski koridor, šest godina nije završen ni ovaj glavni, žila-kucavica prema Makedoniji. Pominje se gradnja auto-puta prema... (Isključen mikrofoni.)

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Vukadinoviću, proteklo je vreme.

Pravo na repliku, narodni poslanik Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Dakle, kada se ovde pomenu izrazi poput gluposti, pljuvanja, zaštita digniteta Narodne skupštine, a pomene se i struka, samo ne znam šta je ovde konkretno struka kada je reč o prethodnom govorniku, da li je po struci Vlah ili po kom osnovu.

Apsolutno je neprihvatljivo da se nama ovde obraća i tobož uzima u zaštitu Narodnu skupštinu i njeno dostojanstvo čovek koji ne samo da je trgovao tim nacionalnim osećanjima, što naravno niko ne može da prihvati kao ispravno ponašanje i kao dokaz bilo kakve ljudske vrline, i ne samo da, i to je tačno, pominjalo se i danas, da je u vremenu kada je kroz vrata izbačen iz svoje prethodne poslaničke grupe od strane sadašnjeg predsednika DSS-a, javno imenovan kao čovek koji je pilićarski ucenjivao, tražio 300.000 dinara mesečno,

dakle da taj čovek i takav čovek nama govori o vrlinama. Nego, u danu kada najbrutalnije, najgroznije moguće poziva njihov prijatelj, kolega i njihov uzor da se na Terazijama javno obesi Ana Brnabić, da se na Terazijama javno obesi Aleksandar Vučić, ovaj čovek koji je sebi dao za pravo da opet ovde nešto morališe i pridikuje, reaguje znate kako? E, sada ću da vam kažem kako. Taj veliki borac i hrabar tip, hrabar isključivo na društvenim mrežama, na tim društvenim mrežama prokomentarisao je taj slučaj skandaloznim rečima, kaže – na Terazijama je okupator vešao rodoljube, tako da, po tom mišljenju, lokacija ne dolazi u obzir.

Njemu je prihvatljivo da se obese, njemu je prihvatljivo da se likvidiraju i Ana Brnabić i Aleksandar Vučić, samo smatra da nisu rodoljubi, pa lokacija nije u redu. Znači, može da se ubija, može da se divlja, ali ne može na Terazijama. To su poruke čoveka koji će opet da dođe u ovu salu i opet da priča šta je prihvatljivo a šta nije prihvatljivo. Od takvih nama ne treba ni reč više, ne osude, ne elementarne ljudskosti, nego nikakva nikad više.

PREDSEDAVAJUĆI: Povreda Poslovnika, Đorđe Vukadinović.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Kao što rekoh, ja više volim da polemishemo, ali član 104, pravo na repliku.

Ne, ne, povređeno je pravo na repliku. Dakle, ja mislim da kolega Orlić, evo sad vam ja dajem priliku da mi odgovorite, kolega Orlić treba pošten da bude i citira ceo tvit. Ja sam rekao – ne...

(Isključen mikrofoni.)

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega, vi odgovarate kolegi Orliću, a pritom reklamirate povredu Poslovnika, član 104. Vi niste ni zatražili repliku, član 104. se odnosi na repliku. Znači, nisam ni mogao da prekršim Poslovnik. Vi ste tražili povredu Poslovnika, a onda ste to koristili kao pravo na repliku.

(Đorđe Vukadinović: To svi rade.)

A to svi rade? Pa malo teže.

Reč ima narodni poslanik Neđo Jovanović.

Izvolite.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Uvažena ministarko, imajući u vidu da privodimo kraju ovu raspravu, mislim da je vreme da ova demagogija koju smo čuli sa moje desne strane konačno prestane i da se ova završnica koja se vezuje za ovo zasedanje, barem kada je u pitanju načelna rasprava, sprovede na dostojanstven način, a to je da se ukaže isključivo na zakon i isključivo na ono što smo dosada stalno potencirali kao nešto što sa stanovišta krajnje dobrih namera podrazumeva mogućnost poboljšanja kvaliteta zakona.

Ovde ste čuli čistu demagogiju da se neko zaklanja iza Inženjerske komore i da, tobože, ugroženim pravima članova Inženjerske komore pokušava da sebi prikupi političke poene. Niti su ugrožena prava Inženjerske komore, niti

je Inženjerska komora podvedena pod bilo kakav ili bilo čiji jaram. Jednostavno, Inženjerska komora može da funkcioniše onako kako svaka komorska organizacija treba da funkcioniše. To što dosada nisu funkcionisali kako treba, to je njihov problem, i to je isključivo njihova krivica.

Moram zbog građana Srbije da pomenem jedan slučaj koji se desio upravo u vreme vlasti onih koji su sa moje desne strane, a to je slučaj kada se na Zlatiboru negde 2010. godine, odmah nakon izgradnje jednog ogromnog apartmanskog kompleksa sa čak nekoliko desetina hiljada kvadrata, neposredno nakon izgradnje, pre useljenja, i na sreću pre useljenja u te apartmane, kompletan apartmanski kompleks srušio, odnosno urušio. Ne daj bože da je došlo do useljenja i ne daj bože žrtava. Šta je epilog? Epilog je da odgovorni projektant niti je odgovarao, niti mu je falila dlaka s glave. Da li je Inženjerska komora tada reagovala i da li je Inženjerska komora tada bila pod nečijim jarmom? Da, bila je pod nečijom kontrolom. Očigledno je da jeste, ali taj očigledno nije našao za shodno da bilo šta preduzme. To nije jedini slučaj. Tih slučajeva ima mnogo.

Prema tome, da mi ne bismo robovali demagogiji i bili taoci demagogije, građanima Srbije je jasno da ovde niko ne želi nikoga da diskriminiše. Ja sam ponosan što sam član Advokatske komore koja funkcioniše fantastično i gde Ministarstvo pravde nema apsolutno nikakve pretenzije da Advokatsku komoru postavi pod nekakvu šapu. To ne treba da se tumači, niti treba ni u kom slučaju da se potencira, kako to gospoda kažu, da je Inženjerska komora, ne znam kako, dovedena u diskriminatorni položaj. Zaista nema apsolutno nikakve vrednosti za bilo kakav dalji komentar.

Ono što želim da izrazim kao jednu veliku zahvalnost to je zahvalnost za vaše razumevanje, i vas i vaših saradnika, što ste prihvatili određene dobronamerne sugestije koje se odnose na zakon. Neću ponavljati neke navode koje sam istakao u načelnoj raspravi, ali želim da skrenem samo pažnju da zaista Odbor, imajući u vidu da smo, sticajem okolnosti, možda baš na te ključne tačke propustili da ukažemo amandmanima, da Odbor treba da odreaguje, jer, ilustracije radi, kada su objekti od posebne važnosti, objekti javne namene i ukoliko ti objekti imaju poseban uticaj na okolinu, onda zaista vlasnik objekata koji se ozakonjuju treba da da izjavu kojom će istaći da neće tražiti štetu ukoliko su ta šteta i štetne posledice uzrokovane ili mogu biti uzrokovane javnim objektom, i to samo ukoliko je u trenutku kada objekat ozakonjuje to znao ili je morao znati.

Konkretno, ako je gospodin, bilo koji, s ove strane ili sa bilo koje druge strane, njih ima mnogo, izgradio svoj objekat pored poplavnog talasa, a zna da taj poplavni talas može svakog trenutka da naiđe, i pored toga traži sa punim kapacitetom da mu se objekat ozakoni, e pa onda mora da trpi određenu posledicu, jer za tu činjenicu opasnosti i zna i mora znati u momentu kada se

donosi rešenje o ozakonjenju. Zato je naš predlog da se formulacija ispravi, jer postoje i logika i smisao da ona bude ispravljena.

Ono što želim na kraju da istaknem, mislim da je jako važno, vi ste ovim korpusom zakona, odnosno predloga zakona, kako sam to i u načelnoj raspravi istakao, učinili jedan pomak. Ja vas molim da ne bude poslednji, da se i dalje iznalaze rešenja koja će omogućiti što efikasnije ozakonjenje, jer nakon ovoga, uvažena ministarko, nama sledi jedan period u kome ćemo imati vrlo delikatnu situaciju, a ta situacija podrazumeva sledeću posledicu. Imaćemo ozakonjene objekte, imaćemo one objekte koji su izuzeti iz ozakonjenja.

Onih koji su izuzeti iz ozakonjenja, po odredbama ovog zakona, nije mali broj. To je ogroman broj. Ako dođe do one posledice koja je neželjena posledica, a to je rušenje objekata, bojim se da će to biti jedan izuzetno delikatna posao sa brojnim potresima, pa čak i socijalne prirode. Hajmo da tražimo načine kroz restrikcije, kroz određene represivne mere novčanog kažnjavanja ili bilo čega drugog što podrazumeva sve ono što neće povrediti materijalna dobra i što neće ugroziti materijalna dobra i da nateramo sve one koji su se godinama i decenijama ogrešili o zakon i ostali van zakona. To je način na koji bismo možda mogli doći do rešenja ovog problema. Samo rušenje bojim se da neće doprineti da se problem generalno reši.

Još jednom i na samom kraju, podrška u danu za glasanje od strane poslanika Socijalističke partije Srbije za set ovih zakona uz amandmane koje smo predložili, a nadam se da ćete ih prihvatiti, a siguran sam da ćete i ove odborske na adekvatan način razmotriti, oceniti i kao odborske prihvatiti. U svakom slučaju podrška SPS-a stoji. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Komlenski.

Izvolite.

ĐORĐE KOMLENSKI: Zahvaljujem, predsedavajući.

Drugarice i drugovi, dame i gospodo, uvažena gospodo ministre sa saradnicima, imali smo u ovoj načelnoj raspravi prilike da čujemo sve i svašta. Ja se divim hrabrosti pojedinaca u čiji se zaista integritet čovek baš može decidirano uveriti da, između ostalog, suze rone nad Komorom inženjera i zaista je verovati da iskreno o tome razmišljaju oni koji tvrde da se nisu slikali sa Borisom Tadićem, a slikali su se, oni koji tvrde da njihov loto listić nije zaključen, a da nije uplaćena nikakva svota za taj loto listić, oni koji tvrde da nisu bili na vlaškoj listi, a bili su na vlaškoj listi, a vi procenite sami koliki je njihov integritet da bi uopšte o bilo čemu mogli da govore.

O Inženjerskoj komori, o onome što je zaista bila nužna mera, dao je sebi za pravo da govori neko ko je diplomu Pravnog fakulteta dobio u „Bonafidesu“ ispijajući kafice. Ja se ne usuđujem da govorim o inženjerima iako sam se 20 godina bavio advokaturom, mnoge upoznao prilikom veštačenja, imao prilike

da ih procenjujem iz raznoraznih uglova. Ja sebi to pravo ne dajem. Ali očigledno da što manje znaš, sebi sve više prava daješ i ja verujem da je danas nad Inženjerskom komorom plakao neko ko nije u stanju da napiše ni običnu molbu za prijem u Inženjersku komoru a kamoli šta drugo, a slobodan sam da to zaključim jer nije u stanju da prebroji ni koliko član 107. Poslovnika ima stavova. Pre neki dan smo od tog uvaženog kolege čuli da reklamira povredu Poslovnika člana 107. stav 3. Ubio sam se pokušavajući da nađem taj 3. stav, ali ne postoji, tako da možda za neki budući Poslovnik i predložimo da bude stav 3, da se čovek više ne bruka svojim velikim znanjem stečenim u „Bonafidesu“.

Ali da ovu načelnu raspravu vratimo u one ozbiljne tokove, jer je tema previše ozbiljna i zaista se tiče građana Srbije iz svakog od mogućih uglova, a najviše iz onog o kojem je govorio moj uvaženi kolega Neđo Jovanović malopre.

Ja se apsolutno slažem s tim da život diktira umnogome kako će zakon izgledati i ne vidim ništa loše u tome što se, čim Ministarstvo uoči određene probleme, u određenim procedurama pristupa izmenama i dopunama zakona. Neću se složiti sa svim rešenjima i predlozima, ali, bože moj, različitosti su sasvim normalne. Nešto ćemo o detaljima raspravljati kroz amandmane i jednostavno ne treba u ovom trenutku gubiti vreme, ali pitanje je o različitim razmišljanjima kada su bukvalno nijanse u pitanju.

Onaj ko ne zna da su prihodi lokalne samouprave praktično najvažniji, koje ona sama ostvaruje, urbanizam i inspekcijski poslovi, upravo me tera na nešto što mislim da je zaista ključna stvar koju ovo ministarstvo može da popravi. Bez obzira na zabranu zapošljavanja, smatram da ovo ministarstvo mora, upravo zbog svih ovih predloženih zakona koji su danas na dnevnom redu, da insistira kod republičke vlade da se lokalnim samoupravama odobri zapošljavanje ljudi, stručnih, osposobljenih koji će raditi na poslovima legalizacije i na svim budućim poslovima koji su vezani i za urbanizam i za inspekcijske poslove. Zašto? Mi ne bismo danas uopšte razgovarali o legalizaciji da su nam inspekcije od kraja devedesetih godina i početka 2000. radile svoj posao bar malo, ne bismo danas imali stotine hiljada objekata koji su izgrađeni bez građevinskih dozvola na mestima na kojima je to praktično nemoguće.

Vi pokušavate, i mi zajedno sa vama pokušavamo da ovo dovedemo u zakonske okvire koji su prihvatljivi, ali to nije dovoljno. Mi moramo da razmišljamo o budućem koraku. Ako ne budemo na ovakav način razmišljali o tome da u lokalnim samoupravama treba više ljudi, ali ne koji će raditi neke druge poslove, nego upravo poslove iz oblasti urbanizma i oblasti inspekcija koje su vezane za urbanizam, onda mi ovaj posao ne vodimo na odgovarajući način, ne razmišljajući o tome šta je sledeći korak koji nas čeka.

Pored ovoga, ja imam jednu veliku molbu za ovo ministarstvo. Znam da zakon ne može da se piše pa da se određene pozicije izuzimaju samo iz zakona. Kada kažem pozicije, mislim na određene teritorije. Mi imamo, nažalost, da su poplave o kojima je kolega Neđo Jovanović na jedan drugi način govorio, u Obrenovcu, i još u nekim drugim gradovima ali za Obrenovac deciderano znam, u potpunosti uništile svu građevinsku dokumentaciju, znači kompletnu arhivu Gradske opštine Obrenovac. Sve je to uništila poplava i ni jednog jedinog papirića tamo više nema. Uništena je kompletna arhiva Suda, uništena je arhiva Katastra i mi sada imamo jednu ozbiljnu situaciju koja će se pojaviti kao problem u budućoj praksi. To je rekonstrukcija predmeta i dostavljanje i pribavljanje određenih dokaza, koje čak i ovi zakoni traže a oni jednostavno ne postoje više. Moram vas podsetiti da je država u obavezi da poseduje tako nešto. Da li je potrebno vršiti izmene i dopune zakona o poplavama pa na taj način relaksirati način rekonstrukcije predmeta kada su u pitanju građevinske dozvole, potvrde, dokazi da je neki objekat izgrađen uz građevinsku dozvolu ili na određeni način ohrabriti i pomoći lokalnoj samoupravi da sa ovako malo dokaza koje može da pribavi i ima izvrši rekonstrukciju predmeta i time se stavi u službu građana Srbije.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega.

Reč ima narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvažena potpredsednice Vlade, dame i gospodo narodni poslanici, evo, na kraju načelne rasprave o predlozima zakona iz nadležnosti Ministarstva građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture ja mogu da konstatujem da ozbiljnih zamerki na zakone nije bilo, što potvrđuje da su predlozi zakona dobri. Osim na hitnost postupka i osim napada, naravno, na Aleksandra Vučića i njegovu porodicu, na Srpsku naprednu stranku, pa čak i poimence na neke poslanike SNS-a, možemo reći da konstruktivnih predloga nije bilo. Videćemo dalje u raspravi u pojedinostima, kada budemo konkretnije govorili o predlozima.

Ministarstvo građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture je proteklih godina ostvarilo ozbiljne rezultate, pre svega u vazdušnom saobraćaju. U periodu od 2013. do 2017. godine uvećan je saobraćaj u prevozu putnika za 60% i robe za 300%, a broj preleta preko Srbije i letova unutar Srbije za 80%. Ovakve rezultate prati i privredni efekat. Ukupni, direktni prihodi uvećani su za 60% u 2017. godini i iznose oko 70 milijardi dinara, dok se ukupni indirektni prihodi procenjuju na više od dve milijarde evra. „Er Srbija“ je u 2018. godini nagrađena najvećom ocenom za bezbednost. Pozitivni efekti očekuju se i od postupka koncesije Aerodroma „Nikola Tesla“, koja je vredna milijardu i po evra. Ovaj postupak značiće povećanje broja putnika za 15 miliona godišnje. U budžet Srbije direktno ide 501 milion evra, a neposredne investicije „Vansija“

biće oko 730 miliona evra. Godišnje će u budžet Srbije ići šest do 16 miliona evra.

U Srbiji je od 2012. godine izgrađeno više od 250 kilometara auto-puta i obnovljeno oko 2.000 kilometara magistralnih i regionalnih puteva, a u planu je i novi investicioni ciklus. Akcenat je na Koridorima 10 i 11. Započeti su radovi na mnogim deonicama. Neki radovi su završeni, neki se privode kraju i čeka se puštanje u saobraćaj. Od životne važnosti za građane je, naravno, i moravski koridor, dakle, izgradnja auto-puta Pojate–Preljina, dužine 110 kilometara.

Želim da pomenem i jeftine stanove za pripadnike snaga bezbednosti. Već smo ove godine govorili o tome, a prošle nedelje su predstavnici Vlade sa predsednikom Aleksandrom Vučićem definisali sva ključna pitanja. Dakle, već ima više od 23.000 prijavljenih. Do 1. maja će krenuti izgradnja u sedam gradova, prvo u Vranju i Nišu. Radi se o ogromnom projektu, koji se dešava po prvi put u novijoj istoriji, da država gradi stanove za pripadnike snaga bezbednosti i ja sam nadam da će svakako ovaj projekat biti model za naredni period.

Predloženim izmenama i dopunama radiće se nadalje na ovim, ali i na drugim pitanjima. Nastavlja se borba protiv divlje gradnje, protiv bahatih i neodgovornih investitora. Sprečavaju se zloupotrebe u postupcima ozakonjenja. Radi se na reformi zastarelih postupaka. Stvaraju se uslovi za dalji razvoj privrede. Radi se na privlačenju novih investicija.

Zbog svega napred navedenog, Poslanička grupa SNS će vrlo rado podržati ove predloge u danu za glasanje. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Saglasno članu 98. stav 4. Poslovnika, zaključujem zajednički načelni i jedinstveni pretres o predlozima zakona iz tačaka od 1. do 10. dnevnog reda.

Prelazimo na 11. tačku dnevnog reda – PREDLOG ODLUKE O IZMENAMA ODLUKE O IZBORU ČLANOVA I ZAMENIKA ČLANOVA ODBORA NARODNE SKUPŠTINE REPUBLIKE SRBIJE (jedinstveni pretres).

Pre otvaranja jedinstvenog pretresa, podsećam vas da, shodno članu 97. Poslovnika Narodne skupštine, ukupno vreme rasprave za poslaničke grupe iznosi pet časova, kao i da se ovo vreme raspoređuje na poslaničke grupe srazmerno broju narodnih poslanika članova poslaničke grupe.

Molim poslaničke grupe, ukoliko to nisu učinile, da odmah podnesu prijave za reč sa redosledom narodnih poslanika.

Saglasno članu 192. stavu 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram jedinstveni pretres o Predlogu odluke o izmenama Odluke o izboru članova i zamenika članova odbora Narodne skupštine Republike Srbije.

Da li predstavnik predlagača želi reč? (Ne.)

Da li predsednici, odnosno predstavnici poslaničkih grupa žele reč? (Ne.)

Na listama nema prijavljenih za reč, te na osnovu člana 98. stava 4. Poslovnika zaključujem jedinstveni pretres o Predlogu odluke.

Ovim bismo završili sa današnjim radom. Nastavljamo u ponedeljak sa početkom u 10.00 sati.

(Sednica je prekinuta u 18.45 časova.)